

Giới thiệu Nữ Phụ, Anh Yêu Em

Truyện Nữ Phụ, Anh Yêu Em tác giả ChanXuxu truyện kể về một cô gái đẹp như một thiên thần, cô có một làn da trắng mịn, một chiếc mũi nhỏ xinh như một tác phẩm do Thượng Đế tạo ra và chỉ dành cho cô. Đôi môi nhỏ hồng chúm chím làm cho nhiều anh chàng phải đắm chìm vì nét đẹp ấy.

Ngọc Ly từ từ mở mắt cô cảm thấy cơ thể vô cùng mệt mỏi. Cô từ từ ngồi dậy thứ cô thấy đầu tiên đó chính là đôi bàn tay của cô.

Không đó không phải tay cô ,tay cô phải chai sạn và nhăn nheo xấu xí sau những ngày cố gắng làm việc để có cuộc sống tốt hơn.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 1: Mở đầu

Trong một căn nhà cổ kính, trên chiếc giường gỗ được chạm khắc một cách tinh xảo có một cô gái đang say ngủ.

Cô gái ấy đẹp như một thiên thần, cô có một làn da trắng mịn, một chiếc mũi nhỏ xinh như một tác phẩm do Thượng Đế tạo ra và chỉ dành cho cô. Đôi môi nhỏ hồng chúm chím làm người ta chỉ muốn cắn một ngụm.

Ngọc Ly từ từ mở mắt cô cảm thấy cơ thể vô cùng mệt mỏi. Cô từ từ ngồi dậy thứ cô thấy đầu tiên đó chính là đôi bàn tay của cô.

Không đó không phải tay cô ,tay cô phải chai sạn và nhăn nheo xấu xí sau những ngày cố gắng làm việc để có cuộc sống tốt hơn.

Còn đây là một bàn tay đẹp, bàn tay của cô lúc này trắng nõn nà không chút tí vết.

Cô lập tức xuống giường tìm kiếm một chiếc gương.

Lúc cô nhìn vào mình trong gương thì cô vô cùng ngạc nhiên, đó là một thiên thần nếu cô đứng ở ngoài thì cô dám chắc chắn với mọi người rằng cô gái trong gương là người đẹp nhất trong tất cả mọi cô gái.

Nhưng không, cô gái trong gương là cô vì cô vẫy tay cô gái trong gương cũng vẫy tay cô khẽ néo nhẹ vào má mình.

“A...đau quá”

“Vậy là mình không phải mơ”

Cô đi đi lại lại xâu chuỗi tất cả lại và cuối cùng là cô suy nghĩ ra một chuyện làm cô phải há hốc mồm. Chẳng lẽ cô xuyên không???

Khoan đã tại sao người xuyên không là cô chứ. Hic cô không muốn đầu ngón vắn lần cũng không muốn tại sao là cô chứ. Hic

Cô đi một vòng quanh phòng, thấy được cách bài trí của căn phòng này vô cùng đẹp mắt. Lấy màu xanh lá làm chủ đạo của căn phòng. Trong phòng có một chiếc giường lớn, một cái bàn, một bộ sofa, một tủ quần áo, một tủ đầu giường...chúng đều màu xanh lá. Có thể thấy nguyên chủ của thân thể này rất yêu thích màu xanh lá.

Đi gần một ngày cô mới tìm được điện thoại và những giấy tờ của thân chủ này.

Nhìn những giấy tờ xong cô lại phải há hốc mồm một lúc nữa, thì ra thân chủ tên là Phạm Ngọc Ly con gái cưng của chủ tịch tập đoàn Phạm thị trên thương trường cũng rất có chỗ đứng.

Tại sao cô lại biết những vấn đề này a. Vì rất đơn giản cô xuyên vào truyện à nha còn là truyện np, thật vẫn có rất nhiều nam chủ, cũng có nhiều chuyện linh tinh thú vị lắm. Nhưng mà cô không phải nữ chủ mà cô là nữ phụ có số phận đau khổ nhất trong truyện.

Nữ phụ này còn cùng tên với cô nữa.

Cô sẽ phải chết vì chót yêu Thẩm Anh Tuấn một trong những nam chủ.

Cô sẽ bị bắt uống thuốc độc do chính tay Thẩm Anh Tuấn đưa cho. Tập đoàn Phạm thị vì thế mà bị phá sản.

Hic. Cô không muốn đâu.

À cô quên tại sao thân chủ phải chết, cũng rất đơn giản lắm tại vì bởi cái nhan sắc khuynh quốc khuynh thành của thân chủ hại mà ra cả.

Trong truyện có nói nữ chủ xinh đẹp như hoa nhưng không đẹp bằng nữ phụ, nữ chính sau khi thấy dung mạo của nữ phụ thì vô cùng ganh tị sau đó bắt đầu kế hoạch giăng bẫy các nam chủ làm cho các nam chủ yêu cô ta bằng cách leo lên giường các nam chủ

Còn các nam chủ thật ở trước mắt chắc chắn sẽ ăn mới dẫn đến tính cách của cô ta luôn cho là mình thông minh và xinh đẹp nhất

Sau đó cô ta bắt đầu kế hoạch hãm hại nữ phụ. Trước mặt các nam chủ cô ta luôn làm ra bộ dạng ngây thơ, thuần khiết chỉ sau lưng cô ta mới bày ra bộ mặt thật của mình là một con rắn độc

Cô ta tên là Bạch Cẩm Tuyết, cái tên thật đẹp nhưng tính cách của cô ta thì không như vậy.

Cô đang lâm vào tình trạng trên mây thì đột ngột cánh cửa phòng mở ra, một giọng nói ôn nhu cùng cung chiêu vang lên cắt đứt mạch suy nghĩ của cô

“Ôi...Ly nhi sao con lại ngồi dưới sàn nhà thế này”

Cô ngược nhìn lên thì bắt gặp một người phụ nữ trung niên, gương mặt tuy đã được chăm sóc kỹ nhưng vẫn thấy những nếp nhăn nhưng điều đó không làm mất đi vẻ đẹp của bà, có thể thấy khi còn trẻ bà cũng là một mỹ nhân đồn ngả trái tim của nhiều chàng trai

Cô vừa nhìn thì đã biết là mẹ của thân chủ vì trong truyện cô đọc cũng đã có nói qua

“Mẹ....”

“Nào... Ly nhi đứng lên nào, sao con lại ngồi dưới sàn nhà thế”

Vừa nói bà vừa đỡ cô ngồi trên giường

Ách ko biết nói thế nào đây nhỉ??? Vì cô không biết nói gì cho nên chỉ biết im lặng và nhìn về phía mẹ cô

Bà thấy con gái mình không trả lời cũng không muốn bắt ép nên liền chuyển chủ đề khác

“Ly nhi con vừa mới hết bệnh con đừng đi lung tung, nào mau nằm xuống nghỉ ngơi đi”

Bây giờ cô thật sự rất muốn khóc. Ở thế giới trước kia của cô, cô là trẻ mồ côi hằng ngày cô đều phải đi làm việc để có tiền ăn cơm vì trại mồ côi rất nghèo chỉ có thể cung cấp chỗ ở còn ăn uống thì phải tự lo.

Cô mặc kệ cái gì sẽ diễn ra cô nhào vào lòng mẹ, òa khóc như một đứa trẻ. Mẹ cô thấy cô tự dưng khóc thì không biết làm thế nào chỉ biết vừa lau nước mắt vừa an ủi cô

“Ly nhi ngoan nào...ngoa nào”

Vừa nói bà vừa vuốt tóc cô, cô bây giờ đã sung sướng tới cực điểm rồi

Hai mẹ con đang rù rì to nhỏ thì cánh cửa lại được mở ra vang lên giọng nói nghiêm nghị và ôn nhu

“Hai mẹ con làm gì mà lâu vậy”

Một người đàn ông trung niên bước vào trên người ông toát ra một cỗ khí nghiêm nghị, nhìn cũng có thể biết ông đã lăn lộn trên thương trường nhiều năm

Theo cô đoán chắc đây là ba của thân chủ rồi

“Ba...”

“Ly nhi...con khoẻ chưa, để ba xem nào”

Ông bước lại giường nơi cô và mẹ đang ngồi

“Ly nhi con vừa mới hết bệnh phải chú ý tới sức khoẻ, không được đi lung tung”

Ông ôn tồn nói

“Vâng ạ”

Cô bây giờ cảm thấy rất ấm áp, cô thầm hứa với mình sẽ bảo vệ ngôi nhà này bảo vệ gia đình nhỏ của cô

Sẽ không để cho ngôi nhà áp áp của cô phải mất trong tay nữ chủ và các nam chủ.

Mong được nhận ý kiến đóng góp của các bạn

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 2: Đi Học

Hình ảnh không liên quan đến truyện

~Một ngày mới nữa lại bắt đầu, tính đến bây giờ thì cô xuyên tới đây cũng được 2 tháng rồi, cô cũng phải công nhận là thời gian mau ghê mới đây mà đã 2 tháng, thôi không suy nghĩ nữa,cô nhanh chóng vào nhà vệ sinh làm vệ sinh cá nhân và bước xuống nhà

“Chúc ba mẹ buổi sáng tốt lành ạ”

Vừa nói cô vừa thơm má ba mẹ mình

“Ly nhi buổi sáng tốt lành”

Ba mẹ cũng mỉm cười đáp lại cô

“Nào con mau ngồi xuống ăn sáng đi”

Giọng mẹ cô dịu dàng vang lên, cô ngồi xuống và bắt đầu ăn sáng

“À Ly nhi này con có muốn đi học không”

Nghe ba cô nói vậy thì một mảnh trí nhớ của cô đã cho cô biết ít thông tin

Thật ra Phạm Ngọc Ly này là một người rất nhút nhát và cũng bởi sự nhút nhát này của cô mà mới bị hại chết

Azzz. Kể ra thì Phạm Ngọc Ly này là con gái cưng của Phạm Tuấn Phong và Biên Thanh Thuý ,chính là ba mẹ của cô bây giờ.

Nhưng mà quan hệ thì có rất nhiều khúc mắc , giống như là cô còn một người anh cùng cha khác mẹ nữa.Đây là do lúc còn trẻ , có một lần ông Phong bị bỏ thuốc nên mới dẫn đến những chuyện này. Sau đó ông Phong đã đưa tiền để kết thúc mọi chuyện nhưng người đàn bà kia thì cố chấp không muốn vì quá yêu ông Phong nên quan hệ cứ day dưa cho đến khi người đàn bà kia mang thai ,nhưng đến lúc sinh vì sức khoẻ yếu nên không sống được bà Thuý biết chuyện thì khuyên bảo ông Phong nhận nuôi đứa bé vì dù gì cũng là cốt nhục của ông .

Đứa bé được đặt tên là Phạm Quyết Minh cũng là một trong những nam chủ à nha, à quay lại vấn đề nào, lúc Phạm Quyết Minh 10 tuổi thì trong lúc tình cờ biết được những chuyện năm xưa nên đâm ra rất ghét ba mẹ cô và từ đó hình thành tính cách lạnh lùng như tảng băng vậy nhưng phải công nhận là Phạm Quyết Minh rất thông minh khi còn học Tiểu học thì đã đứng nhất , còn nhận được rất nhiều giải thưởng lớn, nhưng từ lúc 15 tuổi thì đã ra nước ngoài rồi vì chán ghét ông Phong. Lúc Phạm Quyết Minh đi thì cô cũng mới bảy tuổi nên không có ấn tượng gì lắm chỉ nghe mẹ nói là anh ta đẹp trai lắm .

Nhưng mà những nam chủ thì luôn đáng sợ ,cả Phạm Quyết Minh cũng vậy, lý do mà Phạm thị phá sản cũng là do anh ta thôi ,anh ta muốn trả thù chuyện của mẹ mình ngày xưa nên đã ép ông Phong vào đường cùng. Lúc trước khi anh ta còn ở đây thì ông Phong luôn đối xử với anh ta rất lạnh nhạt nên anh ta cũng chả có thái độ gì với ông Phong. Suốt ngày cứ như tảng băng di động vậy ,coi mọi thứ xung quanh đều là không khí. Nhưng mà kể ra thì Phạm Quyết Minh rất đáng thương, bạn thử nghĩ xem nếu mà sinh mạng của mình là do mẹ mình cố gắng giữ lại vì thế mà cũng mất đi, ba thì lại không thương yêu mà luôn đối xử lạnh nhạt thì bạn có buồn và hận không???

Nhưng mà anh ta là người tốt theo tính cách trong truyện thì cô cảm nhận được anh ta có một phần tốt. Phạm Quyết Minh tuy yêu nữ chủ nhưng không phải luôn ủng hộ những việc xấu của ả có nhiều lúc tố cáo tội của ả nhưng chỉ là tố cáo ngầm vì còn nhiều nam chủ nữa.

À chúng ta quay lại chuyện đi học nào. Lúc trước khi cô xuyên không thì cô đã tốt nghiệp và đi làm rồi nhưng chỉ là một nhân viên quen luôn bị chèn ép và cũng vì thế mà cô hình thành tính cách thờ ơ với mọi người. Còn ở thế giới này cô đã có tất cả, có ba mẹ thương yêu ,có những thứ mà người khác luôn mong muốn rồi cho nên cô sẽ ra sức bảo vệ gia đình này sẽ không để cho nó vì cô mà tan nát.

Lúc trước Phạm Ngọc Ly là người rất yếu đuối cộng với sức khoẻ không tốt nên luôn được ông bà Phong bảo vệ trong tầm mắt ,ngay cả học cũng là mời gia sư đến dạy cho nên nguyên chủ lúc nào cũng nhút nhát. Nhưng mà bây giờ cô đã xác nhập vào thân xác này rồi và cô cũng không phải quả hồng mềm để cho người ta tùy ý nắm bóp.

Nên cô liền đồng ý

“Vâng ạ”

Thật ra từ khi thấy con gái ông bà tỉnh dậy sau cơn sốt cao thì đã cảm nhận được con bé có sự thay đổi rất lớn , không còn tính tình nhút nhát như thường ngày mà đã năng động hơn rất nhiều nên ông bà mới bàn luận với nhau về chuyện đi học của Ly nhi.

Tuy đã bàn nhưng cũng muốn hỏi qua về ý kiến của con bé. Nói gì chứ Ly nhi là quan trọng nhất, nó rất yếu đuối và luôn cần người bảo vệ. Và ông bà sẽ luôn bảo vệ Ly nhi tuy rằng có bị gì đi chăng nữa

Thật ra tâm tư này của ba mẹ cô cũng hiểu rất rõ, cảm nhận được ánh mắt cưng chiều và bảo vệ của ba mẹ dành cho cô thì cô cảm thấy rất hạnh phúc.

“Vậy ngày mai Ly nhi chuẩn bị đồ đi học nhé, ba sẽ cho người đón con”

Giọng ông Phong từ tốn vang lên

“Vâng”

Cô nhẹ nhàng trả lời

“Vậy mau ăn thôi ,một tí nữa mẹ giúp con chuẩn bị”

Bà Thủy nhìn con gái vẻ yêu chiều

Sau khi ăn sáng xong thì ông Phong đã đi làm còn cô và mẹ thì đang ở siêu thị để chọn những thứ đồ cần thiết để chuẩn bị một năm học mới.

Cô cùng mẹ đi xung quanh siêu thị và chủ yếu là mua quần áo với túi sách vì đồ dùng học tập của cô đã đủ ,cô cũng bảo với mẹ là mình không cần mua vì đã quá nhiều rồi nhưng mẹ cô thì lại không chịu vì bà muốn con gái mình trong ngày đầu tiên đi học phải rực rỡ nhất

“À Ly nhi này mẹ đi qua kia nói chuyện với bạn con tự tìm cho mình những thứ mình thích nhé”

Vừa nói bà vừa nhìn về những phụ nhân đứng ở đằng xa kia vừa hay những phụ nhân cũng nhìn về phía bà. Tuy mẹ cô nói là nói chuyện nhưng cô biết sẽ đầu khẩu nhiều và chủ yếu là khoe con cái và nhan sắc mà thôi. Chắc mẹ cô cũng không muốn cô liên quan đến mấy chuyện này nên mới nói vậy

“ Vâng ạ”

Cô cũng ứng thanh với mẹ cô một tiếng

“Còn các cậu đẩy xe theo tôi”

Bà Thủy quay sang nói với hai cậu bảo vệ. Chắc phải công nhận là mẹ cô ra dáng phụ nhân chính hiệu và cũng đẹp quá đi hèn gì ba mẹ mẹ như thế. Chắc lúc trước khó khăn lắm mới đem được mẹ về, cứ nhìn đến thái độ cưng chiều của ba liền biết thôi.

Mất thấy mẹ đã đi khỏi thì cô liền lia mắt nhìn xung quanh tìm kiếm . A thấy rồi, thật ra thứ cô đang tìm chính là cửa hàng bán gấu bông và thú cưng. Từ lúc vào đây thì cô đã chú ý nó rồi vì nó rất dễ thương lấy màu chủ đạo là nâu sữa nhìn như cây kẹo thơm ngon đang mời gọi cô vậy.

Thật ra ở thời của cô tuy cô luôn thờ ơ với mọi thứ tuy nhiên cũng có những điều mà cô không thờ ơ được ,thứ nhất chính là thú cưng và thú cưng cô yêu nhất là chó lông xù, lúc trước khi cô xuyên qua thì cô đã có tiểu Ân làm bạn với cô khi cô đi làm và sống ở khu chung cư. Không nhắc thì thôi còn nhắc rồi thì cô lại thấy nhớ tiểu Ân quá không biết nó như thế nào rồi.

Còn thứ hai đó chính là gấu trúc tuy không thể đem hình thể thật về nhà nhưng gấu trúc bằng bông thì cô nhất định phải có ,và lại từ gấu bông của thân chủ này cũng không có nên cô quyết định hôm nay phải mua một con thật to trở về.

Còn thứ ba chính là kẹo mút rồi, nói thật chứ cô có niềm đam mê lớn với kẹo à nha và luôn mong muốn được nếm thử tất cả các loại kẹo trên thế này nhưng cô không đủ điều kiện, mà bây giờ thì đã khác rồi cô đã có thể thực hiện được mong muốn bấy lâu nay của mình. Và còn nhiều sở thích linh tinh khác của cô nữa.

Vừa khéo hôm nay lại gặp được một cửa hàng mà hội tụ đủ ba sở thích lớn của cô nên cô rất vui, bước chân đi về phía cửa hàng càng gấp gáp. Vì đi quá nhanh và lại không để ý đến phía trước nên người cô liền va vào một bức tường thịt ,không giữ được thân bằng nên ngã xuống một cái thật đau.

“Cô không sao chứ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 3: Nam Chủ Lên Sàn

“Cô không sao chứ”

Một giọng nói trầm ấm không kém phần quyền rũ đều đều vang lên trên đỉnh đầu của cô

Theo bản tính thường ngày của cô thì chắc chắn là phải chửi rồi. Cho dù làm không lại người ta thì cũng phải chửi cho bớt tức chứ. Nói thật khi còn ở thế giới của cô , thì cô được mệnh danh là bà chửi số một. Tuy biệt danh này không tốt đẹp gì nhưng ít ra cô cũng cảm thấy tốt hơn vì nếu cô thể hiện là người dịu dàng và hiền thực thì không biết có người nào để ý đến cô rồi ngò lòi làm vợ anh ta thì lúc đó chắc cô mệt lắm (Chị này tự nghĩ rồi tự luyến luôn)

“Đúng là”

“Đúng là cái gì?”

Khi cô vừa định nói *đúng là người không có mắt @#@#@&%đđ*

Cũng vừa lúc cô quay lên thì đập vào mắt cô là một tên siêu cấp đẹp trai. Hắn có sắc đẹp góc cạnh, mái tóc màu đỏ thẫm, mắt cũng màu đỏ nốt đang nhìn chăm chăm vào cô, chiếc mũi thon dài, làn da có chút ngăm nhưng không làm mất đi vẻ đẹp ấy mà như là bước đệm để tôn vinh lên cái đẹp của hắn vậy.

Trong lúc Ngọc Ly đang nhìn hắn thì hắn cũng cùng loạt đánh giá cô. Người con gái này có một vẻ đẹp thánh khiết nhưng ma mị, thân thiện nhưng không kém phần lạnh lùng những thứ ấy tuy là đối ngược nhau nhưng sao khi được kết hợp trên người cô gái này lại đẹp đến thế , lại hoàn hảo đến thế và làm cho hắn phải ngay ngắn trong vẻ đẹp này của cô

Hắn là người chần chừ đầu tiên liền lên tiếng bằng giọng băng lãnh thường ngày của mình

“Cô không sao chứ?”

Cái tên này có căn lạnh lùng vậy không ,đẹp thì đẹp nhưng lạnh lùng thì ta không thích đâu à nha Đó là tiếng lòng của Ngọc Ly

“À tôi không sao, cảm ơn anh”

Vừa nói cô vừa đặt tay mình lên bàn tay của hắn khi hắn đưa bàn tay ra để đỡ cô. Nhưng khi cô đã đứng dậy được rồi thì hắn không những không buông cô ra mà còn ôm chặt cô lại rồi vùi đầu vào tóc cô ngửi ngửi làm cô rất khó chịu *sao tên này biến thái quá vậy*

“À anh có thể buông tôi ra được chưa “

Cô rất bối rối khi tiếp xúc với người đàn ông này , với lại tuy ở thế giới trước cô đã 25 tuổi rồi cũng là gái lỡ thì, nhưng mà ở thế giới này cô mới có 18 tuổi thôi có được hay không.

Như nhìn thấy nét bối rối và ngại ngùng của Ngọc Ly hắn lại càng làm tới.

“Ưm thơm quá”

Bang- Tiếng dây thần kinh tức giận của cô tuyên bố chính thức đứt ra

“Nè, anh đủ rồi nha, đừng thấy tôi hiền không nói gì mà ăn hiếp à nha”(Vâng chị ấy rất hiền)

Như thấy con mèo nhỏ trong lòng mình đã xù lông rồi anh thôi không trêu chọc nữa

Vội buông cô ra ,nở một nụ cười tiêu chuẩn và ngàn năm có một để quyến rũ cô nhưng hình như cô không bị cuốn vào vẻ đẹp của hắn thì phải

Không phải là cô không rung động trước nụ cười của hắn mà cô còn bận tâm đến chuyện khác tuy nhiên vẫn thấy nụ cười của hắn . Được rồi cô công nhận tên này tuy lạnh lùng nhưng khi cười lại rất đẹp khiến cô có chút thất thần . Như cảm nhận được ánh mắt thất thần của cô khi nhìn hắn ,vì đã đạt được mục đích của mình nên hắn liền đánh nhanh rút gọn

“Chào em ,anh tên là Cảnh Việt Thanh mong được làm quen với em”

Hắn bày ra một bộ dạng đoan chính giới thiệu về mình làm cho người khác phải bỏ phòng bị của mình mà tin tưởng hắn

Nhưng cô không phải là một trong cũng người đó

Hic. Lại một giây thần kinh của cô đứt ra ,đáng lẽ cô định quen tên này và xem hắn như bạn nhưng người tính không bằng trời tính . Tên Cảnh Việt Thanh này là một trong những nam chủ của Bạch Cẩm Tuyết, tên này tuy có vỏ bọc ngoài là tổng giám đốc của tập đoàn Cảnh thị rất có danh tiếng nhưng trong giới Hắc đạo hắn lại là bang chủ của bang Quyết Minh ,là người tàn độc nhất trong các nam chủ cũng chính là tên này đã kêu người hiệp đâm tập thể thân chủ này sau đó mới bị Thẩm Anh Tuấn đưa thuốc độc cho uống, đúng thật là độc ác mà. Còn nữa , vấn đề quan trọng là bây giờ cô đã xác nhập vào thân xác này rồi. Đúng là kêu trời, trời không thấu mà .

Thấy được tất cả về mặt của cô từ ngạc nhiên, lo lắng lại chuyển sang hoảng sợ rồi cuối cùng là bất lực làm Cảnh Việt Thanh cảm thấy buồn cười

“Anh đáng sợ lắm sao”

Câu này chỉ là do hấn buộc miệng hỏi thôi

Hic. Thử hỏi coi có người nào đứng trước người sau này sẽ giết mình một cách dã tâm mà không sợ thì cô sẽ đi bán người này làm sự phụ của cô luôn cho dù khó khăn như thế nào đi nữa

“À..haha.. anh không đáng sợ ..đâu..haha”

Câu này của cô nói ra liền muốn tự mình chết đi cho xong đúng là cái bản tính sợ sệt không biết của thân chủ hay là của cô nữa bộc phát làm cô thấy rất tủi

“Vậy thì được”

Lại nụ cười ngàn năm có một nhưng lại xen lẫn chút ôn nhu làm cho Cảnh Việt Thanh cũng phải giật mình

Từ khi nào hấn biết cười ôn nhu vậy?

Nhìn thấy nụ cười của hấn tuy có chút thương thức nhưng rất nhanh cô đã bình tĩnh trở lại. Nói gì chứ mạng nhỏ của cô cũng rất quan trọng à nha. Cô cũng không muốn có quan hệ gì với nam chủ của nữ chính đâu có nguy cơ rất phiền phức à nha. Sau khi tính kế xong đầu đuôi thì cô liền nở nụ cười tươi rói làm hấn ai kia phải điều đứng, sau đó cất lên giọng nói đều đều

“Rất vui khi được làm quen anh, à mà bây giờ tôi có việc rồi hẹn gặp lần sau”

“Vậy lần sau gặp lại”

Nghe câu nói đó thì cô như người chết chìm vớ được cái phao liền ba chân bốn cẳng chạy đi mất chỉ để lại một bóng dáng nhỏ đang thoăn thoắt chạy. Trong lòng còn nghĩ thầm

Tốt nhất là đừng gặp lại luôn

~~Trong chương này có một điều thú vị mà mình muốn các bạn tìm ra. Đó có thể là một lời thoại, một tiếng lòng của nhân vật hoặc là cốt truyện mà nói lên một việc sau này sẽ không thành hiện thực mà có nguy cơ ngược lại nữa

Các bạn có thể không thích , mình cũng chỉ tạo ra để chơi vui thôi không có ý gì đâu

Cám ơn

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 4: Sở Hạo

Sau khi thoát khỏi được móng vuốt của tên Cảnh Việt Thanh thì cô liền cầm đầu chạy về nơi bán thú cưng mà cô để ý.

Còn ở đây này thì đang có một chàng trai si ngốc nhìn vào bóng dáng của cô gái ,đó không ai khác chính là Cảnh Việt Thanh

Mất thấy bóng dáng cô đã đi xa thì hấn mới hồi hồn và lấy chiếc điện thoại ra

“David điều tra cho tôi một cô gái có mái tóc màu đen , mặc một chiếc váy tím mà hôm nay tôi đã gặp được ở siêu thị, tôi cho cậu 1 tiếng”

Giọng nói băng lãnh cứ vang lên đều đều

“Vâng ạ”

Cất giọng nói tà mị, David liền đồng ý.

Sau khi nhận được câu nói của David thì Cảnh Việt Thanh liền tắt máy và bước ra khỏi siêu thị nhưng trên môi lại là một nụ cười đen tối

Con thỏ ngốc, tôi cho em chạy nhưng rất nhanh em sẽ vào tay tôi thôi

Lúc này cô vừa đi vừa suy nghĩ và rất đặc ý. * Haha ta là cố tình không nói tên cho người, chắc chắn ta và người sẽ không bao giờ gặp lại nhau nữa đâu* (Chị này đã quá xem thường nam chủ rồi)

Đến quầy bán thú cưng cô chọn mua một con chó lông xù dễ thương nhất, lông nó có màu trắng tuyết rất đẹp . Cô vừa thanh toán xong thì mẹ cô cũng

trở lại và kẻ đó thì cô và mẹ liền về nhà.

Đêm đó cô đã ngủ rất ngon và thẳng giấc. Đến khi cô tỉnh lại thì đã là 6h sáng hôm sau.

Bắt đầu bằng những công việc hằng ngày cô vẫn làm là vệ sinh cá nhân và ăn sáng cùng ba mẹ. Cô ăn sáng xong thì đã 7 giờ 30 phút , nhanh chóng lấy tốc độ ánh sáng chạy lên phòng và thay bộ đồ đi học mà hôm qua quần gia đã chuẩn bị.

Trường của cô theo học chính là trường Royal, trường này do Lâm thị xây dựng rất công phu và hoàn mĩ. Lâm thị là công ty chính của Lâm Khiên - nam chủ của Bạch Cẩm Tuyết . Hẳn đứng đầu trong giới bạch đạo , nhiều công ty lớn nhỏ trên thế giới đều do hắn quản lý, cơ ngơi của hắn rất lớn. Đương nhiên trường này thuộc quyền hắn và do hắn làm hiệu trưởng nhưng luôn dấu mặt và không ai biết được mặt thật của hắn cả. Còn cô thì biết à nha , còn nếu cô không biết thì chính là đồ bỏ đi rồi, vì sao? Đơn giản, cô là xuyên vào truyện và biết được tình tiết mà. Nên mấy chuyện này để như ăn cháo .

Trong truyện tác giả miêu tả Lâm Khiên là con trai độc nhất của Lâm Duy và Mộc Mai là ba và mẹ của Lâm Khiên. Nhưng từ lúc hắn 5 tuổi thì mẹ hắn đã chết và nguyên nhân dẫn đến cái chết của bà là do ba hắn. Ba và mẹ hắn đến với nhau không phải vì tình yêu, họ kết hôn cũng vì hai bên gia đình hợp tác làm ăn . Nhưng từ lúc Mộc Mai được gả vào nhà Lâm Duy thì đã đem lòng yêu ông, Lâm Duy cũng nhận ra là Mộc Mai đem lòng yêu mình nhưng ông không thể đáp lại tình cảm của bà vì ông đã trót yêu người khác chính là Minh Y - em họ của Mộc Mai . Minh Y này là người độc ác và để đạt được điều mình muốn à không từ một thủ đoạn nào . À rất ghét Mộc Mai vì từ nhỏ lúc nào mọi người cũng so sánh à với Mộc Mai và cho dù à có cố gắng cũng không bằng Mộc Mai, cứ thế dần dần à trở nên độc ác đến đáng sợ. À rất muốn lấy chức thiếu phu nhân Lâm gia từ tay của Mộc Mai nên nhiều lần hãm hại Mộc Mai nhưng không thành và cuối cùng à lợi dụng tình yêu của Lâm Duy đối với à nên thành công. Kế hoạch được đặt ra hoàn hảo , hôm ấy à hẹn Mộc Mai ra ghế đá công viên và ở đó rất vắng, đồng thời à cũng gọi cho Lâm Duy bảo ông đến nơi Minh Y đã hẹn với Mộc Mai.

Lúc đầu à vẫn nói chuyện với Mộc Mai bình thường nhưng mắt thấy Lâm Duy đã đến thì à liền lấy con dao trong túi áo mà à đã chuẩn bị từ trước để vào tay Mộc Mai và liên tục kêu cứu

“À.. Mộc Mai ..em biết em làm vậy là không đúng nhưng xin chị đừng giết em”

Mộc Mai thực sự rất hoảng hốt , cô không biết mình nên làm gì cả

Như để chắc chắn lời nói của mình hơn à liền dùng tay mình giữ tay đang cầm dao của Mộc Mai đâm thẳng vào người mình và không biết nên gọi là may hay rủi mà chỗ mà à đâm vào cũng là trái tim của à. À cứ thế trượt xuống tay Mộc Mai

Mộc Mai cứng đờ người nhìn những sự việc đã xảy ra. Cùng lúc đó Lâm Duy nhìn được tất cả sự việc này thì không nói hai lời mà chạy ngay đến bên Minh Y , hoảng hốt hét hét cả người Mộc Mai tránh ra xa làm cho cô té xuống thật đau ở mảnh đất kế bên . Cô à biết là mình sắp chết nhưng cũng không quên được kế hoạch nên còn bao nhiêu sức lực à liền dõn vào câu nói cuối cùng

“Lâm ..Duy.. giúp em.. trả thù”

Vừa nói xong cũng là lúc à trút hơi thở cuối cùng và cánh tay đặt trên má Lâm Duy cũng trượt xuống

“Khôngggggggggg...Y Y , Y nhi em tỉnh lại đi tỉnh lại đi mà”

Vừa nói Lâm Duy vừa dùng sức lay à

“Anh sẽ không để em chết “

Nhìn về phía Mộc Mai bằng ánh mắt của ác quỷ sau đó liền chạy nhanh ra xe đưa Minh Y đến bệnh viện

Còn Mộc Mai sau khi tiếp thu những gì mình nhận được thì cô rất hoảng sợ , nhiều câu hỏi được cô đặt ra. Nhưng cuối cùng cô vẫn lững thững bước từng bước về nhà.

Sau khi bác sĩ từ phòng cấp cứu bước ra nhìn thấy Minh Duy thì thở dài rồi đặt tay lên vai Lâm Duy và lắc đầu, sau đó bước về phòng mình

Còn Lâm Duy như người mất hồn. Khi đã chôn cất Minh Y đang hoảng ông liền về nhà

“Anh về rồi..Minh Y ..Minh Y thế nào”

“Cô còn biết à”

Vừa dứt lời một bạt tay giáng thẳng vào mặt Mộc Mai. Sau đó liền là những đồ đạc có thể giải toả cơn tức giận của ông, liền tiếp ném lên người Mộc Mai . Còn Mộc Mai thì chỉ ngồi đó hứng chịu và rơi những giọt nước mắt như pha lê , người hầu trong nhà thấy cảnh này thì rất bất bình nhưng họ không thể làm gì chỉ đành bất lực đứng đó.

Như thấy đã đủ và nhìn lại thì thấy Mộc Mai đang ngồi nhưng trên người đã đầy máu, Lâm Duy cất giọng cay độc

“ Lần sau sẽ không dễ dàng như vậy đâu”

Và ông bỏ đi

Người hầu thấy ông đã bỏ đi thì mới lại đỡ Mộc Mai, người thì gọi điện thoại cho bác sĩ, người thì chuẩn bị nước ...

Sự việc cứ thế kéo dài, ngày nào Lâm Duy cũng tìm cách làm nhục Mộc Mai trước mặt mọi người. Chuyện này hai bên gia đình cũng không biết, có biết thì cũng chỉ là người hầu trong nhà biết mà thôi. Lâm Duy cũng không giết Mộc Mai mà là hành hạ vì ông nghĩ cho cô ta cái chết thì quá dễ dàng

Mộc Mai cứ chịu như vậy đến lúc Lâm Khiên 5 tuổi, vì chịu nhiều hành hạ và áp lực nên bà đã không qua khỏi, Lâm Khiên biết tất cả mọi chuyện nên rất ghét Lâm Duy và 5 tuổi thì đã đi du học. Khi còn mẹ, cậu là người hoạt bát nhưng từ lúc bà chết mà vẫn hi vọng là cậu đừng bao giờ trả thù cho bà, thì cậu đã trở nên lãnh đạm

Trong lúc ở trường thì tình cờ quen được Bạch Cẩm Tuyết, nữ chủ này cũng giả bộ quan tâm hắn và khiến hắn lên giường với cô từ đó Lâm Khiên chính thức bước vào hậu cung của Bạch Cẩm Tuyết.

Azzz. Vì một người đàn ông mà tranh giành sau đó thì hai người cũng chết

Nhanh chóng hồi thần cô mặc bộ đồng phục trường vào và đánh giá nó. Đồng phục trường là váy rời, áo sọc trắng xanh, váy dài tới đầu gối cùng màu trắng xanh

Bước ra ngoài và quay đầu lại cười tươi rói với ba mẹ mình

“Con đi học đây “

Vừa nói vừa vẫy tay thật mạnh. Hành động này của cô làm mọi người trong nhà từ nhỏ đến lớn đều bật cười vì rất đáng yêu

“Con gái chúng ta đã lớn”

Mẹ cô khẽ chặc lưỡi

Cô bước ra ngoài thì đã thấy một chiếc xe đậu sẵn, nhìn qua cũng biết là xe mắc tiền rồi. Mãi đánh giá xe mà cô không để ý tới có người bước lại gần cô

“Chào Phạm tiểu thư, tôi tên là Sở Hạo từ nay sẽ phụ trách đưa đón tiểu thư đi học

À là người mà hôm qua ba nói đón mình, khẽ ngẩn đầu nhìn người phát ra giọng nói

Oa nữ nam nha, lại còn cười ôn nhu nữa. À mà khoan.. Sở Hạo???

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Một tên lại một tên

Khoan đã Sở Hạo???

Cái tên này nghe quen quen không lẽ là nam chủ nữa sao

Bíng boong. Đoán đúng rồi

Cô nghi hoặc ngược nhìn tên ở trước mắt mình. Azzz nói mạng cô đúng thật là đen mà, ngày đầu tiên đi học của cô lại phải gặp nam chủ rồi.

Nhìn cái tên đang đứng trước mặt mình thầm đánh giá. Ừm răng trắng, tóc tím, môi hồng, làn da trắng sữa nữa. À mà sao cô càng đánh giá tên này lại quen quá à. Đúng rồi mẫu người hoàn hảo trong những bộ *Đam Mĩ* mà tên này là tiểu thụ chắc luôn

Haha cô có nên viết một bộ truyện *Đam Mĩ* cho tên này làm tiểu bạch thỏ không ta. Thật nan giải

Khụ.. không giỡn nữa, bây giờ cô mới biết cái gì là nhìn mặt mà không biết lòng nè

Tên này chính là điển hình. Hắn tên là Sở Hạo, là đại thiếu gia của tập đoàn Sở thị, một người ôn nhu như nước nhưng thật ra nếu hắn nói hắn lạnh lùng và độc ác thì không ai nói nhất được đâu à nha.

Sở Hạo là một điển hình cho câu ngoài nóng trong lạnh. Các bạn có thắc mắc vì sao mà hắn là đại thiếu gia mà lại làm thư kí cho ba cô rồi còn nhận nhiệm vụ đưa cô đi học không???

Cô sẽ là người giải đáp. Azzz hắn là đại thiếu gia nhưng bị ba hắn ép buộc lấy một cô gái mà hắn không biết để thuận tiện thúc đẩy việc làm ăn của hai

bên. Cô gái hần lấy là Bạch Cẩm Tuyết - nữ chủ của chúng ta

Nhưng hần không biết cô gái đó và cũng không muốn lấy cô ta nên bỏ nhà đi . Vì bỏ nhà đi mà hần không muốn liên quan đến Sở thị nên tự mình xin việc làm và sau đó hần được nhận vào làm ở công ty của ba Bạch Cẩm Tuyết vì thấy được nhiều tài năng từ hần, lúc đầu Bạch Cẩm Tuyết thấy hần rất đẹp trai và luôn ôn nhu thì muốn đưa Sở Hạo vào hậu cung của mình nhưng à xét lại thì thấy Sở Hạo nghèo hèn nên không muốn tiếp cận nữa. Nhưng tình cờ nghe được cuộc đối thoại của hần và ba qua điện thoại thì à bắt đầu tò mò vì vậy đã sai người điều tra về hần . Biết được hần là đại thiếu gia của Sở thị thì cô à liên bắt đầu kế hoạch của mình là phải bắt cho bằng được Sở Hạo vào hậu cung của Bạch Cẩm Tuyết .

À liền xin ba mình cho Sở Hạo làm thư kí riêng của ba . Và từng bước từng bước thực hiện kế hoạch . Suốt ngày luôn có một bộ dạng thuần khiết như câu 'Một chiếc lá rơi cũng làm em rung sợ' ở trước mặt Sở Hạo

Bạch Cẩm Tuyết cũng đã cố tình xin ba mình cho Sở Hạo đưa đón à đi học và khi đi về à cũng cùng với Sở Hạo về công ty.

Mọi chuyện cứ thế cho đến khi Sở Hạo suy nghĩ là đã thích cô ta rồi thì mỗi ngày mỗi kiểu hai người họ cứ làm chuyện cấm trẻ em dưới 18 tuổi trong phòng làm việc của Sở Hạo mà ta nói hai người này là thật nhiều nhảm nè cứ gặp nhau là có thật ần

Từ ngày đó thì Sở Hạo cũng vào hậu cung luôn và suốt ngày cứ cãi và với mấy tên khác để xem hôm nay tới ai 'thị tẩm'

Thật chứ đọc tới đoạn Sở Hạo và Bạch Cẩm Tuyết xxoo thì cô phát bực à nha. Một tên tiểu bạch thủ chính hiệu của mấy lão công trong Đàm Mĩ tại sao lại có kĩ thuật như vậy được , còn ở trên người nữ chủ nữa .

Nói là giải đáp cho mọi người chứ thật ra ta cũng không biết tại sao tên này lại ở đây mà không phải là ở bên nữ chủ nữa. Không lẽ khi cô xuyên vào truyện thì có hiệu ứng bướm bướm trong truyện thuyết sao???

Sở Hạo thu hết vào mắt mình từng biểu cảm trên mặt cô và cảm thấy rất vui. Thật ra hần đã gặp cô trong một lần tình cờ , lúc đó cô như một đoá hoa rực rỡ mím cười đón những tia nắng ấm , trông cô thật dễ thương và xinh đẹp biết bao và làm cho trái tim hần từ ngày đó cũng đi theo cô mất rồi . Khi về nhà ngẫm nghĩ lại mọi chuyện và hần bất ngờ , tin tưởng một chuyện mà hần không bao giờ tin được nhưng hôm nay cô đã làm hần tin rồi , đó là hần đã dính tình yêu sét đánh của cô.

Cứ thế hần cho người điều tra tất cả mọi thứ về cô và biết thì ra cô tên là Phạm Ngọc Ly . Từ ngày có được những tấm hình mà hần đã nhận được từ người điều tra thì hần luôn ngay ngắn trong đó

Từng nét mặt, từng nụ cười ngượng ngùng , từng cử chỉ chăm chú của cô khi nhìn vào những món đồ dễ thương . Luôn bên hần từng phút từng giờ, cũng đúng lúc đó ba hần lại muốn hần kết hôn với người con gái khác. Khiến hần bực mình nên bỏ nhà đi , biết được cô là con gái của Phạm Tuấn Phong - chủ tịch Phạm thị thì hần liền đến Phạm thị xin việc và được nhận. Hần như có như không biểu lộ tài năng của mình từng chút từng chút một khiến cho trong một thời gian ngắn mà hần đã là thư kí toàn năng của Phạm Tuấn Phong

Biết được Phạm Tuấn Phong quyết định cho Ly nhi của hần đi học nên hần liền đề nghị với ông là để hần đưa đón cô đi học và được chấp nhận

Nên hôm nay hần mới ở đây.

“À.. vâng chào anh”

Cô thôi không thắc mắc nữa vì dù gì hần cũng không liên quan tới cái chết của thân chủ và chắc không có gì đâu. Với lại nam chủ của Bạch Cẩm Tuyết thì thế nào cũng về hậu cung của cô ta thôi còn cô an phận tránh xa nam chủ và Bạch Cẩm Tuyết là được rồi

Nhưng mà tính vậy chắc hần chưa gặp nữ chủ đâu ha. Trêu tên này chắc cũng không sao đâu ha. Cô cười đen tối với những suy nghĩ trong đầu mình mà không biết chính cô là người tự chui đầu vào lưới người ta đã giăng, nếu biết không biết cô có tức giận mà giận chân không nữa

Sau đó Sở Hạo mở cửa xe cho cô vào, cô bước vào xe ngồi ngay ngắn, hần vào không thấy cô thất dâ an toàn thì ga-lăng thất dâ giúp cô sau đó còn cười ôn nhu

Đoạn đường từ nhà đến trường của cô là không khí trầm mặt. Azzz cô ghét nhất là trầm mặt có được không, nghĩ vậy nên liền kiếm chủ đề nói chuyện với hần

“Anh Sở Hạo này, em có thể gọi anh là Hạo ca không”

“Được , tiểu thư”

Giọng nói nhẹ nhàng tinh tế được hần nói ra bình thản nhưng chỉ hần mới biết hần đã vui sướng thế nào khi cô chủ động bắt chuyện và còn gọi thân mật nữa

“Hihi anh đừng gọi em là tiểu thư nữa , gọi em là Ngọc Ly hay Ly nhi là được rồi”

“Ừm vậy anh gọi em là Ly nhi nhé”

Hần cũng bắt đầu thay đổi cách xưng hô với cô

Đến trường cô liền bước xuống xe , chạy đi và không quên quay đầu lại vẫy tay với hân và nói câu mà hân phải chạy mồ hôi

“Em đi học đây, tiểu bạch thỏ hahaha”

Tiếng cười dài đầy sáng khoái của cô khiến cho một người nhìn cô đầy thú vị.

~~Mình sắp thi rồi nên hạn chế đăng chương hơn , nhưng vẫn sẽ cố gắng

Có ai sắp thi giống mình không???

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Đụng phải nữ chủ

Trong lúc cô đang quay đầu chào Sở Hạo thì linh cảm phát hiện hình như có ai đang nhìn mình. Nhưng quay đầu xung quanh thì không thấy điều gì bất thường cả. Nhìn Sở Hạo lắc đầu lái xe đi thì cô cũng bước vào ngôi trường mới của mình. Ở thế giới cũ cô cũng đã đi làm rồi mà bây giờ đi học lại cũng cảm thấy có chút vui như mình đang trở lại tuổi thơ vậy

“A..đau quá”

Khẽ xoa nhẹ cái trán mà mình mới cố lên cô thầm nghĩ * Azzz. Ngọc Ly ơi Ngọc Ly mày suy nghĩ cái gì vậy ,thì bây giờ mày trở lại 18 tuổi rồi còn gì*

Nhanh chóng xoá tan những thắc mắc và ý nghĩ không đâu vào đâu của cô . Cô âm thầm chắc lưỡi đánh giá trường

Oà. Đúng là đẹp thiệt nha hèn gì nổi tiếng như vậy. Hôm nay là ngày tựu trường nên có rất nhiều người. Thấy mọi người ngó tới ngó lui ngó xui ngó ngược , cô cũng học theo trông cô không khác gì một con dờ. Thấy mọi người nhìn cô bằng ánh mắt 'tội nghiệp mới trốn viện ' thì cô liền lấy phong thái lại ung dung bước vào căn phòng chuẩn bị làm lễ

Nói là phòng vậy thôi chứ nó to khủng khiếp luôn mà vào bên trong rồi cô há hốc mồm nhìn . Không biết có phải là cô đi nhầm phòng không nữa. Cô cũng lật đật đi ra xem biển hiệu , sau 15 phút xem biển muốn chảy luôn cô mới dám đi vào. Không biết nó có phải là cái phòng làm lễ không nữa mà cô thấy nó giống bữa tiệc của mấy người nhà giàu hơn.

Cô sẽ diễn tả “ căn phòng “ làm lễ nha . Nhìn căn phòng kĩ hơn, cô thật có cảm giác muốn khóc quá. Ngày tựu trường của mấy người có căn vậy không . Azzz diễn tả ngày tựu trường gì chứ, cứ diễn tả mấy bữa tiệc của mấy ông chủ tịch lớn là biết thôi

Căn phòng được điểm sắc vàng , vài tia xanh phối hợp hài hoà. Ở chính giữa là sân khấu lớn có thể nói nó như sân khấu của siêu sao vậy đó

Xung quanh sân khấu chính là những bàn tròn nhỏ có lớn có , được chia theo ba tầng lớp là bình dân, nhà giàu và quý tộc . Ta nói thật chứ chia tầng lớp này cũng có hại lắm à nha . Vì sao à vì bàn của bình dân chỉ có mấy đĩa kẹo với bánh ,thêm nữa cũng chỉ là nước lọc, bàn nhà giàu thì khá hơn được nước ngọt cao cấp và nhiều món hơn. Nhưng thật ra cô có câu hỏi to đùng mà không ai trả lời hết ,đó là vì sao nhà giàu mà uống nước ngọt a~

Không lẽ nước ngọt tốt sao . Chắc không đâu vì cô nghe nói uống vô bị bệnh mà. À mà thôi bỏ vấn đề đó qua một bên đi, tiếp theo là bàn quý tộc , bài trí vô cùng đẹp à nha không giống hai cái kia đâu .

Màu vàng ren xanh là thiết kế của khăn trải bàn , trên bàn bày toàn là món ngon , bánh kem , pudding, trái cây, nước ép ...

Nhìn thức ăn mà cô nhìn không được chảy nước miếng đúng là ngon thật, may là cô nằm trong nhóm quý tộc . Haha vậy có thể ăn no rồi (tham ăn)

Những biểu cảm lúc vào đến bây giờ của cô đều được thu vào trong mắt của một người.

Tính cách của cô không phải thờ ơ sao? Sao bây giờ thể hiện rõ vậy nhì. Thầm suy nghĩ và cảm tưởng cô rút ra kết luận , bây giờ mình đã có mọi thứ rồi mình nên sống thật với chính mình thì hơn. Còn nữ chủ với nam chủ thì gặp đâu tránh đó, từ đâu đường thấy thì chạy nhanh là được rồi

Oa mình thông minh quá. Kết thúc kế hoạch nghĩ như không nghĩ. Cô nhanh chóng bước đến bàn quý tộc ở trong góc khuất để có thể dễ dàng hành động. Vừa ngồi xuống thì mắt cô đã dán chặt vào thức ăn nên không để ý có người nhìn cô bằng ánh mắt khinh thường cùng chán ghét, à hình như có ghen tị nữa

“Hừ đúng là đồ nhà quê”

Tiếng nói ở đâu ra vậy, đó tiếng lòng của cô khi nghe giọng nói đó. Ngẩng mặt lên để nhìn người vừa mới nói, thầm đánh giá.

Khuyên quốc thì chưa tới , có thể nói thanh tú , khoảng tuổi cô mà mặc đồng phục như không mặc vậy. Váy thì cắt đi một phần rồi tới đùi thôi để lộ làn

da trắng nhìn kĩ chắc cũng thấy bên trong luôn quá. Áo thì xẻ ngực đủ sâu luôn, khuôn mặt son phấn thì không nói rồi mà có cần đánh đậm vậy không y như mấy tú bà vậy á.

“Cô nhìn đủ chưa “

Giọng nói chanh chua vang lên làm cô có cảm tưởng khuôn mặt thanh tú này với giọng chanh chua là hai người khác nhau vậy

“À đủ rồi.. haha”

Biết mình thất thố nên cô cũng đành cười gượng, cất giọng điềm đạm đáng yêu

“Hihi vừa rồi xin lỗi bạn nha, mình tên là Phạm Ngọc Ly , còn bạn”

“Bạch Cẩm Tuyết”

Cô ta hừ lạnh nói ra ba chữ mà làm cho đầu óc cô bang bang xoay lung tung , nè có cần sớm vậy không mới đó mà gặp nữ chủ rồi.

Không biết số cô có sao không nữa, suốt ngày đi tới đâu cũng gặp mấy người được bà tác giả che chở không à, làm sao cô có đất sống đây

Ngồi tự kỉ cả nửa tiếng cuối cùng cô cũng hoảng hồn . Nâng mắt nhìn nữ chủ , bắt đầu kế hoạch của mình. Kéo ghế xa cả mét làm nó kêu cọt kẹt cũng đồng nghĩa với việc là tâm điểm chú ý, nhìn cô bằng ánh mắt sinh vật lạ.

Về phía nữ chủ khi thấy cô thì rất gan tị nên mới nói những lời đó nhằm xoáy vào những khuyết điểm của cô nhưng không thành ,sau đó lại thấy cô ngồi tự lâm bầm một mình thì cũng không thèm nhìn nữa mà quay qua nói chuyện với một vị tiểu thư ngồi gần đó .

Nhưng ngồi nói chuyện được một lúc thì lại nghe tiếng ghế bị kéo lết đi , quay đầu nhìn thì ra là con Ngọc Ly. Nghe được những lời xì xầm bàn tán về cô thì Bạch Cẩm Tuyết rất hả dạ. Hừ đúng là đồ nhà quê

Nghe tiếng xì xầm bàn tán của mọi người về cô càng lúc càng nhiều thì mặt cô bắt đầu mếu như sắp khóc . Hic tuy tính cách của cô có hơi lạnh lùng xúu nhưng đó chỉ là vẻ bề ngoài thôi còn nội tâm của cô rất trẻ con à nha.

“Xin chào, tôi là Lãnh Tuấn Kiệt “

Tiếng nói trầm ấm không kém phần dụ hoặc vang lên từ sân khấu thành công làm cho những tiếng xì xào bàn tán ngưng bật mà hướng mắt về sân khấu.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7: Oan Gia (Phần Đầu)

Tiếng nói vang lên thành công thu hút sự chú ý của mọi người.

Cô có nên cảm ơn người đang nói không a~~

Nó đã phản nào giúp được cô rồi còn gì. Quay chiếc đầu nhỏ về sân khấu để tìm kiếm người vừa nói.

Oa lại là nữ nam nha. Hôm nay may thật, đi tới đâu cũng gặp nữ nam a~. Sung sướng quá đi. À mà cô quên cái gì rồi đúng không? Azzz chắc chắn rồi , gặp nhiều nữ nam thì sao chứ cô luôn không đem về được. Vì sao à? Hoi bị đơn giản luôn, hic tại sao nữ nam cô gặp toàn là nam chủ của Bạch Cẩm Tuyết không vậy. Không nghe lầm đâu là nam chủ đó , khi thân chủ bị hạ được tên này cũng có phần nè.

Tên Lãnh Tuấn Kiệt này là người ôn nhu , luôn ngoan ngoãn với nữ chủ, nhưng có điều phải cẩn thận với hắn đó chính là...khụ tên này cực biến thái luôn .

Chỉ cần không động tới điểm mà hắn quan tâm thì sẽ sống rất bình yên , còn nếu có gan đụng tới rồi thì coi như bạn sẽ có một vé miễn phí đi thăm Diêm Vương à nha

Đó là kinh nghiệm xương máu của cô khi đọc truyện này đó. Để cô kể cho nghe về thân thế của hắn, Lãnh Tuấn Kiệt có vẻ đẹp của tiểu thụ chính cống...khụ sao hôm nay đi đâu cũng gặp tiểu nữ thụ không vậy.

Ôn hoà như nước , là người ngoan ngoãn nhất trong đám nam chủ, hắn có nét đẹp giống mẹ hắn , mái tóc nâu , răng trắng , môi hồng, đôi mắt lúc nào cũng long lanh long lanh giống như có ai đang khi dễ hắn vậy, rất ôn nhu nên lúc nào cũng có hàng tá nữ sinh đi sau hắn mà e thẹn. Ta nói thật chứ đẹp cũng là cái tội à nha . Đi đâu cũng có mấy cái đuôi theo sau hắn, chắc hắn cảm thấy phiền lắm nhỉ? Gia thế của hắn cũng khá tốt, thiếu gia nhà họ Lãnh ngoài công việc dạy học thì hắn còn làm chủ tịch của Lãnh thị nữa. Lãnh cha và Lãnh mẹ thì đi chu du khắp nơi rồi , để lại cho hắn hàng tá công việc luôn, ngoài ra hắn còn là hacker số 1 thế giới. Những chuyện này của hắn là bí mật ngay cả nữ chủ cũng không biết đâu chỉ biết hắn là giáo viên tài năng

thời , được nhận nhiều chứng chỉ cấp cao liên quan đến giáo dục.

Mấy người đó không biết nhưng cô là nữ phụ xuyên không nên mấy chuyện này rất dễ. Cái này cũng gọi là một loại tự hào à nha.

Kết thúc suy nghĩ của cô là những tiếng reo hò của nữ sinh, nghe mà nhức cả đầu. Khẽ liếc sang nữ chủ, đúng như cô dự đoán Bạch Cẩm Tuyết đang bắn trái tim về phía Lãnh Tuấn Kiệt . Nữ chủ à nữ chủ , sau này dù gì hần cũng là của cô thôi hăm mộ làm gì.

“Hôm nay là ngày tựu trường của Royal, tôi xin thay mặt nhà trường có đôi lời phát biểu” Sau khi ổn định được đám fan-girl đang ồn ào, hần cất giọng tiểu thụ mà nói

Cả phòng sau khi nghe hiệu ứng im lặng của hần thì ngay lập tức im bật và đang chờ đợi câu tiếp theo của hần. Khá hài lòng với phản ứng này, liếc qua từng người, ánh mắt của hần dừng lại trên người cô và lần đầu tiên hần nghĩ ngờ vào “nhan sắc” của mình.

Ánh mắt của cô đúng là không tập trung trên người của Lãnh Tuấn Kiệt nữa vì cô có suy nghĩ rất đơn giản 'tên này là nam chủ đó, là đồ của người ta ,sau này hần còn hại cô vì làm vui lòng Bạch Liên Hoa nữa kìa bởi vậy chú ý làm gì cho mệt, bình đến tướng chặn thôi'. Mắt cô bây giờ chỉ để ý đến đồ ăn trên bàn thôi, không biết khi nào mới nhập được nữa. Hazz cô là tiểu thư nha , nhưng cũng không chống cự với đồ ăn ngon được đâu

Quay lại với Lãnh Tuấn Kiệt, hần thật là dở khóc dở cười, lần đầu tiên có người bỏ qua mị lực của hần mà chỉ chú ý đến đồ ăn thôi, nhưng nhìn cái vẻ đần độn háu ăn của cô thì nghĩ là cô cũng thật dễ thương đi

Áo nào đọc bài diễn văn của mình, sau khi hần đọc xong hết thì cũng là lúc mọi người ra ngoài để tìm lớp.

Mọi người có thắc mắc vì sao hần chỉ đọc bài diễn văn ngắn của mình rồi kết thúc không , không như những ông thầy , bà cô khó tính khác lên đọc đúng 4 trang A4, là vì hần là người giỏi nhất trường, à chưa chắc còn Hiệu trưởng nữa nhưng hần giấu mặt không ai biết mà.

Nhưng vấn đề quan trọng không phải chỗ đó, cái quan trọng chính là tại sao đọc xong bài diễn văn rồi đi tìm lớp, sao không ai ăn hết vậy, đừng nói chung chơi thôi nha. Oa huhuhu cuộc đời luôn bất công như vậy.

Ngồi đó than trời trách đất vậy thôi chứ cô cũng ngoan ngoãn đi tìm lớp học của mình.

Trường Royal chia làm 4 khu, khu thứ nhất là nơi học tập, thứ hai là nơi sinh hoạt, thứ ba là thi đấu (nơi dành cho những học viên có mâu thuẫn muốn giải quyết , thi đấu cái gì cũng được chỉ quan trọng là kết quả thôi), thứ tư là nơi mọi người tổ chức các câu lạc bộ (khu này có liên quan mật thiết đến khu thi đấu, ví như nếu một người trong câu lạc bộ bị ăn hiếp thì cả câu lạc bộ sẽ lên thi đấu và đặt cược để giành lại lợi ích cho thành viên trong câu lạc bộ của mình)

Các khu cũng được chia theo 4 hướng chính là đông tây nam bắc. Nếu cô nhớ không lầm thì bà tác giả đã cho Bạch Cẩm Tuyết thi với nữ phụ thâm thú 2 sau cô và giành được thắng lợi thì phải, cô ta tên là Lâm Nhược Lan. Cái tên nghe yếu đuối thật nhưng tính cách thì ngược lại rất ngoan cường , nhưng Lâm Nhược Lan thua Bạch Cẩm Tuyết lần đó nên cô ta luôn bị mọi người khinh thường. Sau Phạm Ngọc Ly thân chủ thì sự đồng cảm của cô đã giành cho Lâm Nhược Lan rồi . Cô nữ phụ này cũng có rất nhiều nỗi khổ nên cô muốn một lần tiếp xúc với cô ta xem thế nào.

Mãi suy nghĩ mà cô không biết này giờ mình đang đi đâu rồi, cái trường gì mà rộng dũ vậy không biết . Cô bây giờ không thấy bóng dáng một ai ở đây cả , cô đang ở một vườn hoa nói đúng hơn là một rừng hoa Phong Lan Tím Vàng, hoa này rất hiếm và mắc , không ngờ ở đây có nhiều như vậy, chúng cũng thật đẹp đi.

“Ai đó?”

~~~Cuối cùng ta đã trở lại rồi, thông cảm cho ta nha. Mọi người thi thế nào rồi?

Chương này ta viết trong áp lực đó bởi vậy không hay thì ném đá thoải mái .

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Oan gia (Phần Cuối)

“Ai đó?”

' Ách ai vậy ' Đang nhìn một rừng hoa thì bỗng nhiên có một giọng nói vang lên làm cô giật mình ' Đừng nói ma nha ' (suy đoán lung tung)

“Tôi hỏi cô là ai “

Giọng nói đó lại một lần nữa vang lên , cô nhìn vào nơi vừa phát ra giọng nói thì thấy một người con trai rất soái đang nhìn cô chăm chăm. Hần có nét đẹp yêu tà , nhìn vào hần không tránh khỏi trầm luân vào nét đẹp đó, làn da trắng hồng, mái tóc đen , đôi mắt màu sữa rất cuốn hút, sắc đẹp góc cạnh

hoàn hảo kết hợp mọi thứ lên người hần . Thân hình rất chuẩn , ả ả còn lộ ra cơ bụng sáu múi sau lớp áo mỏng tanh hở 3 cúc , đúng thật là làm người ta không khỏi suy nghĩ bậy bạ mà.

Khi cô đang nhìn hần với ánh mắt sôi nổi, thì hần cũng đang thầm đánh giá cô. Giương mặt rất đẹp , mắt to tròn long lanh, mũi cân xứng , răng trắng môi hồng, nhìn xuống phía dưới hần cũng ngạc nhiên không nghĩ ra dưới thân hình của một cô nhóc nhỏ nhắn mà lại có ba vòng chuẩn như vậy , hần đã từng nhìn thấy nhiều nữ, cả những người muốn leo lên giường hần cũng không ai đẹp bằng cô. Lại còn nhìn hần bằng ánh mắt sôi nổi tìm được mỗi nữa , bộ tưởng hần là thổ chác.

“ À chào anh , tôi bị đi lạc, anh chỉ đường ra cho tôi được không?”

Cứ nhìn anh ta một hồi nữa chắc cô đề anh ta ra ăn luôn quá, nên lên tiếng nhờ anh ta chỉ đường , dù gì cô cũng không biết đường ra .

Nhìn bộ dạng mèo con đi lạc của cô làm cho Nam Phong Dạ nổi hứng muốn trêu chọc. Lúc đầu hần chỉ định đi vào vườn hoa này để nghỉ ngơi sau chuyến lưu diễn dài ngày ở châu Âu , khi nằm được một lúc thì có người bước vào nhưng người đó lại không chú ý xung quanh mà đang treo hồn trên mây. Khi thấy cô đã đứng gần mình rồi mà cái đầu nhỏ thì đang nhìn qua nhìn lại mà không phát hiện ra hần , nên hần đành phải đánh thức cô. Tưởng cô cũng giống như mấy đám fan của hần , nhìn thấy hần thì la hét om sòm rồi còn xin chữ ký , chụp ảnh chung nữa nhưng hình như cô không biết hần thì phải , còn cất giọng ngọt xớt mong hần chỉ đường , nhìn thật muốn trêu chọc mà.

“ Muốn tôi chỉ đường à, dễ thôi , cô khai báo danh tính , học lớp nào bao nhiêu tuổi, ở đâu , có bạn trai chưa?”

Ặc cô nghe không lầm thì hần giống như đang điều tra lí lịch của cô vậy , còn điều tra trắng trợn nữa chứ. Hừ cô không vì lớp học mà bán mình, nhưng nếu không ra ngoài thì làm sao học , sẽ bị mắng đó cô không muốn đâu.

“ Tôi tên Phạm Ngọc Ly 18 tuổi, học lớp A , ở khu phố C , chưa có bạn trai , vậy được chưa?”

Mếu như sắp khóc nói ra thông tin của mình, mà nhìn mặt hần cứ đờ ra.

' Tên đẹp nhi ' Hần nói thầm.

“ Được rồi Ly nhi này , anh dẫn em ra ngoài “

Từ khi nào cô và hần lại thân nhau đến vậy . Nói xong không chờ cô phản ứng hần đã kéo cô đi rồi , cô còn đang hoá đá suy nghĩ ,khi hồi thần thì nhìn thấy tay mình đang vừa vịn nằm trong tay hần rồi , còn đang bị hần kéo đi một mạch nữa. Cô hồi thần một lần nữa thì đã thấy mình đang đứng trước lớp A rồi.

Chưa xong , hần còn cúi xuống áp đôi môi lạnh vào môi cô, tuy chỉ là phớt nhưng nó là nụ hôn đầu của cô có được không.

“ Nhớ kỹ mèo con, anh tên Nam Phong Dạ từ nay là bạn trai của em “

Nói xong thì cũng là lúc bóng dáng hần mất tiêu rồi chỉ còn một hương thơm thoang thoảng vào mũi cô. Sao cô muốn chửi thề quá vậy , hần cư nhiên cướp nụ hôn đầu của cô còn nói là bạn trai của cô nữa . Hừ Nam Phong Dạ đúng không, cô tuyên bố tên này chính thức bước vào sổ đen của cô...mà...vấn đề là...thôi chết cô rồi Nam Phong Dạ là nam chủ mà. Ông hoàng của giới Showbiz, đa tài đa nghệ là người lạnh lùng nhưng cô có thấy hần lạnh lùng chỗ nào đâu , hần còn đùa giỡn cô nữa chứ . Thật đúng là tức chết cô mà.

Đứng đó tức giận cũng chả được gì , cô bước đến cách cửa lớp A đưa thẻ học viên của mình vào máy. Ở trường Royal được chia làm 4 khối lớp A,B,C,D. Các khối lớp dựa theo nhóm quý tộc, nhà giàu và bình dân. Khối A và B đều là quý tộc nhưng học tập của khối A hơn khối B và những học viên của khối B tuy quý tộc nhưng họ chỉ ăn chơi nên đều có thành tích kém, đều dựa vào gia đình mà vào trường này.

Tuy khối C , D có thành tích cũng tốt nhưng họ chỉ là những người bình dân nên phân biệt. Đặc biệt khi đã là học viên của Royal thì bạn đã có một chiếc thẻ học viên. Thẻ này có thể thông hành khắp trường, giống như cô bây giờ vậy có thể đưa thẻ vào máy là có thể vào lớp .

“ Phạm Ngọc Ly , học viên lớp A , tổng số 15/30 , lão sư chưa đến , được phép.”

Tiếng máy soát lạnh lạnh vang lên

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Lâm Nhược Lan

Sau khi nhận được sự đồng ý của chiếc máy soát , cô nhanh chóng bước vào lớp học. Khi cô bước vào lớp thì thấy mọi người đã dừng động tác mà nhìn chăm chăm vào cô, sau đó là một mảnh ồn ào.

“Trời ơi, đẹp quá”

“Thiên thần của lòng tôi”

Vân...vân...mây...mây

Nhìn mọi người cứ nhìn vào cô mà còn la hét om sòm nữa , làm cô cứ ngại. Cố nhích từng bước chân vào chiếc bàn cuối lớp, trong khi đó ánh mắt của mọi người ở trên người cô cũng chưa từng dời đi.

Ngồi được xuống ghế rồi, cô khẽ đảo mắt ,thấy được ánh mắt hâm mộ có, ghen tị có,...đều trực tiếp chiếu vào cô thì cô cũng chỉ đành thờ dài. Azzz ghen tị thì cô không nói gì nhưng hâm mộ thì quan trọng, người ta nói Hồng Nhan Bạc Mệnh mà bởi vậy cũng vì nhan sắc mà thân chủ mới chết đó. Nhưng phải công nhận là bộ truyện đó cực cấu huyết luôn , bà tác giả cũng thật là hại nữ phụ vậy đó

Ngọc Ly ơi Ngọc Ly mày ảo não, buồn phiền thì làm được gì, mày hứa là sẽ bảo vệ mái ấm của mày mà, sẽ không để nó mất đâu, chắc chắn là vậy, mày sẽ làm được.

An ủi tâm hồn nhỏ bé của mình xong , cô nằm dài xuống bàn mặc kệ những ánh mắt cứ chiếu vào cô.

“ Chào bạn “

Một âm thanh dễ nghe vang lên , cô ngước đầu lên nhìn vào người vừa nói

Trước mắt cô là một cô gái dễ thương nhưng có gì đó rất mạnh mẽ, đang mỉm cười dịu dàng nhìn cô. Khi cô nhìn vào mắt cô gái ấy thì thấy được sự chân thành chứ không phải là những nụ cười giả dối lấy lòng.

“ Chào bạn “

Cô cũng mỉm cười tươi đáp lại lời cô gái ấy, nụ cười tươi của cô nhất thời làm cho mọi người trong lớp ngây ngẩn nhìn , sau đó thì còn ồn ào hơn khi cô bước vào lớp nữa. Mà lúc này Lâm Nhựt Lan cũng đang ngây ngốc nhìn nụ cười của cô, đến khi cô huơ huơ tay trước mặt mình thì cô mới hoàn hồn.

“ Mình tên là Lâm Nhựt Lan , mình muốn làm bạn với bạn , mong bạn đồng ý”

Oa nữ tử này là Lâm Nhựt Lan nha , cô mong được gặp nữ phụ này một lần, bây giờ đã thành hiện thực rồi hahaha.

Thực ra hai tháng cô ở đây, đã đi rất nhiều bữa tiệc, gặp được nhiều người nhưng họ chỉ toàn giữ trên mặt mình những nụ cười giả dối để lấy lòng. Không có ai đối xử chân thành cả, bởi vậy khoảng thời gian ở đây cô cũng không có ai là bạn, hằng ngày chỉ có 3 việc là ăn , ngủ và chơi với tiểu Ân thôi (Tiểu Ân là chó lông xù mà Ngọc Ly mua ở siêu thị, lấy tên chó lông xù cũ của Ngọc Ly). Bây giờ cô nghĩ mình nên cho mình một cơ hội, tìm một người bạn đối xử với mình chân thành và mình cũng sẽ như vậy . Ứng cử viên sáng giá nhất chính là cô gái đứng trước mặt cô - Lâm Nhựt Lan.

“ Ukm mình tên Phạm Ngọc Ly rất vui khi làm bạn với bạn, sau này mong bạn giúp đỡ cho mình “

“ Ukm chúng ta cùng giúp đỡ lẫn nhau “

Sau khi nói mấy câu cô và Nhựt Lan mỉm cười nhìn nhau vui vẻ. Cô và Nhựt Lan nói chuyện mấy câu nữa thì lão sư đến nên Nhựt Lan về chỗ của mình. Nhựt Lan chọn chỗ ngồi ở trên cô để hai đứa thân càng thêm thân, trong lòng cô cũng rất vui khi có người bạn như vậy.

Cô trải qua buổi học khá suông, vì những kiến thức ở đây cô đã học rồi nên ôn lại là nhớ ngay thôi. Nhưng cô vẫn rất chăm à nha suốt buổi học ngồi lắng nghe lão sư giảng không bỏ sót chữ nào, nhìn thái độ hài lòng của lão sư mà cô cũng thấy tự hào

Khi giải lao cô và Nhựt Lan xuống phòng ăn trường, vừa ăn vừa nói vô cùng vui vẻ. Sau khi được Nhựt Lan thông tri thì cô mới biết Lãnh Tuấn Kiệt cũng là giáo sư lớp A, azzz đúng là chạy trời không khỏi nắng , cô đã muốn chón xa vậy mà cũng không xong, đành chấp nhận vậy.

Buổi học của cô nhanh chóng kết thúc, rất may là hôm nay không có tiết của tên nam chủ nên có thể nói nó trôi qua rất nhẹ nhàng. Tan học thì cô và Nhựt Lan cùng nhau đi chơi rất vui , còn ăn nhiều món nữa.

Bây giờ, tuy thời gian gặp mặt và quen nhau của cô với Nhựt Lan rất ít nhưng trong lòng cô và Nhựt Lan đã có một vị trí quan trọng giành cho nhau.

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Tên Biến Thái

Sau một ngày đi chơi tới bến với Nhựt Lan, tối đó chính là cô nằm ngủ say như chết vì mệt. Oa đúng là lâu rồi không đi chơi

Sáng hôm sau cô thức dậy với tinh thần phải nói là vô cùng minh mẫn vì hôm qua ngủ rất ngon a~

Thu thập chính mình xong cô liền thay một bộ đồ thể dục màu đen để đi tập thể dục , đó là thói quen hằng ngày của cô rồi.

Căn phòng của thân chủ đều là màu xanh , tuy cô cũng thích màu xanh lá nhưng thiên trắng đen nhiều hơn ,cô đã thay đổi một số thứ để hợp với sở thích của mình tý như tủ quần áo,nhưng những nét thân chủ thích cô vẫn giữ kĩ, cô đã chiếm thân xác người ta rồi mà còn thay đổi nhiều thứ nữa thì vô cùng không có lương tâm.

Cô cảm thấy thân chủ rất lạ nha, tính tình thì nhút nhát đều không đi ra ngoài nhưng tủ quần áo phải nói là cái shop thì có đủ loại luôn , mà toàn đồ có màu sắc rực rỡ không à. Không ra ngoài, nhút nhát mà mặc đồ có màu nổi vậy cho ai xem không biết, đừng nói mặc xong rồi đứng trước gương tự sướng nha. Thật kì lạ mà

Cô thôi không suy nghĩ linh tinh nữa, bắt đầu phần chạy bộ của mình. Nơi cô chạy chính là công viên gần nhà cô nhưng nó rất vắng ít người qua lại, lâu lâu thì cũng chỉ nhìn thấy những cụ già đang tập dưỡng sinh, nhìn khung cảnh ấy cô cũng thấy thật bình yên đi.

Sau khi chạy được một lúc thì cô liền ngồi xuống chiếc ghế ở gần đó. Hộc đúng là mệt mà, nhưng thân thể này yếu quá mới chạy một lúc mà đã mệt vậy rồi, phải cải tạo mới được

Nhấp một ngụm nước suối mà cô vừa mua ở chiếc máy bán nước tự động, thì nghe được những âm thanh kì quái. Đại khái là:

“ Ân...a..đừng..a..mạnh..a..thoái mái..”

“ Hừ..chịu không được à..hừ..”

“ A..Thiên..ân..cho ta..a..ân..”

Hừ cô thật khinh bỉ nga, nghe âm thanh vậy mà không biết họ làm gì mới lạ. Công viên này tương đối vắng cũng thích hợp làm chuyện này đi, nhưng cái quan trọng chính là bây giờ là buổi sáng xinh đẹp, yên bình của cô a~

Cứ thế mà bị phá hư, cô nguyên rủa mấy người này nha. Quay đầu nhìn nơi đang phát ra những tiếng rên của nữ nhân và tiếng hừ hừ trong cổ họng của nam nhân, thì thấy một cảnh cũng đủ bắt mắt.

Một đôi nam nữ đang quấn lấy nhau, trên người nữ thì đã không còn mảnh vải che thân rồi y như con gà trụi lông vậy, còn nam nhân thì quần áo phải nói đủ tinh tươm chứ không lộn xộn giống người đang làm chuyện xxoo. Không biết có phải tên đó đang làm chuyện người lớn hay là người khác nữa. Thật thối nát

Hắc hắc biết sao cô nhìn muốn cháy luôn mà mặt không đỏ tim không đập không..khụ lộn rồi tìm cô đập vẫn bình thường. Vì cô cũng là sắc nữ a~ mấy chuyện này đủ kích thích sắc nữ luôn , cô còn chưa la lên hoan hô là kiểm chế rồi đó. Với lại tuổi của thân chủ cũng vừa đủ hiểu mấy chuyện này rồi. Châm ngôn sắc nữ của cô chính là ' thật ở trước mắt chính là thật trời ban , còn miễn phí nữa xem một chút mở rộng tầm mắt thôi mà '

Trở lại với cảnh xxoo nào, hai người dính lấy nhau mà hình như trong ánh mắt của nam nhân toàn chán ghét thì phải , mà đâu liên quan cô đâu quan tâm làm gì. Hửn không có dùng dương vật nên quần áo sạch sẽ, còn nữ nhân thì không còn quần áo, ở dưới vùng kín chính là 1,2,3 ngón tay của nam nhân. Ấy hèn gì quần áo của tên này vẫn bình thường , mà tội cho nữ nhân đó ghê, bây giờ cô mới biết rõ câu ' muốn mà không được ' à nha

Chắc chắc sinh động ghê mà sao cô biến thái quá vậy nhì. Thôi lấy lại phong thái tiểu thư nào, không quan tâm nữa nhưng hơi hơi tiếc. Thôi bỏ đi ,lỡ xuyên làm tiểu thư rồi thì phải ăn chay vậy, nhưng truyện thịt thì vẫn phải đọc nha.

Cô toan đứng lên để về nhà ăn sáng, thì một giọng nói ma mị đang ghé sát vào tai cô mà cô phà hơi vào đó nữa

“ Thỏ nhỏ, xem xong xuân cung đồ sống thì chạy à “

“ Thì xem xong phải về chứ...ách..a..aaaaa..”

Cô trả lời theo quán tính mà không suy nghĩ, tới khi nhận thức được thì đã thấy tên vừa làm xxoo đứng gần mình từ lúc nào, nên mới giật mình la lên. Cô hoảng sợ nhảy xa hẳn ra mấy bước , hừ làm cô hết hồn à.

“ Ahahaha em làm phiền à haha em xin lỗi nha haha em về nha haha, anh tiếp tục đi”

Cô thật bực nha, chính hửn làm mất đi buổi sáng tốt đẹp của cô mà bây giờ cô còn phải xin lỗi hửn nữa chứ, đáng lẽ cô không phải xin lỗi đâu mà sao nhìn hửn cứ ghê ghê thế nào ấy, thôi thà xin hửn thì còn toàn thân về nhà với mẹ, công nhận cô cũng nhát gan thật, hôm nào đi khám và rèn luyện luôn một thể

Lần này cô bước đi thật nhưng chưa đi lâu thì tay cô lại bị cánh tay rắn chắc của hửn giữ lại còn ôm vào lòng nữa làm cô úp luôn khuôn mặt xinh đẹp vào ngực hửn

“ Không thích ở lại xem nữa à, thỏ con”

Nói xong còn cố ý phả hơi vào cổ cô nữa làm cho nó đỏ lên một mảnh. Cô thề là hấn cố ý đó, cô có cảm giác muốn giết người vô cùng mà mục tiêu của cô chính là cái tên biến thái này đây.

“Cái tên biến thái này, có buông ra không thì bảo “

Vừa nói cô vừa đâm đá túi bụi vào người hấn mà như gãi ngứa cho hấn vậy, hừ bực mình quá. Ta đâm chết người cái tên chết tiệt này, nghĩ xong cô đâm mạnh hơn nhưng chả ăn nhằm gì cả mà còn tạo cơ hội cho tên này ăn đậu hủ của cô nữa, hấn cứ sờ soạn lung tung trên người cô

Sau một hồi đánh đấm, cô phải khâm phục hấn luôn, sao sức chịu đựng của tên này cao quá vậy, ăn cái gì mà khoẻ vậy không biết, hôm nào hỏi mới được. Azzz lại lạc đề rồi

“Hức .. xin thua.. anh buông tôi ra được chưa “

Không làm gì được nên cô đành chân chó cầu xin

“Thua rồi à, sao lúc nãy đánh đau lắm mà “

Cô đã nói vậy rồi mà tên này vẫn không tha cho cô nữa. Tên này muốn gì đây

“Nè, anh muốn gì mới buông tôi ra “

“Gì cũng được à “

Sao nghe giọng hấn có âm mưu vậy, chắc mình đa nghi thôi.

“Ừ gì cũng được “

“Tốt, tôi đưa em về “

Nói rồi hấn dắt cô đi luôn không cho cô phản kháng. Sau khi hai người đi thì có một ánh mắt vẫn dõi theo hai người này giờ đã loé lên hận ý ngập trời

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Anh Họ?

Đưa cô về tới nhà mà hấn vẫn chưa chịu buông tay ra, cô đành mở lời trước

“Hứa cũng hứa rồi, anh cũng đưa tôi về nhà rồi, buông tay ra đi “

“Làm gì mà gấp gáp vậy, em là không muốn nhìn thấy tôi nữa sao”

Nói xong hấn còn trưng ra bộ mặt ủy khuất, bộ cô mới đánh hấn sao, không có a. Cô mới ăn hiếp hấn sao, cũng không có. Vậy vì cái gì mà cái tên này bày ra bộ mặt con dâu bị mẹ chồng là cô đây ăn hiếp vậy.

Nhưng nhờ vậy cô mới nhìn kĩ hấn từ lúc gặp tới giờ. Nói cho đúng thì hấn rất đẹp mà là nét đẹp của hồ ly, rất dụ hoặc. Mày kiếm, đôi mắt đại bàng tràn ý cười, môi mòng khề mím lại như hơi mở khiến người khác nguyện trầm luân, thân hình đủ đẹp luôn sáu múi đầy đặn mà hấn cứ dán sát vào cô

Người đi qua đi lại nhìn vào mà cứ chỉ trỏ cô như cô phạm tội tày trời vậy. Mà hấn còn được nước làm tới nữa, không biết vô tình hay cô ý mà cứ cọ vô người cô hoài. Thấy sự tình càng lúc không ổn cô đành kéo hấn vào nhà cô chứ đứng một hồi nữa chắc có người gọi cảnh sát nói cô ăn hiếp 'con gái' nhà lành luôn quá.

“Ay da, chúng ta mới gặp nhau mà em đưa anh về nhà ra mắt ba mẹ luôn rồi”

Hừ cô muốn giết người quá, sao lúc ở công viên hấn nguy hiểm lắm mà, bây giờ thì như một người khác vậy đó. Nhìn hấn bằng ánh mắt dao găm, cô hừ lạnh không thèm nói chuyện với hấn.

“Ly nhi em về rồi đấy à “

Tiếng Sở Hạo vang lên phá tan những ý nghĩ muốn giết tên chết tiệt này của cô

“Hạo ca, em về rồi “

Vừa nói cô vừa cười nhìn anh. Nói thật cô càng ngày càng thích anh rồi (nghĩa khác) nhưng cô biết cô và anh như hai đường thẳng song song vậy , nên cô sẽ không để mình dính gì nhiều tới nam chủ đầu, cô thật ngoan nha

Ngạo Thiên nhìn một cảnh trước mắt mà vô cùng khó chịu, con thỏ này cứ nhiên nhìn người con trai khác mà cười trước mặt anh, quay qua nhìn người con trai đó. Trên người hắn tỏ ra hơi thờ cao quý chứ không phải khí chất của người làm công ăn lương, rất tốt anh có nên trừ khử con ong này đầu tiên hay không. Thỏ nhỏ ,ong bướm quanh em cũng nhiều nhỉ (Mới có một người, sau này Ngạo Thiên gặp hết không biết sẽ nói gì a)

Khi Ngạo Thiên đang lên kế hoạch trừ ong bướm thì Sở Hạo cũng đồng loạt đánh giá người này. Chỉ mấy hôm ở bên cạnh cô thôi mà hắn như càng yêu cô hơn rồi, bây giờ ông Phong và bà Thủy đã rất tin tưởng hắn, hầu như mọi việc của Ly nhi bây giờ đều do hắn làm , hắn không những cảm thấy mệt mà còn rất vui nhưng sao cô cứ như tránh hắn vậy, làm hắn lúc vui lúc buồn. Hôm nay, đang chuẩn bị bữa sáng cho Ly nhi thì thấy cô đã về mà còn nắm tay một người con trai khác , hai người còn liếc mắt đưa tình với nhau làm cho hắn thật muốn giết chết tên con trai đó

Trên người hắn phát ra khí nguy hiểm , nửa nóng nửa lạnh làm cho người ta không thể nào nắm bắt được . Hào Ly nhi , có phải tôi sủng em quá nên em không xem tôi ra gì không, hôm nay còn dám đem người con trai khác về nhà, giới lắm để xem tối nay tôi làm sao trừng phạt em. Nghĩ vậy tâm hắn có hơi hoà hoãn xuống chờ ' tiệc ' tối

“ Ly nhi về rồi thì rửa mặt đi , xong ăn sáng anh đã chuẩn bị cho em rồi này “

Anh ôn nhu xoa xoa đầu cô, cô cũng đã quá quen với hành động này rồi nên không có ý kiến gì, nhưng tên kẻ bên cô thì đang toả khí lạnh dày đặc

“ Ukm vậy em đi nha”

Nói xong cô bỏ đi luôn, mặc kệ hai tên con trai đang nhìn nhau ' say đắm '

“ Anh là?”

Sở Hạo lên tiếng phá tan bầu không khí quái dị này

“ Tôi là Ngạo Thiên , còn anh là...”

Ngạo Thiên cũng nhanh chóng đáp lại lời của Sở Hạo. Nhưng Sở Hạo chưa kịp nói tên mình thì tiếng của bà Thủy đã vang lên phá đi những lời hắn chuẩn bị nói

“ Ngạo Thiên con tới rồi à , lâu rồi mới thấy con tới đây thăm nha”

“ Con xin lỗi ạ, lâu nay con bận việc, mà lâu nhìn lại bác vẫn đẹp vậy nha”

“ Ukm con cứ nói đùa , vào nhà vào nhà đi”

Bà thật rất hài lòng với thằng bé này, rất ngoan ngoãn mà còn biết lấy lòng người khác nữa . Khẽ nhìn sang Sở Hạo đứng bên cạnh, bà mở lời

“ Hạo Hạo , sao con còn đứng đây vào trong luôn đi”

Bà thật thích đứa trẻ này, làm việc rất tốt mà còn chăm sóc cho con gái bà không thiếu gì nữa ,nên bà luôn đối xử với Sở Hạo như người thân trong gia đình.

Nghe nói thằng bé này mồ côi , ba mẹ đã chết trong tai nạn mà thằng bé đã có thể tự lo cho mình và cho người khác tỷ như con gái bà nên bà luôn xem Sở Hạo như con bà mà đối đãi

“ À..vâng”

Sau khi cô rửa mặt đủ thì bước xuống nhà , nhìn trên bàn ăn có đủ người ba này, mẹ này, Hạo ca này, tên chết tiệt nữa ..khoan đã từ khi nào hắn ngồi vào bàn ăn nhà cô tự nhiên mà còn nói chuyện với ba mẹ cô vui vẻ nữa vậy

“ A Ly nhi con xuống rồi à, để ba giới thiệu “

Không để cô thắc mắc tiếp , ba cô đã gọi cô lại. Cô bước lại gần ba cô

“ Đây là Ngạo Thiên - anh họ của con “

Đoàng - như một tia sấm đang oang oang trên đầu cô

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 12: Đi đâu cũng gặp họa

Nè, ai nói với cô đây là đùa giỡn đi, cô nhớ thân chủ cũng đâu có anh họ đâu, sao tự nhiên cái người này nhảy ra nói là anh họ cô vậy. Mà vấn đề quan trọng chính là, tên này là Ngao Thiên đó, đại danh đình đình nam chủ. Sao số cô bị gì vậy, mới có mấy tháng mà đã gặp gần hết nam chủ rồi, không biết phát sinh thành cái gì nữa đây. Đúng là cảm giác lúc đầu của cô về hắn không sai mà

Hắn tên là Ngao Thiên, đại thiếu gia nhà họ Ngao, hắn còn một người em trai nữa, nói đại thiếu gia vậy thôi chứ ba hắn đã giao lại toàn bộ tập đoàn cho hắn rồi, hiện hắn là chủ tịch của Ngao thị. Hừ nghe cái tên hắn không là cũng đủ biết tính cách hắn rồi, tên này vô cùng kêu ngạo, hống hách. Mà không biết vì sao lúc này hắn bày bộ mặt ủy khuất trước cô nữa, không lẽ hắn đã bị tráo?

Quay lại vấn đề chính nào, hắn là nam chủ nha, để cô kể cho nghe về cuộc tình của hắn với Bạch Cẩm Tuyết

Ngao Thiên rất kêu ngạo, hắn là người có tinh thần tự sướng rất cao, luôn nghĩ mọi cô gái đều thích hắn về vẻ đẹp và chức vị. Biết được điểm đó nên Bạch Cẩm Tuyết mới tiếp cận hắn bằng cách đi làm thư kí cho hắn nhưng luôn giữ khoảng cách với hắn, bởi lòng tò mò tại sao có người con gái không thích hắn và hắn không cho phép điều đó nên hắn bắt đầu tìm hiểu Bạch Cẩm Tuyết. Sau đó thì càng tìm hiểu càng thấy thích nên bắt đầu quan hệ, nhiều chuyện dở khóc dở cười xảy ra xoay quanh hai người họ

Rốt cuộc chuyện cũng không liên quan cô, đành phải làm 'em họ' tên này vậy, tốt nhất hắn đừng đụng tới cô, bây giờ cô có cảm giác rất chán ghét hắn

“Ly nhi, con sao vậy?”

Thấy cô này giờ cứ thất thần mà nhìn chằm chằm vào Ngao Thiên, bà có chút lo lắng nên mới lên tiếng hỏi

“À con..không sao”

“Ukm không sao thì tốt, lại đây chào hỏi anh đi con”

Hừ nhìn mặt hắn có điểm nào ra đáng anh cô đâu, cho dù là anh họ. Bày ra bộ mặt đắc thắng đó là gì, nhìn cái mặt đáng đánh mà. Nghĩ là muốn đánh thôi chứ cô cũng biết là không đối chọi lại hắn nên đành thuận theo

“Chào anh họ”

Cô là có ý nâng cao từ anh họ. Hừ nếu chuyện này càng lúc càng rắc rối, phát sinh thêm tình tiết mới thì cô phải mau chóng tạo thế lực riêng cho mình mới được. Nhưng làm sao để tạo đây a, đúng là số nữ phụ mà

“Ly nhi sao, thật xinh a, cũng thật ngoan”

Vừa nói còn xoa xoa đầu tóc mềm của cô làm nói rồi lên. Sao hắn nói chuyện giống như vừa mới gặp cô vậy, đã vậy cô cũng lơ luôn cho biết mặt

“Haha hai đứa có vẻ thân昵, thôi mau ngồi ăn sáng đi”

Cái gì là có vẻ thân昵 cô tránh còn không được nữa đâu

“Vâng ạ”

Thế là bữa sáng kết thúc một cách kì lạ. Ngao Thiên thì cứ nhìn cô rồi cười, phóng ra sức quyến rũ của hắn, Sở Hạo thì lườm hắn chấy mặt, còn ba mẹ cô nhìn cảnh này mà cười, cô còn nghe có mùi âm mưu nữa

Sau khi ăn sáng xong thì Sở Hạo đưa cô đi học, Ngao Thiên thì nói chuyện gì với ba mẹ cô đó, cô cũng chẳng quan tâm

Buổi học của cô bắt đầu nhanh chóng, hôm nay cô có thể dùng từ thảm để hình dung rồi, vì hôm nay có tiết của Lãnh Tuấn Kiệt giáo sư

Cô cũng mới biết thôi đó, do ai đó nói, mà đánh ngay trọng yếu không hà

“Chào các em, tôi là Lãnh Tuấn Kiệt, từ nay sẽ là giáo viên chủ nhiệm của lớp A, hôm qua vì có công việc đột suất nên không thể nhận lớp được, thật xin lỗi”

Lãnh Tuấn Kiệt nói xong còn cười rất tươi làm phong cảnh trong lớp như xuân phơi phới

Ukm đúng nha, hôm qua lão sư cũng có nói là người khác chủ nhiệm chứ không phải ông ta, mà cũng thật không ngờ lại là Lãnh Tuấn Kiệt, khề nâng mắt nhìn lớp, đúng thật là đủ ồn ào

“Oa Lão sư cười kìa, hào suất a”

“A ta chết mất”

“Lão sư a”

“ Ôi đẹp quá”

Mấy cái người này còn chảy máu mũi nữa chứ, Azzz yêu tinh a , mới cười có một cái mà đã làm điên đảo rồi, tiếc là hắn là nam chủ , là một người mà cô thấy đâu phải tránh đó. Nhắc tới nam chủ thì cũng phải chừa đất diễn lại cho nữ chủ, Bạch Cẩm Tuyết cũng đã nâng mắt nhìn Lãnh Tuấn Kiệt rồi phóng ra mị nhãn, câu dẫn a, bây giờ để ý thì Bạch Cẩm Tuyết cũng đẹp thật

Cái mũi nhỏ xinh xinh, đôi mắt to tròn ngập nước đã biến thành hình trái tim bay về Lãnh Tuấn Kiệt, đôi môi đỏ mọng, gương mặt trang điểm kỹ, để lộ những đường nét táo bạo nhưng cũng vô cùng đẹp, cái cổ trắng ngần, nhìn xuống phía dưới một chút thì thấy không biết vô tình hay cố ý mà Bạch Cẩm Tuyết lại để bộ ngực sữa của mình nhâm vào tâm mắt của lão sư, vậy thì vẫn vậy, nhìn bộ dạng vậy đúng thật là đẹp thì có đẹp nhưng hình như quyền rũ Lãnh Tuấn Kiệt chưa được mà đã làm mấy nam sinh nhìn vào cô ta với ánh mắt thèm khát rồi

Chắc đúng là hào quang của nữ chủ mà cô nhìn còn mê, nhưng tiếc là Lãnh Tuấn Kiệt không để ý mà lại nhìn chăm vào cô. Ờ nữ chủ đang quyền rũ người kia, nhìn ta làm gì chứ

Biết mình cứ nhìn chăm chăm vào người ta như vậy là không đúng ,Lãnh Tuấn Kiệt khẽ hắng giọng, cất giọng ôn hoà thường ngày của mình

“ Các em cũng biết đấy lớp chúng ta cần phải có người dẫn đầu thì mới phát huy hết tiềm năng được, vì vậy chúng ta sẽ bầu ban cán sự lớp”

“ Ban cán sự lớp kia”

“ Như Hoa làm không?”

“ Nè giải lao chúng ta ăn gì”

Sau khi hắn dứt lời thì cả lớp lại ồn ào, có người đề ý cũng có người làm lơ luôn, bây giờ là một mảnh lộn xộn

“ Nếu các em không bầu thì thầy sẽ đề cử nhé”

“ Nghe theo lão sư”

Trăm miệng một lời là đây

“ Ukm.. Vậy thầy đề cử Phạm Ngọc Ly”

Hừ cái gì nữa đây, tự nhiên họa vào thân vậy nè, ban cán sự lớp cái tên nghe mỉa mai, nói trắng ra chính là bị đẩy ai tùy theo tâm tình người đẩy ai. Hừ cô còn chưa có làm gì Bạch Cẩm Tuyết yêu quý của hắn đâu tự nhiên bị trả thù một cách vô lý, người cứ nhớ mặt ta nha cái tên lão sư chết tiệt kia

Kết thúc màn tự ki của cô chính là ánh mắt ghét cay ghét đắng của một số người, ai không biết khi làm ban cán sự thì thời gian tiếp xúc với Lãnh Tuấn Kiệt sẽ nhiều hơn, nhưng bị sai sử cũng không ít đâu

“ Vâng.. Em sẽ làm tốt “

Nói như mếu ra từng chữ mà cô cố nặng , ánh mắt thì ai oán nhìn tên đầu sỏ. Cô cũng muốn từ chối a , nhưng cô là có tiếng mà không có miếng, có tâm mà không có lực, ai bảo hắn là giáo sư tài năng chỉ, là người có quan hệ mật thiết với trường, mà tài ăn nói của hắn cũng không thường đâu, hic đành làm học trò ngoan mà chấp nhận vậy

“ Tốt tốt tốt”

Nói ra ba từ tốt Lãnh Tuấn Kiệt hoàn toàn không để ý đến ánh mắt của ai kia mà mỉm cười như gió xuân

“ Cho em chừa tội không để ý đến tôi, xem tôi sau này làm sao thu phục em”

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Phát bực

Thật đúng như cô miêu tả, từ khi nhận chức bằng về mặt bắt đắ dĩ thì suốt ngày luôn bị sai này sai nọ, trừ lúc học là không bị sai thôi

Tối giờ dạy của tên Lãnh Tuấn Kiệt chết bầm thì còn khó sống hơn, hic hắn cứ như trâu ghẹo cô, tỳ như hôm trước

Đang lúc cô nhìn ra ngoài cửa sổ, thả hồn theo những đám mây thì cái giọng nói tai ương của Lãnh Tuấn Kiệt vang lên

“Ly Ly chúng ta học tới đâu rồi”

Hức thế là cô phải đứng lên mà áp a áp ứng, trời sui khiến thế nào mà hôm ấy Lan Lan cũng nghỉ học nữa, trông cậy vào bạn trong lớp thì khỏi luôn đi, họ thấy cô gặp họa còn cười vui sướng nữa kia. Thế là một lần nữa hấn lên tiếng

“Ra về đến phòng giáo viên gặp tôi”

Sau đó thì hấn cho cô ngồi xuống, mà cứ nhìn vẻ mặt tức giận của cô mà cười cười

Phòng giáo viên của hấn như phòng tổng thống vậy, mà mục đích của hấn bảo cô tới phòng đó là gì, chính là ngồi chếp phạt không cho cô về, mà mất hấn không bao giờ rời khỏi người cô cả

Đúng thật là muốn xé khuôn mặt đẹp trai của hấn mà

Kết thúc hồi tưởng bằng cái đánh hết sức nhẹ của Lan Lan, từ ngày cô làm bạn với Lan Lan thì mới biết được một bộ mặt khác của cô ấy đó chính là vô cùng chất sau lớp vỏ dễ thương kia

“Ly Ly sao cậu nghĩ gì mà treo hồn thế, cơm không ăn mà suy nghĩ tới anh nào vậy”

Phải hiện giờ cô và Lâm Nhược Lan đang ở trong nhà ăn mà ngay góc khuất, vì cả cô và Lâm Nhược Lan đều không thích ồn ào, kể ra thì cô và Lan Lan cũng có nhiều điểm chung nhỉ

“Tớ có suy nghĩ anh nào đâu, mà sao cậu cũng chưa ăn vậy”

Nói dối không chớp mắt, đổi chủ đề khác chứ một hồi nữa cô bị ép khai hết luôn quá

“Hihi tớ là chờ Ly Ly yêu đầu của tớ cùng ăn chung đó a, mà cậu cứ nhìn vô định rồi thờ dài không à”

“Ừ chúng ta ăn đi”

Cô và Lan Lan bắt đầu ăn, cô phải cố ăn để lấy sức đấu với Lãnh Tuấn Kiệt nữa, không là bị hấn ép chết luôn

Đang lúc cô và Lan Lan chiến đấu thì 'cách' tiếng vang nhỏ thành công thu hút sự chú ý của cô cùng Lan Lan

“Đi ăn mà không rủ anh gì hết, vậy là hư nha, phải phạt”

Nói rồi hấn trước bàn dân thiên hạ mà áp đôi môi lạnh lạnh đó vào môi anh đào của cô, miết nhẹ rồi buông ra. Thời kì hoá đá kiêm tự kỉ của cô bắt đầu

Xi xào...xi xào

Tiếng xi xào và bàn tán của mọi người cứ nhắm cô mà bay tới. Cũng nhờ tiếng ồn đó mà cô mới thoát khỏi những suy nghĩ không tốt đẹp của mình, nhìn lên cái người mới làm những hành động vô lễ với cô mà cười tươi như hoa kia, hừ đúng thật là hết tức này liền bị kéo đến tức nọ, cái tên vừa làm những hành động đó không ai khác chính là Nam Phong Dạ

Tốt lắm, thù mới nọ cũ chúng ta tính luôn một lúc đi. Nhưng mà hấn là ca sĩ mà, bộ hấn không muốn giữ hình tượng trước mặt công chúng sao, đúng là đủ ngang ngược, nhìn cái mặt thấy ghét...

Trong lúc cô đang rửa hấn thì hấn đang nhìn cô mỉm cười ngọt ngào, mặc kệ bọn con gái đang đưa mắt trái tim bay tứ tung, có người còn ngất nữa, đúng là trên người cô có một sự quyến rũ mà chắc cô cũng không biết đâu, người ta nói phụ nữ quyến rũ nhất chính là khi họ cũng không biết điều đó, chắc cô thuộc dạng này rồi, hấn càng lúc càng tò mò về cô nhóc này, thật dễ thương theo cách riêng của mình, nhưng cũng không nhu nhược như những đứa con gái khác ở trước mặt hấn

“Ly Ly, cậu quen Nam Phong Dạ à”

Trong lúc hai người đang theo đuổi hai suy nghĩ khác nhau thì giọng nói của Lâm Nhược Lan vang lên cắt đứt suy nghĩ của cả hai

“Tớ không quen anh ta”

Liếc Nam Phong Dạ sắc lẹm, cô quay qua nói với Lan Lan giọng chắc chắn

“Chào em gái dễ thương, anh là bạn trai của Ly nhi, sau này mong em giúp đỡ”

Nói xong còn cố tình nháy mắt rồi cười cười, còn Lâm Nhược Lan thì sao? Azzz sao cô quên là Lâm Nhược Lan cũng là fan của hấn vậy, còn là fan cuồng nữa, bây giờ hấn còn cười với Lan Lan, nếu hấn kêu Lâm Nhược Lan bán cô cho hấn chắc cô cũng làm theo luôn quá

“Àn em là Lâm Nhược Lan, sau này anh muốn em giúp gì thì anh cứ nói”

Đó cô nói có sai đâu, nhìn cái mặt tươi rói chưa kìa, đúng là thấy sắc quên bạn mà

“Lan Lan tớ không quen anh ta “

Vừa nói vừa lay, cố gắng cứu một tia tin tưởng cuối cùng của Lan Lan

“Cậu ngồi yên xem nào..ân anh nói gì”

Sau đó lại quay qua nói chuyện tiếp với Nam Phong Dạ, hic cô nghỉ chơi với cô ấy luôn. Hừ cái tên này mua chuộc bạn cô nhanh thật đấy

“Đồng đủ quá nhỉ “

Đang bị hai con người không lương tâm bơ đẹp, thì giọng nói suốt đời này cô không bao giờ quên, khi nằm mơ cũng nghe mà toàn gặp ác mộng không làm cho sức tỉnh. Quay đầu lại thì thấy ngay Lãnh Tuấn Kiệt mỉm cười ôn hoà, đôi mày kiếm nhú nhẹ, đôi mắt sắc bén ẩn trong cặp mắt kín như che dấu lại cũng như phôi bày làm cho người khác khó mà nắm bắt, ngũ quan tinh xảo nay mỉm cười ôn nhu lại làm cho nó càng mỹ, thân hình cường tráng không chỗ chê, nếu nữ sinh nào nhìn thấy thì lập tức mê mẩn ngay, nhưng rất tiếc tên này là người thích che dấu thực lực, chỉ đến khi bức bách mới bộc lộ cốt cách của mình và làm cho người làm hấn bức bách phải roi đầu, cũng là một trong các nam chủ nên cô càng phải tránh xa hẳn

“Ly Ly làm gì mà nhìn lão sư đến ngây người vậy “

Cái tên này hơi cất giọng nói là giống như đem đến tai họa cho cô vậy, bằng chứng là những nữ sinh trong phòng ăn đều chia đôi mắt dao găm về cô hết rồi

Cô mới không thèm để ý hẳn

“Thầy bảo Ly nhi chịu để ý đến thầy à, không sợ bạn trai cô ấy ghen sao “

Nam Phong Dạ từ đầu đã chú ý hết thầy, đến khi bị những lời nói của Lãnh Tuấn Kiệt chọc tức nên mới trực tiếp thốt ra

“A .. thì ra Ly Ly có bạn trai nha, ai vậy?”

Lãnh Tuấn Kiệt nhướn mày kiếm nhìn Ly Ly khiêu khích, ý tứ rõ ràng ' Em nói đi, thầy cho em nói nhưng nói xong em sẽ rất khó sống '

“Bạn trai của Ly nhi là tôi - Nam Phong Dạ”

“Hình như nhà trường quy định không được yêu trong trường thì phải “ (Quy định này là do Lãnh Tuấn Kiệt đặt sau khi biết Nam Phong Dạ là bạn trai của cô)

“Hừ chỉ cần tôi muốn là được “

“Ồ vậy sao “

“Hai người thôi đi được không “

Nhìn tình cảnh trước mặt mà cô tức giận đập bàn, nhất thời làm cho không gian im ắng hẳn

~~Xin lỗi mọi người về sự chậm trễ

Mình đang bị khủng hoảng tinh thần, nên khoảng thời gian này mình sẽ ít đăng chương nhưng nếu tinh thần mình đã ổn định thì sẽ bù chap cho các bạn

Với lại, các bạn cũng biết là mình lần đầu viết truyện nên có nhiều bạn hỏi nam chủ sạch à, cái đó mình không hiểu. Nàng nào có lòng tốt thì giải thích giúp mình và còn nhiều nữa

Cám ơn mọi người đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Đánh Nhau

Sau tiếng nói không nhỏ mà cũng không lớn của cô thì không khí xung quanh đã yên lặng phần nào, ai nói là phụ nữ thù dai, nói nhiều, thích gây chuyện vậy. Nhìn hai người con trai trước mắt này xem, người một câu ta một câu làm cho cô thật bức nha. Người ta nói trời đánh tránh bữa ăn mà, cô chỉ ngồi ăn thôi mà cũng bị hai tên này quấy rối không được ăn cơm, cô cũng chưa từng hại nữ chủ của mấy người đó đâu cơ sao cứ tìm cô gây chuyện vậy

Tâm tình của Phạm Ngọc Ly chính là vô cùng không tốt, còn mọi người xung quanh thì sao, chỉ ba chữ

Thật đáng sợ

Phải, nhìn vào cô bây giờ rất đáng sợ chứ không còn vẻ dễ thương hằng ngày nữa, đôi mắt sắt lạnh quét qua từng người một, mà khi đôi mắt cô đã quét qua thì người đó không tự giác mà cũng cảm thấy căng thẳng, khí chất trên người cô rất đặc biệt, như gần như xa, như đoá hoa ngàn năm đẹp đẽ nhưng chỉ có thể nhìn mà không bao giờ có thể chạm tới

Đó là cảm nhận của mọi người còn đối với các nam chính thì sao

Bộ dáng nữ vương

Bốn chữ này cứ lặp đi lặp lại trong đầu của Lãnh Tuấn Kiệt và Nam Phong Dạ khi nhìn thấy hình dáng của cô bây giờ, nhìn bộ dáng của cô bây giờ quả thật không tệ đi, cũng thật không ngờ là cô cũng có bộ mặt này

“Lan Lan chúng ta đi”

Nói rồi cô liền kéo Lan Lan đi luôn mặc kệ cô ấy vẫn còn đang ngỡ ngàng. Thật sự là cô vô cùng khó chịu khi gặp phải những chuyện này

“Đi đâu gấp vậy”

Cô và Lan Lan đang đi thì bỗng nhiên một nhóm người tiến đến cản đường, nhìn kĩ người dẫn đầu thì là cô gái hôm trước xxoo với tên Ngạo Thiên, đứng hai bên cô ấy còn có hai cô gái nữa, cả ba cũng có vẻ xinh

Đứng sau ba cô gái là cả 10 tên to con, xăm trổ đầy mình, cơ bắp cuồn cuộn. Chắc mấy tên này có vẻ mạnh mẽ nhỉ

“Con đứng đầu tên Yến Quỳnh, còn con bên phải là Trúc Nhi, bên trái là Hạ Thiên”

Lâm Nhượng Lan bước lên nói nhỏ vào tai cô, sơ lược đội hình bên kia

“Xin hỏi bạn là ai? Và vì cái gì mà cản đường”

Tâm trạng cô đang rất bức bối nhưng bây giờ thì có chỗ xả rồi, đừng hỏi vì sao mà cô không sợ, cô đã nói sẽ không yếu đuối nữa. Bọn chúng đến đây gây chuyện thì chắc đã điều tra cô và Lan Lan rồi nhỉ. Nhưng bọn chúng quá thiếu sót khi không biết cô là một linh hồn xuyên không, những tên này nhìn mạnh mẽ tưởng dọa được cô chắc, đừng thấy cô nhỏ bé mà khinh thường

“Hừ, mày khỏi nói nhiều, hôm nay tao đến đây là để giết con tiện nhân mày đó”

“Khẩu khí lớn vậy, Lan Lan từ đó đến giờ tở ghét nhất là ai nói xấu tở, giờ làm cái gì đây”

Cô vờ ùy khuất quay qua Lâm Nhượng Lan làm nũng

“Nha, vậy chúng ta đánh cho mấy con chó biết mà im miệng đi”

Tính khí bốc đồng của Lâm Nhượng Lan lại nổi dậy rồi, hắc hắc, cô biết điểm yếu của Lan Lan là cô mà, chỉ cần đụng đến cô là có chuyện à

“Mày nói ai là chó hả”

Trúc Nhi nghe Lâm Nhượng Lan nói vậy thì sôi máu

“Đưa nào lên tiếng thì đưa đó là chó”

Nhượng Lan đứng là có tài năng chọc tức chết người ta mà, nghe câu đó xong mặt của Trúc Nhi từ đỏ sang xanh, từ xanh sang trắng nhìn mắc cười ghê

“Mày ...”

Khi Trúc Nhi vừa định giơ tay lên để đánh Lâm Nhượng Lan thì Yến Quỳnh đã lấy tay ngăn lại rồi

“Tụi bây không cần ở đây giờ trò, hôm nay tao nói cho tụi bây biết luôn vì sao mà tụi bây chết để Diêm Vương có hỏi thì biết mà trả lời”

“Lan Lan, Ly Ly sợ à”

Nghe xong câu đó của Yến Quỳnh cô thật muốn cười nha, nhưng vẫn không quên bản phận phải sợ hãi đâu

“Không biết mày nói có thật không mà tao thấy tao nghe mệt lắm rồi đó, có gì nói mau đi”

“Hừ lý do tụi mày chết rất đơn giản, tại vì mày dám phá hỏng chuyện tốt của tao với Thiên, cho nên hôm nay sẽ là ngày giỗ của tụi mày”

“Đi đánh ghen thì nói đại đi, nói lòng vòng hoài “

Lâm Nhựt Lan bắt đầu cảm thấy bức, muốn nhanh chóng giải quyết. Nhìn cảnh tượng bây giờ đã cảm thấy đáng sợ rồi, lúc cô kéo Lâm Nhựt Lan đi thì đã cách rất xa phòng ăn. Hiện giờ cô và Lan Lan đang ở gần cái nhà kho cũ của trường, nói là nhà kho cũ nhưng nó đã bị bỏ phế rồi chắc chắn sẽ không có ai lại vẫn ở gần đây mà như thế cũng tốt

Bây giờ ngẫm lại thì cô biết vì sao mình bị đánh rồi, nhưng hôm đó cô có làm gì đâu nhỉ

“Tụi bây lên cho tao “

Sau khi nghe Lan Lan nói câu cuối thì máu nóng của Yến Quỳnh đã lên tới não, nghe tiếng hô của cô à thì 10 tên phía sau bắt đầu tiến lên bao vây cô và Lan Lan không còn một kẻ hở

“Chát “

“Bạc “

“Bình “

“Choang “

Trận đấu bắt đầu với tỷ số không cân xứng 2 - 10, còn ba cô gái kia thì đứng đằng sau xem kịch vui. Mọi người chỉ thấy Lâm Nhựt Lan khẽ né qua bên phải tránh cú đâm của một tên to con trong nhóm, ngay lúc đó lấy thời gian ngắn nhất Lâm Nhựt Lan thụi một cú ngay bụng và cổ tên đó, hấn liền ngã xuống và bất động, nhìn cũng biết là hấn đi lãnh giấy luôn rồi

Những tên phía sau khi thấy đại ca mình ngã xuống thì đã điên cuồng hơn, tính lấy nhiều khi dễ ít, bắt đầu bao vây Lâm Nhựt Lan chặt lại và cô đã bị bỏ ra vòng ngoài rồi, hình như họ tưởng cô không làm gì được thì phải nhưng người họ trả thù là cô mà, nghĩ đến đây trong lòng cô lại bất giác mà càng thêm lo lắng cho Lan Lan, trước khi cô bị đẩy khỏi vòng vây thì đã nghe thấy giọng nói của cô ấy, nhỏ chỉ dành cho hai người nghe ' tớ sẽ bảo vệ cậu ' lúc đó lòng cô như có dòng nước ấm chảy qua, hình như trong lòng cô Lan Lan đã có một vị trí quan trọng rồi

Lúc cô đang suy nghĩ liên miên thì Lâm Nhựt Lan đang cực lực né tránh những cây gậy có nhiều đinh trên tay những tên to con đang vây quanh

“Bạc “

Aaaaaaaa

Nghe tiếng hét đó cô giật mình thật lâu, tình cảnh của Lan Lan đã vô cùng thảm hại, quần áo thì rách mấy mảnh, hiện giờ bắp đùi của cô ấy đã bị một chiếc gậy gỗ đâm vào, cô ấy ngày càng chật vật né tránh. Bỗng nhiên một tên con to con khác cầm cây gậy dự định đánh lên Lâm Nhựt Lan từ sau lưng

“Bang “

Aaaaaaaa

Lại một tiếng thét dài nửa vang lên nhưng lần này không phải của Lâm Nhựt Lan nữa mà là của tên con trai dự định đánh lên cô ấy, mọi người quay đầu lại thì không hẹn mà cùng hít khí lạnh. Khi tên đó chưa kịp ra tay cô đã xoay một vòng chuẩn cầm tay hấn vặn ngược, còn không lưu tình mà đá một cái vào giữa hai chân hấn cho hấn sau này tuyệt tử tuyệt tôn luôn, nhưng chắc ý định đó sẽ không thực hiện được vì bị cô đá quá mạnh mà ra máu ,cùng tên đại ca lãnh giấy rồi

Cô bây giờ đã vô cùng đáng sợ, hơi thở trên người như Diêm Vương đòi mạng, ánh mắt thâm trầm, nếu nói trước kia cô là thiên sứ lạc lối thì bây giờ cô là ác ma quyến rũ, cho dù là hoàn cảnh nào cũng vô cùng xinh đẹp, nhìn cô bây giờ mọi người không tự chủ mà cùng rung mình, mấy tên to con lúc này có bao nhiêu uy thì bây giờ đã bị khí thế của cô làm cho rụt đầu

Cô cũng không dành thời gian cho bọn người đó hoảng sợ, cô bước nhẹ vài bước và chỉ thấy được một cái bóng bắt đầu lướt qua từng người, nơi cô vừa đặt chân qua liền có người ngã xuống, thoáng chốc ở đó chỉ còn cô, Lan Lan và bọn Yến Quỳnh còn đứng

Trên mặt bọn Yến Quỳnh giờ đã xanh mét, cô khẽ nhìn qua, bọn họ đều không hẹn mà rung mình

“Các em dám ở đây đánh nhau “

Giọng Lãnh Tuấn Kiệt nhất thời vang lên, theo sau chính là hội trưởng, hội phó và một vài người khác

“Các em mau đưa ba em này về phòng kỉ luật tôi sẽ giải quyết, còn chuyện ở đây sẽ sắp xếp như vậy .. như vậy .. “

Hai người nghe xong liền thi hành ngay, cô cũng không có tâm trạng mà ngồi nghe Lãnh Tuấn Kiệt sẽ giải quyết ra sao. Hiện giờ cô đang ngồi kế Lan Lan ôm cô ấy vào lòng trên vũng máu

“Lan Lan..tớ xin lỗi...xin lỗi cậu..”

Một giọt

Hai giọt

Ba giọt

Cứ thế nước mắt của cô rơi xuống thấm vào má của Lâm Nhựt Lan, cô ấy nâng mí mắt nhìn cô, thì thào

“Ly Ly ... đừng...khóc...đừng..”

Sau đó Lâm Nhựt Lan chính thức ngắt đi

~Mọi người muốn xử lý tội Yến Quỳnh thế nào đây???

Cám ơn mọi người đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Hôn Phu Của Bạn

Ngoài trời bây giờ thật đẹp, từng cánh anh đào nhỏ nhắn bay dập dềnh xuống mặt hồ tĩnh lặng làm cho nó lặn dần, từng tốp năm tốp ba y tá, bệnh nhân, nói nói cười cười vô cùng vui vẻ. Những hình ảnh rộn ràng ấy được khắc lên từ ánh nắng hoàng hôn, thật thơ mộng

Trái ngược với không khí bên ngoài, bên trong căn phòng bệnh VIP là một mảnh yên tĩnh

Trong căn phòng này có đầy đủ thiết bị hiện đại tối tân nhằm phục vụ cho chủ nhân căn phòng, trong phòng còn có hai bóng dáng xinh đẹp, một người thì đang nằm trên chiếc giường bệnh trắng toát, cả thân hình nhợt nhạt, ngũ quan có phần không lành lặn nhưng không làm mất đi vẻ xinh đẹp vốn có của cô ấy

Còn một người nữa thì đang ngồi bên giường của cô gái ấy, khi nhìn đến ngũ quan thì người ta không khỏi thốt lên xinh càng thêm xinh, ngũ quan sắc sảo, đôi mắt to tròn đang nhìn chăm chăm thân ảnh trên giường, trong đồng tử là lo lắng, sợ hãi, đôi môi mím chặt để cố ngăn nước mắt sắp trào từ đôi mắt sinh động như nhìn thấu tất cả mọi thứ trên thế gian

Hai người ấy lại không ai khác chính là Phạm Ngọc Ly và Lâm Nhựt Lan

Từ lúc Lan Lan ngắt đi thì dưới sự giúp đỡ của Lãnh Tuấn Kiệt cô đã đưa cô ấy vào bệnh viện này và ngồi từ lúc đó tới giờ chỉ để biết là cô ấy không sao. Không ai biết là từ lúc bác sĩ ra thông báo là Lan Lan không sao thì trong lòng cô như có một tảng đá đè nặng được gỡ xuống

Nhìn thân sắc nhợt nhạt của cô ấy khiến cô càng thêm đau lòng, cô biết không ai hiểu cô ấy hơn cô và cũng không ai hiểu cô bằng cô ấy. Gia đình Lan Lan là gia đình quy củ và danh giá, từ nhỏ khi những đứa trẻ bằng tuổi Lâm Nhựt Lan thì đang được vui chơi bên gia đình, bạn bè, còn Lan Lan của cô thì sao??? Cô ấy hằng ngày luôn phải đối mặt với từng con số, con chữ vô cùng tẻ nhạt, cô ấy luôn không có bạn và cũng không được phép kết bạn, lớn lên với sự hờ hững của gia đình, người thân, cô ấy dần biết tạo vỏ bọc cho mình để sống tốt hơn, cô ấy thật mạnh mẽ, nhưng cô biết đó chỉ là vỏ bọc mà thôi

“Ừm....”

Đang suy nghĩ về Lan Lan thì cô ấy khẽ ưm kéo cô ra khỏi những dòng suy nghĩ

“Lan Lan, cậu tỉnh rồi “

“Ly Ly?....”

“Àn “

“Đây là đâu? Sao tớ lại ở đây “

“Lan Lan, cậu không nhớ gì à “

“Tớ nhớ...ừm ....chúng ta đánh nhau với bọn Yến Quỳnh....sau đó...ừm..”

“ Sau đó cậu liền ngất đi nên tớ đưa cậu vào bệnh viện “

“ Vậy tớ đang ở bệnh viện à “

“ Ân “

Cuộc trò chuyện kết thúc khi có người bỗng nhiên mở cánh cửa phòng bệnh

“ Lan nhi, em khoẻ chưa “

Giọng nói trầm, không quá lớn tiếng nhưng rót vào lòng Lâm Nhựt Lan một dòng nước ấm

Cô nhìn vào người vừa mới vào, thì thấy đó là một người con trai cao to, thân hình rất chuẩn, đôi mắt ánh lên những tia ôn nhu được giấu đằng sau chiếc mắt kính, mặc một chiếc áo trắng đặc trưng của bác sĩ, nhìn kĩ thì ra là vị bác sĩ lúc nãy ra thông báo tình huống của Lan Lan cho cô

“ Có liên quan tới anh không “

“ Em thật làm tôi đau lòng nha “

“ Hừ, khỏi giả bộ “

“ Cảm thấy thế nào rồi “

Vừa nói Doãn Hàn vừa đưa tay kiểm tra những vết thương của Lâm Nhựt Lan, cô ấy cũng để mặc hẳn muốn làm gì thì làm

Ở trong một góc của căn phòng có một cô gái vô cùng đáng thương khi bị hai người đó bỏ đẹp mà tình chàng ý thiếp sức chịu đựng có giới hạn nên đành lên tiếng

“ Khụ...cho tớ một lời giải thích “

Cô vừa nói vừa cố ý đảo mắt một lần sang hai người, chỉ thấy cái tên vừa bước vào mỉm cười ôn nhu, liếc mắt ý vị thâm trường với Lâm Nhựt Lan

“ Hắn là hôn phu của tớ “

Lâm Nhựt Lan nói xong còn không quên liếc mắt một cái về phía Doãn Hàn

Nghe xong lời giới thiệu, như vừa lòng Doãn Hàn liền bước về phía của cô

“ Chào em, anh là Doãn Hàn, vị hôn phu kiêm bạn trai, đầu bếp, người chăm sóc cho Lan nhi “

“ À chào anh, em tên Phạm Ngọc Ly rất vui khi biết anh “

Sau này khi Lâm Nhựt Lan kể rõ thì cô mới biết hai người này đánh mới quen biết, hiện tại hai người họ đang ở chung trong một căn nhà và mọi việc trong nhà đều do Doãn Hàn làm, ngoài ra anh ấy còn là một người bác sĩ tài năng

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Ăn lẩu (Phần 1)

Sau khi Doãn Hàn bước ra ngoài vì công việc thì cô liền ngồi vào ghế để gọt táo cho Lan Lan ăn, những trái táo vừa to vừa tròn, nhẵn nhụi nhưng qua tay cô thì nó trở nên nhỏ bé, sần sùi xấu xí nhưng nhìn Lâm Nhựt Lan cứ cắn một miếng lại khen một tiếng làm cô cũng ấm lòng a. Nhưng mà cô ấy dám chê thì đừng nói sao cô đánh bệnh nhân đang nằm viện

“ Nè Ly Ly, sao hôm trước cậu đáng sợ vậy “ Cắn một miếng to Lâm Nhựt Lan khó hiểu quay sang nhìn Phạm Ngọc Ly

“ A ha ha, hôm nào, tớ làm gì biết hôm nào đâu “ Cô chợt dừng đôi tay đang gọt táo nói lơ mơ mấy lời, dù con nít ba tuổi nhìn thì cũng biết rõ là cô đang nói dối nhưng cô thật không muốn nói sự thật, cứ cho cô là một kẻ không ra gì đi cũng được, chắc một lúc nào đó chắc chắn cô sẽ nói cho Lan Lan biết, còn bây giờ thì không được

“ Được rồi, cậu có ra sao cũng được nhưng chắc chắn tớ sẽ bảo vệ cậu “ Thấy Phạm Ngọc Ly muốn né tránh vấn đề này nên cô cũng không muốn ép cô ấy

“Ukm tớ biết rồi, thôi cậu ngủ đi, tớ về đây” Hôm nay cô đã mệt lắm rồi, nên về nhà nghỉ ngơi một tí

“Ly nhi, con về rồi à” Cô vừa bước vào nhà thì ngay lập tức đã nghe giọng nói dịu dàng của dì Ngô. Dì Ngô là đầu bếp chính và người hầu của nhà cô, trong nhà cô còn có một quán gia nữa, mọi người đều gọi bác ấy là quán gia Kim, còn một số người làm nữa, trong căn biệt thự vừa cổ kính vừa xinh đẹp này mọi người đều đối xử với nhau rất thân thiết nên những xưng hô cũng rất hạn chế, chẳng hạn như dì Ngô vậy. Cô cũng rất yêu quý dì, dì rất dịu dàng và hiền lương dì còn luôn xem cô như con mà đối đãi nên ánh mắt cô khi nhìn dì lại ánh lên những tia nhu hoà

“À, dì Ngô con vừa về”

“Ukm, con đi tắm trước đi rồi nghỉ ngơi”

“Vâng ạ” Dứt lời cô liền bước lên chiếc cầu thang dài đằng đằng, sau hết dãy cầu thang thì chính là một căn phòng nhỏ bé hiện ra, nhỏ bé nhưng nó chẳng nhỏ bé tí nào. Tắm rửa sạch sẽ cô liền lên giường đánh một giấc thật dài, khi giấc ngủ kết thúc thì cũng là chuyện của sáng hôm sau

---

“Umm ngon thật” Xoa xoa cái bụng to tròn của mình, cô lên tiếng khen ngợi những món ăn của dì Ngô, công nhận đồ ăn của dì Ngô nấu lúc nào cũng ngon hết, ăn một lần lại muốn ăn lần thứ hai, mà đã ăn lần thứ hai thì lại muốn ăn nhiều nữa ăn hoài không chán, cô bị dì nuôi riết thành heo luôn

“Dì Ngô à, tại sao dì nấu ăn ngon vậy, có bí quyết không, chỉ con với” Vừa nói cô vừa làm nũng, dụi dụi vào người dì khi dì đang rửa chén

“Thật tình, Ly nhi con để yên cho dì rửa được không” Dì Ngô lên tiếng rất nhẹ nhàng nhưng vào tai cô thì trở thành

“Hức, dì là không muốn con làm phiền, dì ghét con rồi” Nói xong cô còn cố tình oa oa khóc to

“Nào có, nào có, Ly nhi ngoan dì không ghét con” Thấy Phạm Ngọc Ly cứ oa oa như em bé, bà đành xuống nước dỗ dành

“À, thôi đi rửa đi, con đi chơi đây” Kể ra cô có những giây phút rảnh rỗi này cũng thật thích nhưng cũng có chút buồn, ba mẹ cô thì đã nắm tay nhau đi du lịch châu Âu rồi, Sở Hạo lâu lâu cũng có qua chơi với cô nhưng chỉ chơi được một lúc thì liền trở về làm việc, cô cũng phải công nhận hẳn rất được ba cô tin tưởng nên toàn bộ chuyện lớn chuyện nhỏ trong công ty đều do Sở Hạo giải quyết, Nhược Lan thì đã nằm viện và chắc chắn là Doãn Hàn sẽ không cho cô ấy đi chơi với cô, vậy cô đi chơi với ai đây??? Thật nan giải

Thôi ở nhà làm sâu gạo cho khoẻ, với lại cô còn có mấy bộ truyện chưa đọc

15' sau

“Chán quá đi, chán quá!!!” Dự định là đọc truyện nhưng tại sao truyện cô ôm lại biến mất ngay trong thư viện và không có hồi đáp, đi lung sục thì cũng không thấy, nên mới có khung cảnh một người con gái xinh đẹp hoàn toàn bỏ mất hình tượng của mình mà lăn lộn trên giường dẫn tới tóc tai thì rối, quần áo thì không trực tực, nhìn cô bây giờ vô cùng chật vật

“Thôi, tự mình đi chơi vậy” Tự nhủ xong cô liền bước tới tủ đồ, lấy một chiếc váy màu kem thay ra

---

Bây giờ cô đang lang thang trên phố để tìm những quán ăn ngon, quán ăn tiêu chuẩn của cô chính là sạch sẽ và ngon miệng, nhưng tất nhiên đừng bao giờ bảo cô vào nhà hàng, nơi cô muốn đến là nơi đông người, có những người ở tầng lớp bình dân này, thức ăn ngon này, đồ ăn vặt càng tốt

Đầu óc thì bận suy nghĩ nhưng ánh mắt đã đảo dác xung quanh

“A thấy rồi” Khẽ reo lên, cô nhanh chân bước vào một quán lẩu ven đường. Quán lẩu này có không khí rất tốt, với lại ở đây cũng gần mấy cây hoa, lâu lâu lại thấy từng cánh hoa mỏng nhẹ bay xuống, thật là một khung cảnh đẹp. Mọi người ở đây đều là người bình dân, có gia đình này, từng lớp học sinh này, cả những bác công nhân vừa đi làm về, trên người còn nhễ nhại mồ hôi, nhưng họ hoàn toàn bỏ qua mọi mệt mỏi đó mà vui vẻ tám chuyện cùng đồng nghiệp, còn cô thì sao??? Cô đang ngồi bơ vơ một mình đây này. Hazz buồn quá, thôi ăn xong rồi đi chơi thật đã vậy, xoá tan xoá tan....

Nhẹ nhàng gõ từng nhịp đũa để chờ nồi lẩu thơm ngon được đem lên, nhưng chờ hoài chờ mãi vẫn chưa có

“Bác ơi khi nào thì con mới được ăn vậy” Bụng cô đã réo rất đòi ăn rồi mà vẫn chưa có gì để lấp nên nó cứ sôi ùng ục đây này

“Con nhóc này, không thấy ta bận à, nếu muốn ăn nhanh thì vào giúp ta” Rõ là một lão đầu mà, bây giờ thì cô mới nhìn kĩ' nhưng nhan' của ông chủ, làn da đen, mái tóc thì dài dài ngắn ngắn, mắt mũi cũng khá được, chắc ông cũng cỡ tuổi ba cô, nhưng tích cách ông có vẻ hơi khó chịu

Nghĩ thì cũng nghĩ vậy thôi nhưng cô cũng ngoan ngoãn vào giúp ông bác, thế là hôm đó cô không những tới ăn lẩu mà còn tới để.....chạy bàn.

Quán lẩu ven đường hôm đó bỗng đông khách lạ thường. Vì sao à??? Vì hôm đó có một cô gái chạy bàn rất ư là xinh đẹp nên mọi người đều tụ tập lại quán lẩu vừa ăn, nói chuyện và nhìn ngắm cô gái xinh đẹp ấy

~~Ta vắng mặt hơi lâu nhĩ??Có ai nhớ ta không??

Xin lỗi mọi người nhé

Cảm ơn mọi người vì đã luôn ủng hộ ta * cúi đầu *

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 17: Ăn lẩu (Phần 2)

“ Cô bé,tính tiền đi “

“ Vâng ạ, của quý khách là 115 nghìn “ Cô vừa nói vừa nhận tiền của người khách

“ Hẹn gặp lại quý khách “ Nở một nụ cười tươi, cô nói với người khách vừa đưa tiền ,vị khách ấy đơ vài giây vì nụ cười của cô, phục hồi tinh thần ông ấy đáp lại cô

“ Ừ, cháu cười xinh lắm “ Ông ấy cũng nở một nụ cười nhẹ nhìn cô, sau đó liền bước đi khỏi quán

Hazz cái này gọi là bệnh nghề nghiệp nè, cô lúc trước suốt ngày đi làm, cái nghề nào mà có tiền là cô điều làm, bao gồm cả phục vụ, nhưng xuyên không làm tiểu thư rồi nên giảm bớt các thói quen vốn có, hôm nay tự nhiên bất giác nên bản tính nổi dậy

“ Nhóc con, đứng gần ra đây làm gì, mau giúp ta dọn quán “

“ Bác à, con có phải người làm của bác đâu mà bác sai con lắm thế “

“ Thế mi không đói à “ Thật là, nghe nhắc cô mới thấy đói, nguyên một ngày đi chơi của cô rốt cuộc lại đi chạy bàn mà còn bị ông bác này la suốt nửa chứ, ba mẹ nhìn thấy cô lúc này chắc xót lắm

“ Hi hi, con dọn ngay đây “ Bây giờ trong quán đã không còn ai, nếu có cũng chỉ có cô và ông bác

“ Phù “ Dọn một loáng mà mệt chết đi được, bây giờ cô đã đói đến nỗi chân tay không có một tí lực. Ngồi phịch xuống chiếc ghế gần đó để chờ ông bác cho ăn

Nhìn ông bác cứ chạy ra chạy vào, hết dọn chén tới dọn đĩa, đặc biệt ở giữa có một nồi lẩu cay thơm ngon, nhìn kìa, lẩu cay nhá, tôm này, thịt này , các loại gia liệu, rau đều được để vào nồi lẩu, lẩu cay đậm chất khi hơi nóng bốc lên tạo cảm giác thèm ăn vô đối

“ Nồi lẩu này không cần lửa, để ánh mắt của mi nhìn nó cũng đủ sôi “

“ Bác à, có cần nói con vậy không, con là đói lắm rồi “

“ Được rồi, ăn đi “

Nghe được câu nói đó cô như người chết tìm được thuốc tiên, không nói câu nào nữa mà chỉ lo tập trung chiến đấu, còn ông bác thì cũng ăn mấy miếng rồi lâu lâu lại gấp thịt cho cô

Đề cô giải quyết xong nồi lẩu đã là chuyện của một tiếng sau

“ Con ăn..ừc...hết rồi “ Vội xua xua tay khi ông bác có ý định gấp thức ăn tiếp vào bát

Thấy cô xua xua tay, ông cũng dừng chiếc đũa trên tay mình, không gấp cho cô nữa

“ Được rồi, đã trẻ rồi đấy , về đi “

“ Ồ.....” ăn rồi nhưng cô chưa trả tiền

“ Bữa ăn này xem như lão trả công cho cô vì hôm nay giúp lão “ như hiểu được những lời cô định nói, ông bác liền tiếp lời cô

“ Vâng, cảm ơn bác nhiều “ Quơ chiếc túi xách, nói lời tạm biệt với ông bác cô liền bước đi

---

Từng bước từng bước, cô bước đi những bước thật nhẹ nhàng ung dung trên đường. Bầu trời đã tối, ánh chiều tà rực rỡ đã lui xuống nhường chỗ cho bóng đêm vô tận, tuy sắc trời đã tối nhưng không khí nhộn nhịp, ồn ào của phố xá đã hoàn toàn lấn áp bóng đêm đáng sợ kia. Lúc này những quán 'đêm' đang đón khách ra vào tấp nập thì bất ngờ chào đón một vị khách bí ẩn

“Thiếu gia “ Hoa mụ đang đơn đả tiếp chuyện với những vị khách thì nhìn thấy một bóng người thon dài bước vào quán, Hoa mụ liền bước tới cung kính cúi người chào

“VIP 1” Giọng nói khá trầm ấm vang lên từ người được gọi là thiếu gia, nhưng vẫn không thiếu đi những khí tức lạnh băng, có thể đóng băng bất cứ ai khi nghe giọng nói ấy

Khi đã bước vào căn phòng VIP, hần nhẹ nhàng ngồi xuống chiếc ghế trong phòng, một lần nữa cất giọng lạnh băng

“Việc thế nào?” Hoa mụ đang cúi đầu tôn kính đứng gần đó, khi nghe giọng lạnh băng hỏi việc của hần mà không khỏi rung mình

“Thưa thiếu gia, mọi việc vẫn ổn “

“Đây là tất cả hồ sơ trong một năm “ Còn đâu giọng nói mật ngọt đưa đón khách, còn đâu cái đáng yêu điệu, khi đứng trước người này Hoa mụ chỉ là một người trung thành và nghiêm túc

“Đề xuống “ Liếc mắt nhìn Hoa mụ, trong mắt toàn một mảnh lạnh băng không tia ấm

Sau khi nhìn thấy Hoa mụ bước ra khỏi cánh cửa của căn phòng VIP, hần liền nâng lên một tập hồ sơ dày và ánh mắt chăm chú vào đó

Khẽ nhếch nhẹ khóe môi, hần nói khẽ như chỉ dành cho hần nghe ba từ “ Phạm Ngọc Ly “

“Oaaaaa.....” Thở hắt ra một hơi dài, cô cho người thả tự do trên chiếc giường lớn. Hôm nay là chủ nhật, cô được nghỉ, cô đi phục vụ, người mệt mỏi. Tổng kết ngày chủ nhật của cô chính là một từ: Mệt, hai từ: Rất Mệt, ba từ: Vô Cùng Mệt

Thế là vừa nằm oán than và cô cũng không biết mình lìm đim chìm vào giấc ngủ sâu từ lúc nào

Có lẽ đây là giấc ngủ sâu nhất của cô, nhìn cô ngủ ngon lành và hạnh phúc như vậy chắc chắn ai cũng sẽ nghĩ ngày mai là một ngày ấm áp và vui vẻ. Nhưng chuyện đời chưa chắc như người vẫn nghĩ, phía trước những ngày bình yên luôn là những ngày đông bão. Liệu những cơn sóng to có kéo cô đi mãi hay không, hay sẽ có một kết thúc khác, chuyện này không một ai có thể biết được (ngay cả tác giả). Nhưng mọi chuyện vẫn có thể biết được khi ta chạm vào.....Định Mệnh

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 18: Bức thư quái dị

* Cốc cốc cốc *

“Ly nhi, đã tới giờ đi học “

“Ân, di Ngô “ Cô lồm cồm bò dậy trong khi tinh thần còn đang mê mang, đôi mắt ngập nước, bộ quần áo ngủ vì bị ' quấy phá ' mà khiến nó trễ vai, nhăn nhúm khẽ lộ ra những đường cong mê người. Nhanh chóng vào nhà vệ sinh, thu thập chính mình thật tốt cô liền bước xuống nhà ăn sáng

Cô đang nhấm nháp từ thức ăn sáng mà di Ngô chuẩn bị cho cô thì bỗng nhiên chuông điện thoại của cô reo lên đing đing đang đang

“ Alo “

“Ly nhi “

“Mẹ a “

“Ừk, con khoẻ không? “

“Ân con khoẻ, ba mẹ khoẻ không?”

“Ừk ba mẹ khoẻ “

“Mẹ điện con có gì không ạ “

“Ừm....”

“....”

“Ly nhi, anh hai con sẽ về “

* Phụt * Ngay lúc cô đem ly sữa kê vào miệng uống thì nghe được câu nói kia của mẹ thì có bao nhiêu sữa cũng bắt giác phun ra

“Mẹ, mẹ nói gì? “ Lấy khăn lau qua loa trên miệng cô gấp gấp hỏi lại vì sợ tai cô đã nghe lắm

“ Vào đúng ngày sinh nhật con, anh hai con sẽ về “

“ Ý mẹ nói là 1 tuần nữa á “ Cô nhớ không lầm thì một tuần nữa là sinh nhật cô rồi

“Ừm.....”

“Được rồi mẹ, con hiểu “ Nghe giọng mẹ cứ ập a ập ứng ở đầu dây bên kia thì cô đã hiểu có vấn đề ở đây rồi

“Con hiểu được thì tốt rồi “

“Vâng “

“Vậy thôi nha Ly nhi, chúc con một ngày vui vẻ, ba mẹ đi biển chơi đây “

“Vâng, chúc ba mẹ chơi vui vẻ “

Giọng cô thì vô cùng vui nhưng cũng chỉ có mình cô biết là cô đang lo lắng thế nào thôi. Cô sắp gặp Phạm Quyết Minh - một nam chủ nguy hiểm. Không biết khi anh ta về đây thì sẽ tạo ra sóng gió như thế nào đây, Phạm gia sẽ bị diệt như trong kịch tình chứ, sao cô cứ cảm thấy hoang mang quá

“Hừ “

1 giây

2 giây

3 giây

“Anh mới vừa hù em à “

“Ừk “

“Nhưng em không có giật mình “

“....”

“....”

“Anh bó tay với em luôn “

“Thôi bỏ qua đi, anh ngồi xuống đây “

“Hạo ca, anh ăn sáng chưa? “

“Anh ăn rồi, em đang ăn à? “

“Em cũng xong rồi, mình đi học đi “

“Ừm “

Cô và Sở Hạo ngồi trước bàn ăn nói chuyện một lúc thì bắt đầu lên xe đi tới trường. Bên trong xe là những câu nói không đầu không đuôi của cô và mảnh hết sức yên bình của Sở Hạo. Bỗng Sở Hạo quay đầu nhìn cô với ánh mắt khó hiểu

“Ly nhi, khi nãy em nghĩ gì mà ngăn người vậy “

“Ừm, em suy nghĩ chút chuyện ấy mà “

“ Suy nghĩ chút chuyện? Y như cụ non ý “

“ Anh mới cụ non “ Nghe Sở Hạo nói cô, cô liền đáp trả còn không quên đánh lên người hắn cho đến khi hắn xin tha

Quãng đường từ nhà đến trường của cô và Sở Hạo cứ thế vui vẻ mà trôi qua

Trước cổng trường Royal, hàng trăm chiếc xe đắt tiền đỗ ngay tại cổng trường, biểu hiện cho sự cao quý và không kém rực rỡ của ngôi trường hàng đầu thế giới này

Nằm trong những chiếc siêu xe, có một chiếc xe nổi bật nhất, toàn thân xe đều được thiết kế tinh xảo, vỏ ngoài là những tấm kính hoàn hảo đến từng milimet. Từ trong chiếc xe ấy bước ra là một thiên thần, mang hơi thở thánh khiết, mái tóc màu nâu xoăn nhẹ bồng bềnh, bộ đồng phục được khắc họa nhẹ nhàng mặc trên người cô mang một nét riêng biệt mà không có một nữ sinh nào có thể sánh được, khí tức toát ra một cổ thần bí khiến cô lung linh và tỏa sáng

Nhẹ quay đầu vào xe, nói lời chào tạm biệt với Sở Hạo, cô nhanh chóng xóc lại chiếc cặp bên vai bước vào cổng trường dưới hàng ngàn ánh mắt

Trên môi luôn là nụ cười tươi tắn, tràn đầy sức sống của thiếu nữ, nhưng trong lòng lại là một mảnh tơ vò. Khi cô bước vào lớp thì thấy mọi người đã tập trung gần đủ số, vẫn như mọi ngày khi bước vào bàn luôn là nụ cười dễ thương và ngây ngô của Nhược Lan, còn có.....một núi quà

Hazz Nhược Lan thì đã được xuất viện sau hàng loạt các cuộc kiểm tra không giới định của Doãn Hàn, còn núi quà thì cô thật không lời giải thích, hầu như ngày nào cũng vậy buổi sáng lúc cô đi học, sau khi cô ăn trưa, lúc bận việc trường thì khi cô trở lại luôn là những món quà xinh đẹp và xa xỉ bày ra trước mắt. Nhìn kìa nhĩa kìa, những món quà được xếp chặt kín chỉ cần lấy ra một món quà thì y như là một núi quà còn lại sẽ vấp kín lên người cô vậy. Những bức thư tình thì đầy cả bàn, dưới chân bàn cũng có không ít, nào là màu trắng thuần, màu hồng tươi tắn, hồng cánh sen...cô nhìn mà hoa cả mắt

Bỗng có một bức thư màu đen không đề tên người gửi nhưng người nhận là cô đập ngay vào mắt, đây là bức thư tình đầu tiên mà cô nhận nhưng mỗi một màu đen vô tận. Trí tò mò bắt đầu nổi dậy, cô không ngần ngại mà ngay lập tức xé bức thư. Trong thư viết

Chào chị ạ!

Em là Côn Tần Tôn Tước, một học viên dưới khoá của chị. Em đã gửi rất nhiều rất nhiều bức thư cho chị, nhưng em biết chị sẽ không bao giờ nhìn tới nó cho dù là một cái liếc mắt. Hôm nay em lấy hết dũng khí viết một lần nữa nhưng bức thư này sẽ khác hoàn toàn những bức trước vì...nó toàn một màu đen. HAHAHA

Chị này, từ lúc em vào ngôi trường này, khi nhìn thấy chị là em đã gặp tình yêu sét đánh rồi, em rất thích à không em rất yêu chị, nếu chị đọc được bức thư này thì em mong chị sẽ trở thành bạn trai của em

Lời cuối: Em là con gái ạ

Kết thúc bức thư bằng một mặt mèo con và điểm hẹn để trả lời

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 19: Phụ đạo

Đầu cô liên tục chảy xuống hàng loạt các vạch đen. Gì đây???Theo phán đoán của cô thì nó gọi là Bách Hợp phải không nhỉ

Cô có xú hủ nữ nên vấn đề này cũng có chút hiểu biết. Nhưng chuyện nào ra chuyện đó, vấn đề giới tính của cô, cô là người biết rõ nhất, nó có chút...khụ khụ

“Ly Ly, cậu làm gì mà ngồi bệt ở đó vậy “ Lâm Nhược Lan lên tiếng thắc mắc khi thấy cô từ lúc vào lớp tới giờ cứ ngồi bệt một chỗ, rồi ngó ra như con dỏ vậy

“ Hắc hắc cậu xem “ Nghe câu nói kia của Nhược Lan, cô liền cười khan, kéo chiếc ghế ngồi xuống cô liền đưa bức thư của Tôn Tước gửi cho Nhược Lan xem

Sau khi nhận lấy bức thư từ tay Ngọc Ly, đọc, đọc, rồi lại đọc, tiếp đó lại là một tràng cười của Lâm Nhược Lan

“ Ha ha Ly Ly...Ha ha...cậu xem .là Bách...”

“ Cậu có thôi ngưng cười rồi nói không “

“ Ừm ha ha “ Nhìn mặt Ngọc Ly lại bắt đầu đen đi vài phần, Nhược Lan cố gắng nhịn cười để ổn định

“Nha Phạm Ngọc Ly, cậu đã có một tình yêu trắng trong của thiếu nữ Tôn Tước “

“Hai người là cặp đôi Bách Hợp nha, không ngờ Ly Ly đáng yêu ngày thường của ta lại là một tiểu công trong mắt người khác, chắc chắc “

Nói xong hai câu, vuốt vuốt cằm mình một chút Lâm Nhựt Lan quay sang để xem cảm nhận của Phạm Ngọc Ly thì bắt gặp một ánh mắt như dao găm của cô hướng về mình

“À ha ha, Ly Ly dễ thương xinh đẹp, bình tĩnh bình tĩnh “

“Cậu còn dám nói, tin tớ đánh chết cậu không “

“A Ly Ly vũ nữ, ăn hiếp vợ hiền này “

“Hừ “ Cô hừ lạnh khi thấy Lâm Nhựt Lan như vợ bị chồng ăn hiếp mà la inh ỏi lớp, nhưng rất tiếc mọi người trong lớp chỉ toàn dùng ánh mắt không phải người thường nhìn vào Nhựt Lan thôi

“Thôi bớt nóng, ngồi xuống đây, cậu định làm thế nào với bức thư đây “

“Gặp thì chắc có nhưng tớ từ chối lời đề nghị kia “

“Ừk ha ha “ Nhìn về mặt nhăn nhó nhí nhí lại nhìn vào bức thư mà Lâm Nhựt Lan không nhìn được lại phá lên cười

“Được rồi đừng cười nữa, vào lớp rồi kìa “

Thời gian trong mỗi tiết học cứ thế trôi nhanh, hôm nay cô ngồi trong lớp mà cứ có linh cảm mình sẽ gặp chuyện không may gì gì ấy

Quả nhiên linh cảm của cô luôn luôn không sai. Sau bài kiểm tra cuối tiết của khối cô liền bị Lãnh Tuấn Kiệt sai sử

“Ly Ly, hình như em đang rảnh đúng không? Giúp lão sư thu tài liệu của các lớp đi, đến phòng giáo viên nhé “

Lão sư chết bầm, tôi không có rảnh, tôi còn bận đi ăn kem kia. Hôm nay Sở Hạo có việc rất bận không đi rước cô được nên nhờ Nhựt Lan cùng cô về nhà, bọn cô định sẽ đi ăn kem, nhưng giờ lại bị cái tên chết bầm này vô lương tâm ngăn cản. Hừ nhìn ngoài mặt thì ôn nhu lắm nhưng ở trước mặt cô thì biến mất hoàn toàn

Đừng nói với cô là số phận nữ phụ ảnh hưởng, nên nam chủ luôn ghét nha. Cô mới không có đụng đến bọn hán đâu

“Vânggggg “

“Thôi, Ly nhi, lão sư đã bảo thì cậu cố giúp đi, với lại... “

“Vớ lại? “ Cô hồi hộp chờ câu nói tiếp theo của Nhựt Lan, không phải cô ấy sẽ ở lại giúp mình chứ???

“Vớ lại tớ bận đi chơi với Hàn rồi “

“Bye Bye “

“LÂM NHỰT LAN cậu hãy nhớ kỹ “ Sau khi đã mất hút bóng của cô ấy thì cô mới kịp hồi thần và hét lên

Ngẩn người nhìn lớp trống rỗng, cô mang trong mình nỗi bức bối, sau một vòng thu tài liệu của các lớp cô đã bước đến phòng giáo viên. Phòng giáo viên, sao không nói phòng của hán luôn đi. Đúng thật là bức mình với cái tên này mà

* Cốc cốc cốc * Cô lịch sự gõ cửa phòng hán

“Vào đi “ Bên trong liền vang lên tiếng nói lười biếng

Nhẹ đẩy cửa phòng, cô bước vào căn phòng mang hơi thở tà ác, lại nhìn Lãnh Tuấn Kiệt, hán bây giờ so với bộ dáng ở trên lớp đúng là một trời một vực, chỉ thấy hán nhắm nhẹ mắt dường như ngồi trên ghế, hai chân lười biếng gác lên chiếc bàn gần đó. Trong hán lúc này không những không xấu mà ngược lại càng thêm nữ. Nhìn ngắm đã một lúc lâu cô liền bước lại chiếc bàn mà hán đang gác chân để tập tài liệu này giờ làm cô mới như

“Lão sư, tài liệu em đã thu xong “ Thấy hán không trả lời, cô liền nói tiếp

“Vậy em về đây “ Nói rồi cô dứt khoát đi ra ngoài, chưa đi được vài bước liền lại nghe giọng hán

“Tôi cho em về rồi sao “

Cô nghi hoặc quay đầu lại nhìn hán thì cảm nhận được ánh mắt của hán đang nhìn chằm chằm vào cô

“Lại đây” Hấn ngoắc ngón tay thon dài chỉ vào cô, cô từ từ bước lại gần hấn, khi chỉ còn hai bước nữa thì cô dừng lại liền một mặt nghi hoặc mà quan sát hấn

“Đạo này môn Toán của em không được tốt” “Vậy sao? Chính cô cũng không biết, cô thấy vẫn vậy mà

“Thầy sẽ giúp em phụ đạo” Chưa để cô tiếp tục thắc mắc hấn lại nói tiếp, lời nói vừa dứt hấn liền kéo cô một vòng chuẩn mà nằm gọn trên người hấn

“A” “Sau khi thoát khỏi những biến động lúc này cô chỉ biết a lên một tiếng đã thấy mình ngồi trên hai chân hấn trong tư thế vô cùng kì quặc

Cô vùng vẫy muốn thoát khỏi nhưng cánh tay rắn chắc của hấn đã vòng qua eo cô và ngăn ý định trốn thoát của cô

“Lấy vở bên đó làm bài tập” “Hấn ti cầm vào vai cô nhẹ thổi khí vào cổ cô làm nó ửng đỏ lại ra lệnh

Cô bây giờ thật vô cùng khốn đốn khi cứ bị hấn kèm cặp không cho thoát ra, ngấm đàng cô liền nghe theo hấn lấy vở và bút gần đó để làm bài tập, cô vừa làm vừa chú ý phản ứng của hấn nhưng nhìn hấn ngoài những hành động đó cũng không có tiếp tục làm gì khiến cô yên tâm phần nào

Nhưng sự đòi không như cô mong muốn

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: H

Khi cô đang dùng bút ở câu hai thì cánh tay của hấn từ khi nào đã mò vào trong áo cô, không nói lời nào mà sờ soạng nó, làm cho nó dựng đứng. Cô dưới sự khiêu khích của hấn bắt đầu có phản ứng

“A..lão sư..thầy..”

“Làm tiếp đi” “Hoàn toàn không bỏ lời nói của Phạm Ngọc Ly vào tai, Lãnh Tuấn Kiệt vẫn đều đều ra lệnh

Cô nghe ngữ khí hấn ra lệnh cho cô và những cái liếm mút bên tai làm cô hoảng sợ mà càng giãy giụa, nhưng càng giãy giụa thì hấn lại càng có phản ứng mạnh, phía dưới côn thịt của hấn đã căng cứng. Khi cô giãy giụa thì chỉ làm nó càng ma sát với côn thịt của hấn, cô còn có thể nghe rõ tiếng gầm nhẹ trong cổ họng của hấn như kim nén, đầu đây còn cảm được sự nhể nhại của mò hôi hấn tuôn ra

“Nếu em còn cố tình đốt lửa thì tôi không biết tiếp theo chúng ta sẽ thành dạng gì đâu”

Lời nói của hấn nghe rất bình tĩnh nhưng cô biết hấn đang rất khó chịu. Cánh tay xấu xa lại không ngừng động tác ở trên thỏ ngọc của cô. Hấn nói rằng là cô đốt lửa nhưng không nhìn rõ xem là ai ở trên thân mình cô truyền lửa làm nó nóng lên

Lãnh Tuấn Kiệt nhẹ hôn lên gò má cô, cắn nhẹ vành tai cô, cuối cùng là chạm vào đôi môi mềm mại. Phác thảo đôi môi cô, hấn liền dùng răng mà cạy mở, tìm kiếm lưỡi cô chơi đùa, như kéo cô vào bóng tối không lối thoát

Cô bị hấn hôn đến đầu óc mờ mịt, tới khi không thở được nữa hấn mới chịu buông cô ra. Ngẩng đầu nhìn cái mặt đáng ghét vừa hôn cô, hấn đã gỡ bỏ kính từ khi nào, nhìn hấn cười cười trông đến vô tội mà càng muốn đánh

Tay hấn không ngừng xoa bóp lên hai thỏ ngọc, tay kia lại càng không an phận mà lần mò xuống bắp đùi của cô, vuốt ve nó

Hấn nhìn cô ý loạn tình mê dưới sự khiêu khích của hấn mà không khỏi cảm thấy hài lòng, hấn lại cùng cô bắt đầu một nụ hôn dài, nhưng lần này rất ôn nhu

Nụ hôn kéo dài xuống chiếc cổ trắng, xương quai xanh cuối cùng thì dừng ở một bên đầu vú, hấn không ngừng liếm cắn

“A..thầy..ư..”

Ở trên hấn không ngừng bú mút như đứa trẻ, ở dưới hấn càng không rảnh rỗi. Bàn tay từ từ vuốt ve bắp đùi sau đó lên dần lên dần, từ từ tiến về u cốc

Hấn nhẹ giằng một chút chiếc quần của cô đã rách càng giúp hấn thuận lợi tiến vào. Cánh tay hấn xoa nắn ở cửa u cốc, làm cho cô càng khó chống đỡ mà rên rĩ

Cả thân hình cô đều không có tí sức để phản kháng hấn nữa, chỉ biết mặc hấn bài bố

Khi hấn từ từ di chuyển nụ hôn xuống rốn thì hai thỏ ngọc của cô đã dựng đứng và ướt át, hấn lại tiếp tục lần mò xuống dưới, khi nhìn tới u cốc thì không khỏi có một trận cảm thán

U cốc của Phạm Ngọc Ly đã ra rất nhiều nước, phần rùng rậm như có như không mà che che đầy đây, nhưng điều đó chỉ càng làm cho Lãnh Tuấn Kiệt nổi lên hứng thú nồng đậm

Hắn nhẹ nhàng dùng lưỡi tiến vào đẩy nhẹ nhàng làm cô liên tục thở dốc, phần nước rơi từ u cốc lại được hắn đẩy vào khoang miệng

Nhẹ đẩy người cô một chút thì cô đã hoàn toàn nằm im trên chiếc bàn, còi bỏ những vương mắt trên người cô, cô bây giờ đã xích loã nằm dưới thân hắn

Nhẹ mỉm cười nhìn những nơi lưu lại ấn kí xanh xanh của hắn mà không khỏi cảm thán

Hắn không ngừng vuốt ve, khiêu khích cô, làm cho cô không chỉ thoải mái mà lại càng khó chịu

“Muốn sao?”

Tuy hắn phải nhịn đến sắp đau nhưng là hắn muốn cô phải tự nói ra cô muốn gì

“Muốn..”

Giọng cô khàn khàn nhỏ như tiếng mèo kêu làm cho Lãnh Tuấn Kiệt sắp không giữ được

“Muốn cái gì”

“Muốn...thầy....”

“Ngoan”

Nhẹ xoa đầu cô, sau đó hắn liền kéo ra côn thịt đã cắn cứng, nhẹ nhàng ma sát ở cửa động, không báo trước mà đâm mạnh vào làm cô thét một tiếng chói tai

A aaa

Đau chết cô mất, người ta nói lần đầu sẽ rất đau nhưng cô lại không nghĩ sẽ đau đến thế này

“Aaa không chịu..hức...lấy ra..a”

“Ly Ly ngoan nào, em thả lỏng một chút”

Đừng nói là Phạm Ngọc Ly đau, ngay cả hắn cũng đau chết đây này, cô cứ căng thẳng mà thờ dốc thì bên dưới càng ép chặt, ép cho hắn từ khoái cảm khi tiến vào nơi ấm áp, lại đau khi bị cô ép cứng

Hắn đau lòng nhìn cô, từng giọt mồ hôi trên người cô vì bị vật lạ xâm nhập mà tuôn ra dầm dề, không chỉ mồ hôi mà ngay cả dâm thủy cũng càng ngày càng nhiều. Hắn ôn nhu vuốt những giọt mồ hôi trên người cô để giảm bớt cho cô những phần khó chịu. Vì để cô thích nghi với cự vật của hắn mà từ khi tiến vào vẫn chưa luật động

Thấy cô nhẹ thở, đã trải qua căn thẳng thì hắn bắt đầu luật động, ra vào vào, từ dịu dàng yên tĩnh cho đến dừng mãnh và náo loạn, những cái đánh thúc của hắn làm cho cô đạt nhiều khoái cảm, không tự chủ mà rên rĩ

Cuối cùng cảm nhận được cô sắp cao trào thì hắn lại điên cuồng ra vào, cô và hắn cùng lúc đạt cao trào.

Hắn giữ cô một vòng lại một vòng, trước lúc cô ngất đi chỉ kịp nghe hắn nói một câu

“Đêm nay, chỉ mới bắt đầu”

~~

Ta mới viết H thôi, chưa có kinh nghiệm, cho ta cái bình luận để thêm kinh nghiệm nhé!

Ta cũng có một việc cần thông báo, đó là ta không có thời gian để viết truyện, một tuần từ thứ 2 đến chủ nhật ta đều phải đi học nên một tuần chỉ được một chương thôi. Ta sẽ cố gắng hơn

Với lại mọi người cho ta góp ý được không, vì ta văn non kém, với lại ta nghĩ gì viết đó nên chắc không hay tí nào

Nói chung là gửi cho ta cái bình luận đi

Cám ơn m.n đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 21: Tâm tình

Khi những tia sáng đang lặn dần bên rèm cửa, những con chim bé xinh đứng hót trên cành cây cao, thì trong căn phòng màu trắng đen lại chứa đựng những điều kinh diêm

Trong căn phòng rộng, bày biện những đồ vật tinh xảo và quý giá, chính giữa phòng là một chiếc giường lớn, nằm trên chiếc giường đó là một đôi nam nữ, hai người đều có vẻ đẹp khó có thể miêu tả bằng lời mà ông trời đã ưu ái ban cho, họ đang say ngủ trên chiếc giường rộng lớn, không còn sự đấu đá, tranh chấp, hờn dỗi hay hối hận, mà đơn giản chỉ là họ đang yên giấc bên nhau mà thôi

Phạm Ngọc Ly khẽ mở đôi mắt ngập nước vì buồn ngủ của cô, trong tình trạng còn ngơ ngác thì nhanh chóng đánh giá căn phòng, sau một hồi đánh giá tổng thể của căn phòng xong thì cô lại quay mặt qua nhìn người đang ngủ bên cạnh mình. Trong đôi mắt ngập nước bây giờ đã có phần thanh tỉnh và xen lẫn là những tia ngạc nhiên

Nhìn mọi thứ xung quanh, lại nhớ một đêm điên cuồng ngày hôm qua thì cô đủ hiểu mình đã xảy ra chuyện gì, cô đã thất thân cùng với thầy của mình

Lắc lắc đầu để trôi đi muộn phiền, cô nhanh chóng tiến đến chiếc tủ ở góc phòng, mở chiếc tủ ra lấy ngay một bộ váy màu đen và bước vào phòng tắm

Cô mở vòi nước ấm và nằm lên đó trong đầu lại vô vàng suy nghĩ Lãnh Tuấn Kiệt hay thật, phòng đàn ông nhưng lại có đầy đủ đồ của phụ nữ, phải làm như thế nào thì mới lộ rõ bản chất thật của hắn đây

Chà sát thân mình xong, cô nhanh chóng mặc đồ vào và bước ra ngoài. Khi cô bước ra khỏi phòng tắm thì thấy Lãnh Tuấn Kiệt đã ngồi trên giường từ lúc nào

Hắn nhìn cô với gương mặt cực kì nghiêm túc và không độ ẩm, khác hẳn lớp vỏ ôn nhu mà hắn vẫn thể hiện

“Chúng ta cùng nói chuyện” Hắn nhẹ thả ra mấy chữ nhỏ chỉ đủ cho cô và hắn nghe được

Cô nhẹ gạt đầu khi hắn đưa ra yêu cầu. Nơi cô và hắn nói chuyện chính là một quán cà phê nhỏ và vắng khách

Những làn khói mỏng manh và mờ ảo từ hai ly cà phê nóng cứ bay lượn lơ trong không trung như một vũ khúc đẹp đẽ và đầy xa hoa, nó làm cho người khác cứ như bị bớp nghẹt vào vũ khúc say mê ấy, một khi đã luẩn hãm vào nó rồi thì không cách nào có thể thoát ra được

“Tôi sẽ chịu trách nhiệm” Không để cô cứ thất thần trước những làn khói kia thêm nữa, Lãnh Tuấn Kiệt lên tiếng xoa tan bầu không khí và suy nghĩ của cô

“Trách nhiệm?” Cô không nhanh không chậm nói ra hai từ, thái độ đối với Lãnh Tuấn Kiệt là một mặt lạnh lùng

“Phải” Lãnh Tuấn Kiệt khẽ nháp một ngụm cà phê, khi miệng ly cà phê dừng trước đáy mắt hắn thì hắn cũng đồng loạt đánh giá Phạm Ngọc Ly. Chiếc váy màu đen cổ kính xa hoa được phủ lên cơ thể hoàn mỹ của cô, vừa vặn và xinh đẹp là từ để miêu tả nét đẹp của cô bây giờ. Mái tóc nâu bóng bênh xoắn tung trên vai, gương mặt nhỏ xinh, từng đường nét tinh xảo. Đôi mắt cơ hồ luôn ngập nước mà giờ đây nhìn hắn chỉ toàn trống rỗng. Chiếc cổ thon dài cách lớp áo là từng dấu hôn in đậm, thành quả của đêm hôm qua. Nhìn cô lúc này như một yêu tinh chuyển thế, tinh tế mà cô kính, xinh đẹp và quyến rũ, hắn dám chắc một điều rằng, không một thằng đàn ông nào đứng trước vẻ đẹp của cô mà kháng cự lại được, có lẽ hắn cũng đã nằm trong số đó rồi

“Không cần” Cô nhìn hắn cứ nhìn cô mà đánh giá, cô thật không còn một chút nào gọi là kiên nhẫn

“Thầy cứ xem đó như một hồi mộng, mộng qua rồi sẽ quên” Nói rồi cô đứng lên, nhấc chân đi ra khỏi quán cà phê, bỏ lại một bóng hình cao lớn, âm trầm ngồi trên ghế

Cô bước đi những bước thật chậm rãi và nhẹ nhàng trên con phố đầy người, gương mặt cô giờ đây không mấy may có một tia cảm xúc. Tình cảm nhiều khi giống như một ân số vậy, lúc thì mở toàn diện khi người ta tìm được đáp án nhưng nhiều khi lại ẩn mình và không thể nào phát hiện được khi họ đã đi sai đường, nó luôn ẩn chứa rất nhiều nguy cơ, có chua, có ngọt, có buồn, đôi khi lại là cay đắng. Tình yêu là như thế, luôn đến từ hai phía thì nó mới mại bền vững, cô đã không yêu, hắn cũng chưa chắc có cảm tình gì với cô thì cô phải bận tâm chi mà trả lại cho hắn hai chữ trách nhiệm. Có lẽ cứ mãi theo thời gian thì mọi việc sẽ lại đầu vào đây, cô vẫn là cô, hắn vẫn là hắn. Hai người như hai đường thẳng song song, tuy cùng chuyển tuyến nhưng hai đường thẳng ấy sẽ không thể nào chạm mặt

“Tôi nghe” Giọng cô trở nên khàn khàn không còn trong trẻo, nhưng vẫn làm người nghe cảm thấy dễ chịu

“Ly nhi?” “Sở Hạo thật lo lắng, mới sáng sớm hắn đã qua nhà để dẫn Phạm Ngọc Ly đi chơi để bù ngày hôm qua hắn bận không tới đi chơi với cô được, nhưng khi tới nơi thì lại nghe được di Ngô nói cô cả đêm không về, cô thật làm hắn lo lắng muốn bắt chấp đi tìm ngay lập tức thì bỗng nhiên nghe giọng di Ngô bảo điện cho cô thử xem, hắn đúng thật là lo mà quên hết mọi thứ, đến lúc điện được cho cô thì nghe được giọng khàn khàn của cô lại làm lòng hắn càng thêm lo lắng

“Hạo ca “Nhận được điện thoại gương mặt cô vẫn vậy nhưng lại nghe được đầu dây bên kia là giọng lo lắng của Sở Hạo thì tâm trạng đã trở nên hoà hoãn xuống, bất giác cũng chỉnh lại giọng nói của mình một chút, tránh cho tâm của Sở Hạo lại càng thêm lo lắng

“Ly nhi, em có sao không? Đêm qua sao em không về nhà? “Nghe được giọng nói của Phạm Ngọc Ly một lần nữa và nó đã trở nên khá hơn thì hẳn cũng thấy yên ổn phần nào

“Em...” Không lẽ cô nói mình qua đêm bên ngoài với một tên đàn ông à

“Thôi được rồi, em đang ở đâu? “

“Em đang ở con phố X “

“Em cứ ở đó, anh sẽ đến đón em ngay “

“ Ặn “

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Kết giao

Quả nhiên chỉ 15 phút sau thì đã thấy chiếc xe của Sở Hạo đang phóng như bay trên đường và dừng ngay trước chân cô, Sở Hạo bước xuống xe với gương mặt lo lắng, hắn nhìn từ đầu tới chân cô một lượt rồi không nói tiếng nào mà ôm chầm cô trước ánh mắt ngạc nhiên của mọi người xung quanh, trong đó cũng không thể bỏ qua ánh mắt của cô

“Em có biết là anh đã lo lắng cho em như thế nào không? “Hơi thở ấm áp xen lẫn dồn dập của Sở Hạo không ngừng phả ra trên đỉnh đầu của Phạm Ngọc Ly

“Em biết “ Giọng cô nhỏ nhỏ, nhẹ nhàng như trấn an tinh thần của Sở Hạo lúc này

Những ngày tháng ở bên cạnh hắn, được hắn chăm sóc từng li từng tí, luôn yêu thương bảo vệ cô mọi lúc mọi nơi, bao nhiêu đó đã đủ chứng minh tình cảm của hắn với cô chưa? Câu trả lời là đủ rồi, đối với người khác có lẽ cái họ cần là tình yêu vật chất, đầy danh vọng khi mình đã đứng trên cao và ngược nhìn ra mọi thứ xung quanh, nhưng với cô thì không. Cô không cần vật chất, không cần cái gọi là quyền lực, mà đơn giản chỉ là có một người yêu cô bằng cả tấm lòng, hai người lại đơn giản mỗi buổi tối cùng đếm cừu và chìm vào giấc ngủ, khi thức giấc, những ánh nắng ban mai chiếu rọi vào căn phòng, mở mắt ra và nhìn thấy nữa kia vẫn nằm ì không chịu dậy thì cô sẽ quý phá không cho ngủ nữa, đơn giản chỉ là vậy

Nhưng cô đã quên, từ khi cô xuyên vào quyển truyện này thì nó không còn đơn giản chỉ là những tình tiết do tác giả tạo dựng nên nữa, mà nó đã là một thế giới khác, dù vô hình lãng quên thì nơi đây vẫn có hơi thở, vẫn có sức sống và thứ quan trọng nhất là nơi đây con người có thể cảm nhận nhau bằng chính giác quan của họ, bằng cảm tính nồng đậm từ trái tim của nhau

“Ly nhi, chúng ta kết giao được không? “Ánh mắt của hắn giờ đây chất chứa muôn vàn yêu thương khi nhìn người con gái trong lòng mình, người con gái hắn yêu chỉ cần một ánh mắt đầu tiên

“Em đã thất thân rồi “ Cô nhìn hắn bằng ánh mắt buồn và sâu thẳm, ngay cả hắn là người lão luyện nhìn ánh mắt cũng không biết là cô đang nghĩ gì

“Thất thân? “Hắn lại có phần ngạc nhiên khi nghe câu trả lời của cô

“Ly nhi, chuyện em thất thân hay không thất thân cũng không liên quan gì đến tình cảm của anh dành cho em cả, anh yêu em bằng cả tấm lòng mình dành cho em, trái tim em, chứ không phải anh yêu em thì cần thể xác của em “ Lời nói của Sở Hạo có phần gấp gáp, tình cảm chân thành của hắn lan toả ra khắp cả cơ thể và hình như nó còn lan toả sang cho cô nữa

“Bởi vậy, chúng ta kết giao được không?” Hắn vẫn vậy, nhìn cô bằng ánh mắt thanh bình và thâm tình, như cả thế giới của cô luôn có hắn bên cạnh và luôn có hắn hiện diện

“Ukm “ Cô mỉm cười nhìn hắn, khẽ tựa vào lồng ngực ấm áp của ai đó, có lẽ hắn là một nam chủ nhưng đó cũng chỉ là một vai trong cuốn truyện cô từng đọc, ở đây cô và hắn đã lựa chọn kết giao bằng cả tấm chân tình của cả hai, bọn cô sẽ phát triển như thế nào không ai biết được nhưng cô mong nó sẽ theo một chiều hướng tốt nhất

Ôm nhau một lúc lâu, tới khi bị con chó màu vàng của một bà lão sửa gâu gâu thì mới đánh thức được hai con người đang chìm đắm trong thế giới của họ, hoàn toàn bỏ mặt mọi người xung quanh với một mặt đầy ngượng

Hai người sau khi bước lên xe về nhà với gương mặt ửng đỏ, thì có một cậu bé đang mút kẹo liền quay đầu sang hỏi mẹ

“ Mẹ ơi, chúng ta vừa được xem phim Hàn miễn phí ă “

“ Chắc vậy, chắc chắn “ Bà mẹ khi gặp phải câu hỏi ngây ngô của con mình cũng chỉ biết chặc chặc hai cái

Phân cách về nhà

Sở Hạo dạo này rất bận, mới kết giao đó vậy mà lại phải đến công ty giải quyết chuyện, không biết là có chuyện gì gấp mà giám đốc hệ điều hành cứ hỏi thúc xuôi ngược, nhạc phụ đại nhân thì lại đi du lịch rồi, nên có bao nhiêu công việc của tổng công ty thì điều do một thân hân giải quyết nên hân không có phút nào được nghỉ ngơi thoải mái cả

Bước xuống xe với phong độ ngời ngời chưa kịp tạo dáng chuẩn thì liền bị ông giám đốc bụng béo giực chạy vào công ty, tới nơi cần tới ông giám đốc liền buông tay làm hân xem một tí là đắm vào cột, ông ấy không biết là ông ấy một tí nữa là làm mất khuôn mặt đẹp trai của hân ả, mà nhìn hân bằng ánh mắt vô tội thế kia

Tiếng lòng giám đốc: Sao hân nhìn mình ghê vậy nhỉ, mình chưa nói gì mà

“ Có chuyện gì mà ông gọi tôi gấp thế “

“ Hạo ... học .... ca “ Vì vấn đề xung hô rất phức tạp trong công ty, mọi người cũng đều tôn trọng hân vì cách giải quyết trong mọi việc, nên điều đồng loạt gọi là Hạo ca cho dù hân chỉ là một thư ký

“ Hạo ca, công ty của chi nhánh Anh Quốc đang mưu đồ thao tóm sách lược chính “

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 23: Buổi gặp mặt

“ Cái gì? “ gương mặt Sở Hạo thoáng lo lắng khi nghe giám đốc báo cáo

“ Chuyện như vậy sao có thể phát sinh được, nội bộ Anh Quốc báo cáo như thế nào? “

“ Chuyện này thực ra họ cũng vừa báo cáo, tức là họ cũng mới biết đây thôi, nhưng nghe từ cô Mina thì là có người nhúng tay vào “ Trần Chí Dũng thoáng chốc đã đem những báo cáo của nội bộ tóm tắt lại cho Sở Hạo nghe

“ Là ai nhúng tay vào? “

“ Không biết được, nhưng là người có liên quan trong tổng công ty “

“ Được rồi, bảo cô Mina điều tra hành chính bên đó cho tôi, tôi sẽ bay qua đó xem xét tình hình “

“ Vâng “ Nghe xong mệnh lệnh của Sở Hạo, Trần Chí Dũng liền đi làm việc gấp

Lúc Sở Hạo gấp gấp làm việc, thì ở nhà Phạm Ngọc Ly lại có về thành thôi

Cô đang suy nghĩ, mình đã bắt đầu có bạn trai, là một người bạn gái, thì nên làm gì với hân nhỉ. Hôm trước ở lớp có hẹn Nhượng Lan đi chơi nhưng cô ấy suốt ngày cứ đeo bám Doãn Hân, nghe nói đang có cô y tá nào theo đuổi Doãn Hân thì phải nên Nhượng Lan mới đi theo bảo vệ anh bảo mẫu của mình

Mai một phải nhớ đi gặp Nhượng Lan thì xin một cuộc hẹn mới được, nếu không thì cô ấy cũng quên có một người bạn là cô luôn. Khoan đã, có gì đó bất thường rồi. Cuộc hẹn??? Cuộc hẹn với Tôn Tước

Chết cô rồi, tại sao lại quên bên mắt vậy không biết, lục tung căn phòng cô mới tìm được bức thư của Tôn Tước, nhanh chóng nhìn vào địa chỉ, chạy vào nhà tắm thay ngay chiếc áo ngắn màu trắng, váy đen tới đầu gối và đôi giày thể thao, trông cô lúc này thật năng động của cái tuổi mới lớn

Chạy nhanh xuống nhà, dùng tốc độ nhanh chóng mà leo lên xe sau đó thì cứ luôn miệng hỏi thúc chủ tài xế chạy nhanh đến điểm hẹn

Khu phố A, trung tâm của giới chính trị và ngoại giao, nên nơi đây là nơi tập trung đông đúc nhất, cô bước xuống xe, nhìn xung quanh một lượt đến khi thấy một quán cà phê nhỏ nằm cuối phố tên Leng Keng thì dừng ánh mắt lại đó. Lại lần nữa cô nhanh chóng bước vào quán cà phê, Leng Keng đúng là Leng Keng, cô chỉ vừa mới bước vào thì tiếng chuông trên cửa đã báo hiệu có khách tới, không những chuông cửa mà trên các cánh cửa sổ đều vang lên tiếng động của chuông gió, thủ phạm bắt nguồn là từ cơn gió mùa Thu vừa thổi qua, không quá nóng như mùa Hạ, lại không lạnh như mùa Đông, một cảm giác rất yên bình và ấm áp. Công nhận Tôn Tước biết lựa quán ghê

Mãi mê đánh giá quán mà cô không chú ý những người xung quanh đang nhìn cô, họ không phải dùng ánh mắt ngưỡng mộ để nhìn cô mà dùng ánh mắt

tội nghiệp để nhìn cô. Ách, tại sao họ nhìn cô bằng ánh mắt đó vậy

“ Xin hỏi cô có hẹn trước không ạ “ Một nữ nhân viên bước lên nói chuyện với cô, ánh mắt vẫn không có phần nào là khác với mọi người ở đây

“ A tôi có hẹn bạn, tên Tôn Tước “

“ Là Phạm tiểu thư, tiểu thư Côn Tần ở đây “ Vừa nói cô phục vụ vừa dẫn cô đến một chiếc bàn nằm trong góc

“ Cảm ơn cô “

Sau khi cô phục vụ dẫn cô đến chiếc bàn, hỏi cô muốn dùng gì xong liền đi pha chế. Tại sao lại im lặng như vậy??? Không có nhiều viễn cảnh như mọi người đã tưởng tượng??? Vì chủ nhân của lá thư đang nằm ngay ra bàn mà ngủ thì lấy đâu ra sự ồn ào

Nhìn thật kĩ Tôn Tước, cô cũng muốn say đắm luôn trong sự dịu dàng của cô ấy. Cô ấy khi ngủ rất dịu dàng chứ không có mất hình tượng như cô, cô ấy ngủ không được ngon giấc, điển hình là đôi lông mày đẹp cứ nhứ chặt lại với nhau như lo sợ, đôi môi hồng cứ ngậm nhẹ như bức rức lại bởi hồi, chiếc mũi tinh xảo nhỏ nhắn nằm trên gương mặt hoàn thiện, đôi mắt nhắm nhem, ẩn dưới con mắt đã có chút thâm quầng, nhìn kĩ lại cô còn có thể thấy rõ giọt nước mắt trong suốt còn đọng trên khoé mi của Tôn Tước

Ngày hôm qua đúng là Tôn Tước không ngủ được chút nào mà cứ ngồi ôm mộng suy viễn, liệu chị ấy có nhìn được bức thư ấy không? Chị ấy sẽ đến điểm hẹn chứ? Nhưng khi chị ấy đến thì mình phải nói gì đây?

Cứ thế mà cô gái nhỏ ngồi ôm tâm tư, đến gần năm giờ sáng thì đã dậy, trang điểm thật đẹp, mặc bộ váy thật xinh, xuống lầu xin phép mẹ xong thì cô liền đi bộ đến quán Lãng Keng

1 tiếng

2 tiếng

3 tiếng

Sao chị ấy vẫn chưa đến nhỉ (Chị à, chị hẹn 11 h mà 5h30 chị đã ngồi đợi thì lấy đâu ra chị ấy tới)

Thế là trong thời gian dài đợi Phạm Ngọc Ly mãi mòn, cuối cùng Tôn Tước không khống chế được cơn buồn ngủ nữa mà nằm vật ra bàn ngủ, như hoàn cảnh Phạm Ngọc Ly đã thấy

Vừa mới ngủ dậy, đôi mắt còn ngập nước thì Tôn Tước phải phát sợ mà kêu lên

“ Quý...gặp quý...”

Tiếng kêu lớn của Tôn Tước thành công đem mọi người tập trung lại chú ý. Nói mọi người cho nhiều chứ thật ra trong quán cà phê chỉ có cái bàn của cô và một người mẹ bên cạnh đang dẫn mặt con hồ ly cướp chồng mình mà thôi

Còn mọi người trong quán à??? Họ đã đi ăn rồi, họ cũng là người cũng biết đói bụng chứ đâu như bà mẹ đang ngồi dẫn mặt vì bà ta giận cũng no rồi, nhìn bà ta thì biết chắc chắn sau khi về nhà liền giáo huấn ông chồng một trận rồi

Còn hai cô gái kia thì sao??? Một người ngủ say như chết, còn một người thì chắc chắn là đã uống cả phê mà no, chính mắt bọn họ nhìn thấy cô gái này đã gọi phục vụ những 4 lần

Sau khi nhìn lại một lượt nữa Tôn Tước mới cuối đầu e lệ, trực tiếp cuối đầu nhìn tay mình, ửng trắng ra này, có chút mập mập nhìn rất dễ thương, ý sao chỗ này bần nhĩ...hoàn toàn bỏ qua người mà mình thầm thương trộm nhớ

Còn Phạm Ngọc Ly, cô đang nghĩ gì, mình rất giống quý ư?

“ Này, ừm, em cho chị mượn gương soi được không? “ Để chứng minh mình không phải quý, cô liền mượn gương soi của Tôn Tước vì cho dù cô có mang ví thì cũng đâu có gương đâu

Sau khi nhìn người trong gương một lần nữa, cô mới có dũng khí mà cười hi hi với người đang xem tay mình ở phía đối diện kia

Người trong gương chắc chắn là cô rồi, gương mặt lấm lem vụn bánh, mái tóc vì cô trước khi đi quên chải mà lộn xộn, cọng nọ xô cọng kia, gương mặt do hấp tấp mà quên lau, cái áo trắng tinh do cái bánh socola cô ăn lúc nãy mà bị bẩn, trong cô bây giờ thật thảm hại, cuối cùng cũng có thể biết tại sao mọi người nhìn cô bằng ánh mắt tội nghiệp rồi đấy

Lấy tốc độ mà cô cho là nhanh nhất bước vào nhà vệ sinh, dùng lược và khăn giấy của Tôn Tước mà chỉnh chu chỉnh mình thật tốt, sau đó bước ra bàn, hoàn toàn trả lại những gì lúc nãy cô bỏ mất

Phạm Ngọc Ly hôm nay thật mất hình tượng

“ Hi hi chào em, chị là Phạm Ngọc Ly “ Dáng vẻ của cô không còn nhếch nhác mà thay vào đó lại là sự tự tin năng động, làm choáng ngợp tâm tình đang

không yên của Tôn Tước

“Chào chị...em..là Côn Tần Tôn Tước “ Tôn Tước tự thôi miên chính mình phải bình tĩnh nhưng suy nghĩ là một chuyện thực hiện lại là một chuyện khác, Tôn Tước cứ áp a áp ứng cộng với gương mặt trẻ con đang ửng hồng thì Tôn Tước trong mắt Phạm Ngọc Ly lại có bao nhiêu dễ thương

“Chị đến đây vì bức thư em đã gửi “ Phạm Ngọc Ly không do dự mà liền đi vào chủ đề chính

“Vâng “ Ánh mắt Tôn Tước loé lên tia lo sợ bất an

“Chị...” Chưa kịp để cô nói câu nào thì giọng của một người đàn ông liền vang lên

“Tiểu Tước “

~~~~

Chương này ta xin tặng angel581992

Hình như càng ngày ta càng viết dở thì phải??? Buồn quá a

Cám ơn mọi người đã ủng hộ

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 24: Thẩm Anh Tuấn

Giọng nói trầm khàn, nét đặc trưng của đàn ông vang vọng vào câu nói của cô khi cô còn chưa nói xong

“Tiểu Tước “ Hắn lặp lại một lần nữa, mắt thì vẫn chăm chăm nhìn vào cô gái nhỏ nhắn ngồi cuối đầu kia, hoàn toàn bỏ mặc một người đang ngồi đơ vì bị hấn xen câu

“Tuấn ca “ Tôn Tước đang cố giữ cho tâm trạng của mình thật bình tĩnh trước lời nói của Phạm Ngọc Ly, nhưng khi thấy cô còn chưa nói xong thì lại có một giọng nói khác xen vào. Bất giác quay đầu lên nhìn thì người đó lại là Tuấn ca - Thẩm Anh Tuấn

“Tiểu Tước tại sao em lại đến đây, anh đến nhà tìm em thì cô nói em đi hẹn bạn, từ trước tới giờ em chưa có một người bạn nào, em nói dối đúng không?” Thẩm Anh Tuấn bây giờ rất tức giận

“Em không có nói dối, em hẹn bạn thật mà, chị ấy đây “ Vừa nói Tôn Tước vừa chỉ chỉ vào Phạm Ngọc Ly mong có thể làm bớt cơn giận của ai kia

“Bạn? “ Thẩm Anh Tuấn bây giờ mới quay qua quan sát người mà nãy giờ hấn cho là vô hình

Cô gái này nhìn rất được nhưng cũng không xinh đẹp và quyến rũ bằng Tiểu Tước của hắn. Kết luận được một câu, hắn lại không thèm quan tâm mà kéo ghế ngồi xuống như chưa từng có chuyện gì xảy ra

“Khụ khụ, đây là?” Phạm Ngọc Ly nhìn hai người đang bỏ lơ mình mà ho khan, bất quá đành phải quay qua hỏi Tôn Tước

“Thật ngại quá, em chưa giới thiệu, đây là anh họ của em Thẩm Anh Tuấn “ Nói xong lại quay qua Thẩm Anh Tuấn

“Đây là bạn của em Phạm Ngọc Ly “

“À ha ha chào anh “

Xong cô rồi, vừa mới quen một nam chủ thì một nam chủ khác lại xuất hiện, mà hình như nam chủ này rất không thích cô thì phải, từ lúc mới vào cứ nhìn cô bằng ánh mắt hình viên đạn thôi

Hắn khoác lên mình một bộ đồ đơn giản và thoải mái, càng tôn lên vóc dáng đẹp, gương mặt cực phẩm, mắt mũi miệng không thiếu chỗ nào, chỉ một từ để miêu tả - chuẩn

“Chào cô “ Thái độ hắn bây giờ lại vô cùng hậm hực và mất bình tĩnh, hắn cũng không rõ tại sao lại có cảm giác như vậy, nhưng có lẽ sự bức bối này là từ cô gái hắn vừa gặp mang lại

“Nói chuyện xong rồi thì đi “ Không kịp để cho hai người ứ ứ gì nữa hắn liền kéo tay Tôn Tước bước ra khỏi quán

Phạm Ngọc Ly là người đáng thương, Phạm Ngọc Ly là người vô cùng đáng thương, khi mà hai người bước ra khỏi quán thì cô cũng liền yên phận tự mình về nhà

Thế đấy, cuộc đời này nhanh lắm, bởi vậy chúng ta đừng bao giờ để lãng phí những khoảng thời gian vô ích

Kì thi giữa kì vừa qua, nhìn tốp tốp học viên đi xã hoi sau những ngày ở nhà ôn bài mệt mỏi

Trong đó cũng không thể bỏ quên một Phạm Ngọc Ly lười biếng. Kì thi vừa qua hình tượng trong trường của cô càng được nâng cao bởi thành tích vượt xa mọi người của cô, để ăn mừng thành tích hiện tại Sở Hạo liền hẹn Phạm Ngọc Ly đi chơi, đây cũng xem như là buổi hẹn hò đầu tiên của anh và cô

Sở Hạo thi đã sớm chuẩn bị, ăn mặc không thua gì những ngôi sao lớn, mà đôi khi những ngôi sao ấy còn thua xa Sở Hạo của hôm nay nữa

Phạm Ngọc Ly mặc một chiếc váy trắng ôm eo, vừa tôn lên dáng người xinh đẹp lại thêm một chút duyên dáng

Hai người bước lên chiếc xe của Sở Hạo đến một nhà hàng thật sang trọng, cùng nhau ăn bữa tối ở đó dưới ánh đèn lung linh mờ ảo

Hai người cùng nhau trò chuyện, những câu chuyện trên trời dưới đất

Cuối bữa ăn, cô vừa định xoay người rời đi thì một lần nữa tiếng nhạc im dịu lại vang lên. Sở Hạo dịu dàng bước đến bên cô, quỳ xuống đeo lên tay cô một chiếc nhẫn nhỏ. Ánh mắt của Sở Hạo lại luôn nhìn vào Phạm Ngọc Ly bằng sự yêu thương và bao dung

Cuối cùng là một nụ hôn nhẹ in vào trên tay của cô, cảm xúc lúc này của cô như thế nào???

Hạnh phúc và yên bình

Ngay lúc này đây cô chỉ có thể nghĩ đến hai từ này mà thôi, Sở Hạo mang đến cho cô cảm giác rất ấm áp và yên bình như cả thế giới của cô là hán vậy

Sau đó bọn cô lại đi đến khu vui chơi, cùng nhau mua thật nhiều đồ, chơi thật nhiều trò chơi, cùng nhìn nhau cười và kết thúc một buổi tối hạnh phúc bằng nụ hôn chúc ngủ ngon của Sở Hạo

Lại bắt đầu một buổi sáng

“Nhìn kia nhìn kia, đó có phải Phạm Ngọc Ly của lớp A không, chị ấy xinh thật “

“Chính là chị ấy, ước gì tôi cũng được như chị ấy “

“ Mơ mộng à, ngủ sớm nằm mơ đi “

Cô nhìn nhìn một tốp nữ sinh vừa đi qua cô vừa tám chuyện về cô, nào là chị ấy thế này, chị ấy thế kia, thật là người ta nói một người đàn bà và một con vịt sẽ thành chợ, ở đây có rất nhiều cô gái đang tám chuyện thì có thể xem là chợ được không nhỉ

Đang trong giờ nghỉ trưa cô vừa ăn xong thì liền tranh thủ xuống thư viện mượn sách xem một chút, xem sách cũng rất có lợi mình có thể biết thêm nhiều thứ, học hỏi nhiều hơn

Nhưng tốc độ đọc sách của cô như rùa bò vậy nên cô phải cố chăm chú mong sao có thể tiến bộ trong việc đọc

Đang đọc chăm chỉ và hăng say thì bỗng nhiên nghe một giọng nói mà cô chẳng muốn nghe chút nào vang lên

“Mèo con thật chăm nhĩ “

Nói xong còn áp lên má cô một bình sữa nóng nữa, không ai khác ngoài cái tên mà tác giả cho là lạnh lùng kia, đại danh đình đình Nam Phong Dạ

Hắn không biết khi nào mà đã xuất hiện ở bên cạnh cô, chống tay lên mặt bàn nhìn cô chăm chú

“Nhìn cái gì mà nhìn “

Không chịu được ánh nhìn sấm soi của hắn nữa cô đành phải quay qua liếc hắn một cái tỏ vẻ bức bối

“Mèo con trong lúc tôi không ở đây thì em đã làm ra những chuyện gì “

Hắn như không để ý tới thái độ của cô mà dùng giọng bình bình để hỏi cô một câu không đầu không đuôi

“Làm gì là làm gì “

Cô thật chẳng hiểu hắn nói cái gì cả, giọng của hắn giống như là đã bắt được quạ tan vợ mình ngoại tình vậy, tên này có bị điên không cơ chứ

“Em và... à mà thôi em uống sữa đi này “

Đang có chuyện lưu diễn, nhưng người của hắn báo cáo chuyện của cô và những người đàn ông khác làm cho hắn tức giận mà hủy luôn chuyến lưu diễn để quay về hỏi tội cô nhưng tới khi gặp được cô rồi thì bao nhiêu cảm xúc tức giận cũng chỉ gom lại được một chữ nhớ mà thôi. Phải hắn rất nhớ cô

“Không uống, anh đầu độc tôi phải không “

“Đầu độc em thì có lợi ích gì cho tôi “

“ Anh thấy tôi rất đẹp nên ganh tỵ chứ gì “

“ Em còn cái lí do nào từ chối hay hơn không “

Đang lúc hai người giằng co thì liên nghe loa thông báo phát sinh một chuyện mà làm cho cả ngôi trường đều chấn động

“ Phạm Ngọc Ly, lớp A lên phòng hiệu trưởng gấp “

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Gặp gỡ hiệu trưởng

Hiệu trưởng??? Lâm Khiên

Đầu óc của Phạm Ngọc Ly đã bị đình trệ gấp và không thể nào dung nạp lượng thông tin mình vừa mới nghe được

Nam chủ kêu mình tới làm gì? Mình cũng chưa bao giờ gặp anh ta? Sao một đồng phiền phức vậy nè

“Mèo con, em mau... “

Nam Phong Dạ còn chưa nói xong thì cô đã chạy mất. May nhờ có hắn nhắc thì cô mới nhớ mình nên lên phòng hiệu trưởng gấp

Đứng trước phòng hiệu trưởng, cô cứ nhìn chăm chăm vào cánh cửa màu xám tro đến mức thất thần. Thật ra thì cô đang suy nghĩ là mình nên gõ cửa hay là có hành động khác vì Lâm Khiên là một nhân vật bí mật, hắn luôn không xuất hiện ở bất cứ đâu nhưng hôm nay bỗng nhiên hắn lại thông báo muốn gặp cô, tinh thần của cô không tự chủ được mà kích động

Trái tim nhỏ đang không ngừng đập thình thịch...thình thịch... thì bỗng nhiên từ bên trong cánh cửa vang lên giọng nói yếu ớt làm người nghe sinh ra thương cảm

“ Vào đi “

Nghe giọng nói giống như người sắp chết phát ra từ cánh cửa phòng hiệu trưởng mà lòng cô thoáng chốc kinh hãi

Lấy cánh tay mình, cô đẩy nhẹ cánh cửa gỗ với nhiều hoa văn phức tạp. Bên trong cánh cửa đó là một thế giới mới, căn phòng trang trí rực sáng với nhiều chùm đèn pha lê được treo lên trên cao, một chiếc bàn tròn rộng với chất liệu mài mòn, lại có một chiếc ghế cùng chất liệu đặt kế bên đó

Trên bàn là nhiều cặp văn kiện, chỉ nhìn thấy chồng văn kiện đó thôi cũng đã thấy rất mệt mỏi rồi, phía trên chiếc ghế cạnh bàn là một người con trai ngồi ngay ngắn, ánh mắt thì nãy giờ vẫn nhìn chăm chăm vào cô kể từ lúc cô bước vào

“ Lại đây “

Bây giờ trông hắn rất yếu ớt, mặt không còn huyết sắc, còn đâu hình tượng mạnh mẽ, điển trai mà tác giả đã miêu tả cho hình tượng của Lâm Khiên. Bây giờ thì cô đã chân chính hiểu rõ cái gì là đừng tin hoàn toàn vào tiểu thuyết

Vừa suy nghĩ cô cũng vừa bước lại gần chiếc bàn của hắn

“ Chào hiệu trưởng “ Cô cúi gập người 90° chuẩn mực chào hỏi hắn

“ Ừm...” Hắn thấy cô chào hỏi thì gật gù đầu sau đó lại bồi thêm một câu

“ Em là Phạm Ngọc Ly “ Giọng nói mềm nhẹ cộng thêm nét yếu ớt làm cho hắn càng thêm khác lạ

“ Vâng “

“ Tôi là Lâm Khiên, em có thể xem tôi như một người thầy bình thường trong trường mà cư xử tự nhiên “

“Vâng ạ “

“Tôi có một số việc cần thảo luận với em, mời em ngồi “ Sau khi cô đã ổn định trên chiếc ghế đối diện hẳn thì hẳn lại nói tiếp

“Thành tích học kì vừa qua của em rất tốt nên tôi muốn em làm người đại diện của trường chúng ta đi tham gia cuộc thi Toán Thế Giới “

“Em phải biết rõ một điều rằng, trường của chúng ta yêu cầu điểm rất cao nhưng em đã có thể đủ điểm để trở thành người đại diện của trường. Khi muốn em làm người đại diện của trường thì tôi đã có tính toán tất cả, nếu em giành được giải của cuộc thi này thì không những trường của chúng ta càng được nâng cao về mặt trình độ, mà cổ phiếu của công ty ba em cũng sẽ tăng nhanh, đây là một cuộc làm ăn có lợi cho cả hai bên “

Hazz sao cô thấy mình bị vụ lợi vậy nè, thương nhân đúng là thương nhân làm việc gì cũng phải có lợi cho mình. Nhưng hẳn nói cũng rất đúng, nếu tin tức con gái của tập đoàn Phạm thị tham gia vào một cuộc thi lớn tầm cỡ thế giới thì nó sẽ mang rất nhiều lợi ích đến với công ty, nghĩ thế cô liền đồng ý với hẳn

“Vâng, em sẽ làm tốt “

“Được rồi, tôi sẽ sắp xếp người cùng em ôn bài để giúp em đạt thành tích tốt “

“Em xin phép “ Một lần nữa cô gấp người 90° chào hỏi hẳn. Bước ra khỏi phòng hẳn thì cô mới dám thở phào một hơi, thì ra hẳn tìm cô chỉ là vì chuyện này thế mà làm cô hết hồn

Khi cô đã thở xong thì cũng vừa khéo tiếng chuông vào học vang lên, cô đã bước vào lớp mà vẫn không trốn thoát nổi cái ánh nhìn sẫm soi của tất cả mọi người. Người ta thường nói miệng dư luận rất đáng sợ, khi bạn đang trên đỉnh cao của thế giới họ sẽ không tiếc một lời khen bạn nhưng khi bạn đang đứng ở cuối vực thẳm thì họ sẽ không tiếc lời gièm pha để bạn ở trong một thảm cảnh vô cùng ác độc nào đấy. Bây giờ thì xem như cô đã chân chính cảm nhận được

Mặc kệ bao ánh mắt sẫm soi, cô yên vị ngồi vào chiếc ghế của mình không mấy may bọn họ nghĩ gì. Hôm nay có tiết học ngoài giờ, thường thì những tiết này các cô thầy sẽ cho bọn học viên làm bài tập, nhưng bỗng nhiên không biết làm sao mà hôm nay bọn cô sẽ phải thảo luận chung với nhau dưới sự giám sát của các cô thầy

Giọng của cô Ngữ Văn nhẹ nhàng truyền đến bên dưới như tuyên án một cái gì đó từ bọn học viên đang ồn ào ở dưới

“Phan Như Hoa - Mai Quốc Đạt “

“Nguyễn Yên Thi - Lê Trọng Quân “

“Tư Gia Nghi - Hoàng Đình Phong “

...

“Phạm Ngọc Ly - Ngô Gia Hưng “

Xong rồi, cô thế nào mà lại bị sắp xếp cùng với một người có thể coi là đàn anh của trường đây. Người này chính là điển hình của những học sinh quậy phá, học không tốt, còn nhiều lần vi phạm nội quy của các thầy cô đưa ra nữa

Nhìn nhìn cái người đang bước tới bàn cô, không chút để ý nhìn cô mà ngồi xuống gác chân lên bàn thì cô bỗng thấy rất ngửa mặt à nha

Vì để thuận tiện trong buổi thảo luận này mà lớp A đã chuyển xuống một phòng khác có bàn đôi để giúp mọi việc diễn ra dễ dàng

Trên bảng cô giáo đang không ngừng diễn thuyết để các học viên có thể nắm bắt rõ về chủ đề mà mình sẽ lựa chọn để trình bày, cô giáo chỉ có khoảng 15 phút để diễn thuyết, phần còn lại thì dành xem năng lực của từng học viên và cách hợp tác của từng nhóm

Cô đang không ngừng chăm chú vừa nghe cô giáo giảng vừa ghi ghi chép chép những tài liệu mà cô cho là cần thiết, chép đến phân nửa đoạn thì cô bất đắc dĩ mà quay sang người ngồi kế bên mình

“Ê nè, sao cậu không ghi chép cái gì thế hả “ Sự thật chính là như vậy, cô rất chăm chăm chú chú, còn cậu ta thì cứ ngồi nhìn chăm chăm cô ghi chép chứ không có vác thân vàng ngọc của mình mà động vào cây bút

“Tại sao tôi phải chép “ Cậu ta trả lời cô với giọng nói hách dịch mà rất xem thường

“Nếu cậu không chép thì chúng ta lấy gì để làm tài liệu “

“Không phải cậu chép rồi sao “

“Chúng ta rõ ràng là cùng một nhóm nhưng tại sao một mình tớ chép chứ “ Cô nói bằng giọng rất chắc chắn và không cho cậu ta thừa một cơ hội nào để phản bác

Những tưởng cô sẽ làm cho cậu ta chăm hơn, chịu ghi chép thì một giọng nói dịu dàng vang lên đánh thẳng vào đầu óc loạn nhịp của cô

“Phản diện thuyết đến đây là kết thúc “

Một câu nói dịu dàng và nhẹ nhàng như vậy thôi nhưng nó làm cô tan nát cõi lòng và đứt từng đoạn ruột

Buổi thảo luận của cô hôm đó rất thảm, đề tài còn chưa định liệu, tài liệu để cung cấp cho ý tưởng thì vẫn lúng chùng, thể lệ không được phạm phải cô cũng chả rõ, lại gặp phải một tên dở dở ương ương cùng bàn thảo luận thì tác giả chỉ kết luận được một câu : thảm trong thảm

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Tin đồn

Buổi sáng hôm nay vẫn như mọi ngày, nếu khác đi thì chắc có lẽ là nó trong xanh hơn, tươi đẹp hơn những hôm khác

Phạm Ngọc Ly con gái của Phạm gia, người con gái mà người ta vẫn tưởng là chân yếu tay mềm nhưng thật ra thì có phải như vậy không???

Azzz một đồng phiền phức

Bỏ qua chuyện không đâu vào đâu đi. Trở lại với vấn đề chính của cô, cô đang thông thả cưỡi bộ đến trường vì đơn giản là cô muốn thế, nhìn bà cụ ngồi quạt ngô nóng bên đường, nhìn hai cậu bé nắm tay nhau nhảy chân sáo đi đến trường, bên kia đường là các cô chú nhân viên chen lấn nhau vì công việc

Cuộc sống này luôn đi song song cùng với nhau, ưu điểm sẽ bù đắp cho khuyết điểm

Đang mãi bay bổng với dòng suy nghĩ của mình, cô bỗng khựng lại vì phía trước đang có một người nhìn cô chằm chằm mà còn nhếch mép nữa

Người đó không ai khác chính là tên hách dịch cùng thảo luận với cô - Ngô Gia Hưng

Thân hình cậu ta thon dài che nắng ở trước mặt cô, hai tay cậu út tút quần, trên vai là cái ba lô đen treo vắt vẻo, gương mặt của cậu ta thì chỉ dùng từ “đáng đánh” để mà hình dung

“Nhìn cái gì mà nhìn “

Như không chịu nổi thái độ của cậu ta nữa cô không kiên nhẫn gì mà phang vào đầu óc cậu ta một câu không đầu không đuôi

“Nhìn gì kệ tôi “

Cậu ta trả lời lại bằng cái giọng rất chi là ngang bướng, cậu ta mà nói được những câu đàng hoàng thì chắc chắn trời sẽ sụp

“Hừ “

Cô hừ một cái rõ mạnh như muốn phủ nhận những điều mà cậu ta vừa nói

“Thôi không có gì đâu “

Nói rồi cậu ta ngang nhiên bước đến cạnh cô, đưa cánh tay của mình quàng qua vai cô

“Làm cái gì vậy hả “

Cô tức điên lên, nhắm đến cánh tay dám khoát lên vai mình của cậu ta nhằm giật xuống, nhưng sức của cô với sức của cậu ta thực sự rất chênh lệch nên cho dù cô có làm gì thì cũng không đá động đến cậu ta được

“Tôi chỉ muốn điu cô đi thôi chứ có gì đâu “

Giọng nói vẫn hóng hách nhưng nhìn kĩ thì mới thấy được tai của cậu ta đang đỏ lên, thật khả nghi nha

“Ai thèm “

“Mệt quá “

Cậu ta kéo cô đi luôn không cho nói nữa, cậu ta nắm lấy bàn tay cô thật chặt và không chút nào lơ lửng để cô có thể thoát ra khỏi

Thế là hôm đó trường Royal dấy lên tin đồn đại ca và hotgirl trường đang hẹn hò bằng chứng chính là loạt ảnh minh hoạ từ lúc cặp đôi này bước vào trường

Tin đồn cứ thế lan dần trở thành tin hot nhất trường, đứng top nhiều tuần liền của các diễn đàn khác nhau, gây xôn xao dư luận và trong đó lại cuốn đi suy nghĩ của nhiều người

Cuộc đời đâu biết trước được chuyện gì sẽ xảy ra đâu, mới hôm trước cô còn oanh oanh liệt liệt làm nhân vật chính trong tin đồn thì hôm nay cô lại làm bệnh nhân trong bệnh viện, nói trắng ra chính là cô bị gãy chân phải bó bột

“Chào em yêu“

Đẩy đẩy mới nhắc đến bệnh viện thôi mà cái tên u hồn xuất hiện rồi, tên này chỉ được cái lưu manh thôi nhưng lại đội lớp bác sĩ chuyên khoa chăm sóc cho cô, hần suốt ngày không vợ thì chồng, không mình thì anh, hần xem cô như gì vậy

Khỏi giới thiệu thì mọi người có biết hần là nam chủ không nhỉ???Bác sĩ Thẩm Anh Tuấn

“Vợ à, chân em thế nào rồi?“

Hần ân cần hỏi thăm chỉ có cái tay kia không an phận mà luồn vào tay cô thôi

“Anh có thôi ngay không cái kiểu xưng hô như vậy“

“Anh đâu có nói gì sai đâu vợ“

“Anh như vậy mà còn nói không à“

“Hức vợ không thương anh nữa đúng không“

“Anh biết mà, em lấy anh chỉ vì nhà anh giàu với gương mặt siêu cấp đẹp trai này của anh thôi, bây giờ em chơi chán anh rồi, muốn bỏ anh rồi....“

Sau những từ ngữ liên miên dài dòng kể khổ của hần thì chính là hần chui vào một góc tự kỉ

Đúng thật là không biết nên khóc cho phận cô hay nên cười vào mặt hần nữa, tên này phải gọi là tự luyện cấp cao rồi, hần đã ở mây xanh, nhưng xin lỗi nha cô là người thường không thể nào nói lí với hần được

Những câu chuyện như vậy hầu như ngày nào cũng diễn ra, cô với hần ta luôn nói những câu như vậy và hần luôn biến mình thành người đáng thương, xin lỗi đi cô mới là người đáng thương nhất nè

“Nè, anh đến tìm tôi có chuyện gì“

Hần không còn ngồi tự kỉ nữa mà trực tiếp leo lên giường cô ngồi luôn còn không biết ăn bao nhiêu đậu hũ của cô rồi đâu

“Chồng đến thăm vợ mà, chồng bỏ hết công việc để đến đây đây“

“Vậy à, vậy làm ơn đi về xử lý công việc của anh đi“

“Chồng nói chơi thôi, vợ cứ đuổi chồng hoài, chồng đến đưa vợ ra khuôn viên nè“

“Được đó, đi thôi“

Những ngày ở trên cái giường này đối với cô như cái cực hình vậy, suốt ngày chỉ được ăn và ngủ thôi, không thể cử động được gì cả

May mà hôm nay có hần đến đưa cô đi chơi. Nói là đi chơi chứ thật ra là cô ngồi trên xe cho hần đưa đi mà thôi

Nhìn cái tên cứ nhận cô là vợ của hần thì không khỏi thờ dài. Hazz con trai gì mà da trắng bóc, khuôn mặt thì siêu cute, thân hình thì nhỏ nhắn, đừng có làm cô nổi lên máu hũ chứ. Tên này trong Đam thì chắc chắn là thụ

Cứ nghĩ thử xem, có một tên con trai chuẩn tiêu thụ đang bị áp bức dưới thân tiểu công nào đó mà rên rì, hai người ân ân ái ái. Chắc lúc đó khỏi nói cũng biết cô sẽ rất kích động mà quay lại rồi từ từ nghiền cứu

Khụ cô hơi biến thái thì phải

Nếu để Thẩm Anh Tuấn biết được vợ của mình đang âm thầm ví mình là thụ thì chắc chắn sẽ lệ rơi đầy mặt

“Sau này cho vợ biết thế nào là thụ, đừng có mong mà xuống được giường“

Tiếng lòng của ai đó

Bạn đang đọc truyện *Nữ Phụ, Anh Yêu Em* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.